

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

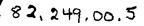
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

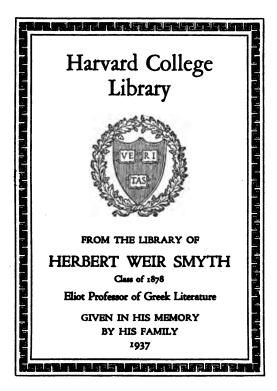
We also ask that you:

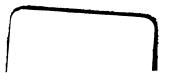
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

-

•

.

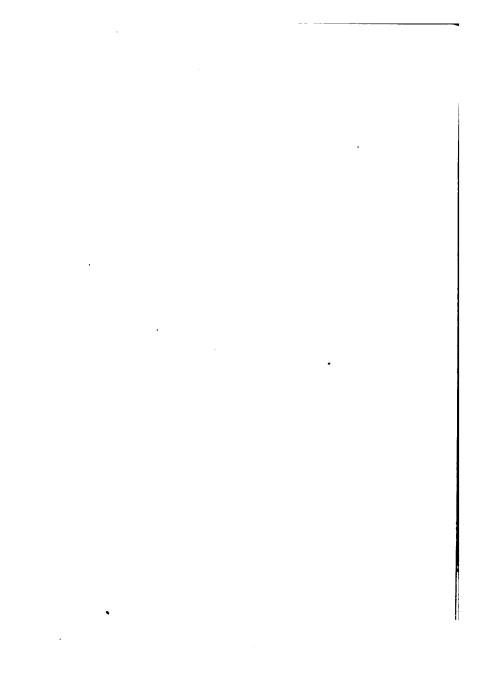
•

•

.

.

L.....

: • -

• ` .

BY ARTHUR SIDGWICK, M.A.

Small 8vo. 15 6d. each.

SCENES FROM GREEK PLAYS. RUGBY EDITION

Abridged and adapted for the use of Schools. ARISTOPHANES. THE CLOUDS. THE FROGS. THE KNIGHTS. PLUTUS.

EURIPIDES.

ALCESTIS. BACCHÆ. THE CYCLOPS. ELECTRA. HECUBA ION. IPHIGENIA IN TAURIS. MEDEA.

Small 8vo. 25.

CICERO DE AMICITIA.

Crown 8vo. 3s. 6d. SELECTIONS FROM PLATO.

HOMER'S ILIAD. Books I. and II., 25. 6d. Book XXI., 15. 6d. Book XXII., 15. 6d.

Crown 8vo. 3s. 6d.

A FIRST GREEK WRITER.

Crown 8vo. 5s.

AN INTRODUCTION TO GREEK PROSE COMPOSITION.

Crown Svc. 4s. 6d.

LECTURES ON GREEK PROSE COMPOSITION.

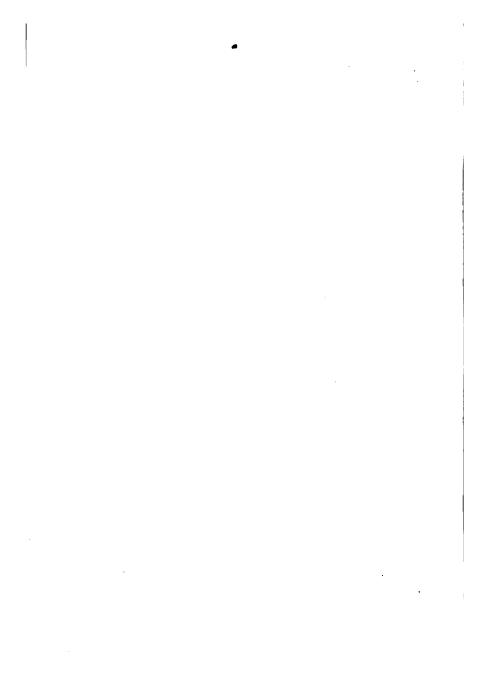
Crown 8vo. 55.

AN INTRODUCTION TO GREEK VERSE COMPOSITION.

By A. SIDGWICK, M.A., and F. D. MORICE, M.A.

LONGMANS, GREEN, AND CO. LONDON, NEW YORK, AND BOMBAY

SELECTIONS FROM PLATO

EASY SELECTIONS

FROM

PLATO

BY

ARTHUR SIDGWICK, M.A.

READER IN GREEK IN THE UNIVERSITY OF OXFORD, AND LATE ASSISTANT MASTER AT RUGBY SCHOOL

.

NEW IMPRESSION

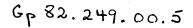
LONGMANS, GREEN, AND CO.

39 PATERNOSTER ROW, LONDON

NEW YORK AND BOMBAY

1900

D

PREFACE

THE reading of Plato at schools is usually confined to the highest form; and hardly anything is read but the Apology, and one or two of the easier dialogues. It seems a pity that the greatest genius among the Greek Prose-writers should not be more widely read at school; but the length of the dialogues, the difficulty of the subject-matter, and the want of suitable editions, no doubt stand in the way. Under these circumstances, it is hoped that this volume of Selections may be useful. There are many boys who could not profitably be set to read the Theaitetos or Philebus, who yet are thoroughly capable of understanding and enjoying the anecdotes, the banter, the wit, the imaginativeness, the pathos, and something of the suggestiveness and serious meaning, of many isolated passages; while the literary charm of Plato's unique style is an education in itself, and can hardly be missed by the youngest

reader who knows enough Greek to make a beginning.

The Selections have been intentionally made as various as possible, from a large number of dialogues. The commentary I have endeavoured to keep within the narrowest limits, heading each section with such a brief statement of the subject or context as was necessary to make the drift intelligible, and in the Notes explaining as shortly as possible the allusions, drawing attention to the grammatical points, and giving a little help towards translation of hard or unusual phrases.

The books of which I have made most use are naturally Grote, Jowett, and Stallbaum. I also am under obligation to the few English editions of separate dialogues which have appeared, such as Cope's and Wagner's *Phaedo*, and Wayte's *Protagoras*.

A, SIDGWICK.

OXFORD, June 1888.

٧t

LIST OF SELECTIONS

SECT.

1-10. Sokrates.

PAGE

:

	1. His unknown accusers, .			(Apology, 18 A.)	I
	2. His wisdom,	•	•	(,, 20 E.)	2
	3. He is a gadfly to the state,	•		(,, 30 D.)	5
	4. His respect for law,	•		(,, 32 B.)	6
	5. He assesses his penalty.	•	•	(,,, 36 E.)	7
	6. His view of Death,		•	(,, 40 C.)	8
	7. He imagines the laws rebuking	him,	•	(Kriton, 53 A.)	10
	8. He is a midwife of the mind,	•	•	(Theait., 150 B.)	12
	9. (1) His bravery,		•	(Sympos., 219 E.)	13
	(2) The charm of his speech,	•	•	(,, 215 A.)	16
	10. (1) His calmness in prison,	•	•	(<i>Phaidon</i> , 59 D.)	18
	(2) He is like a dying swan,	•	•	(,, 84 c.)	20
	(3) His death,	•	•	(,, 116 A.)	22
11.	Gyges' Ring,	•	•	(<i>Republic</i> , 359 C.)	25
I 2.	The use of learning to fence, .	•		(<i>Laches</i> , 181 D.)	26
13.	The story of Stesilaos,			(,, 183 c.)	28
14.	Character of Theaitetos,		•	(Theait., 142 A.)	29
15.	Quibbles,	•	•	(<i>Euthydem.</i> , 298 D.)	31
16.	The Power of Poetry,	•	•	(<i>Ion</i> , 535 A.)	33
17.	Greek Education,		•	(Protag., 325 C.)	35
18.	Difficulties of believing Virtue teach	able,	•	(,, 326 E.)	7
19.	Philosophy appropriate to youth,	•	•	(Gorg., 485 A.)	39
20.	Happiness,	•		(,, 469 в.)	41
21.	Are Politics teachable,			(Protag., 319 A.)	45
	•				

SECT.		PAGE
22. Souls choosing new lives, .		. (Republic, 619 A.) 47
23. Healing chronic invalids,	•	. (,, 407 C.) 49
24. How they went to the banquet,		. (Sympos., 173 E.) 50
25. Praise of Love,		. (,, 195 A.) 55
26. Knowledge is remembrance, .		. (<i>Menon</i> , 80 E.) 59
27. Virtue unteachable,		. (", 93 C.) 61
28. Grasshoppers,		(Phaidros, 258 E.) 63
29. Talk in the country,		. (,, 228 E.) 65
30. Legend of Solon, .		. (Timaios, 20 D.) 67
31. Origin of Animals,		. (,, 91 D.) 75
32. How to cure a headache, .		. (Charmides, 155 E.) 76
33. Investigation fails,		. (,, 175 A.) 80
34. Parents enslaving their children,	, .	. (Lysis, 207 C.) 82
35. Funeral oration.		. (Menexonos, 246 A.) 86
36. Derivations of names, .		. (Kratylos, 394 A.) 88
37. An angry disputant,	•	(Republic, 336 B.) 92

.

.

viii

SELECTIONS FROM PLATO.

Sokrates' unknown accusers.

[Apology, 18 A.]

Πρώτον μέν ούν δίκαιός είμι απολογήσασθαι, ω άνδρες 'Αθηναίοι, πρός τὰ πρῶτά μου ψευδή κατηγορημένα και τους πρώτους κατηγόρους, έπειτα δε προς τὰ ὕστερα καὶ τοὺς ὕστέρους. ἐμοῦ γὰρ πολλοὶ κατήγοροι γεγόνασι πρός ύμας και πάλαι πολλα ήδη έτη 5 και ούδεν άληθες λεγοντες, ούς εγώ μαλλον φοβούμαι $\hat{\eta}$ τους $\hat{a}_{\mu}\phi$ ι 'Ανυτον, καίπερ δντας και τούτους δεινούς άλλ' ἐκείνοι δεινότεροι, ὦ ἄνδρες, οι ύμων τους πολλούς έκ παίδων παραλαμβάνοντες έπειθόν τε και κατηγόρουν έμου μάλλον ούδεν άληθές, ώς έστι τις Σωκράτης, 10 σοφός άνήρ, τά τε μετέωρα φροντιστής και τα ύπο γής άπαντα άνεζητηκώς και τον ήττω λόγον κρείττω ποιών. ούτοι, & άνδρες 'Αθηναίοι, οί ταύτην την φήμην κατασκεδάσαντες, οί δεινοί είσί μου κατήγοροι οί γαρ ακούοντες ήγουνται τούς ταυτα ζητούντας ούδε θεούς νομί- 15 έπειτά είσιν ούτοι οί κατήγοροι πολλοί καί ζειν. πολύν χρόνον ήδη κατηγορηκότες, έτι δε καί έν ταύτη τη ήλικία λέγοντες πρός ύμας, έν ή αν μάλιστα έπιστεύσατε, παίδες όντες, ένιοι δ' ύμων και μειράκια, άτεχνώς έρήμην κατηγορούντες άπολογουμένου ούδενός. 20 δ δε πάντων άλογώτατον, ότι ούδε τα ονόματα οίόν τε

br

ゝ

§ I.

αὐτῶν εἰδέναι καὶ εἰπεῖν, πλὴν εἴ τις κωμφδιοποιὸς τυγχάνει ῶν. ὅσοι δὲ φθόνφ καὶ διαβολῆ χρώμενοι ὑμᾶς ἀνέπειθον, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ πεπεισμένοι ἄλλους 25 πείθοντες, οὖτοι πάντες ἀπορώτατοί εἰσιν. οὐδὲ γὰρ ἀνὰβιβάσασθαι οἶόν τ' ἐστὶν .αὐτῶν ἐνταυθοῖ οὐδ ἐλέγξαι οὐδένα, ἀλλ' ἀνάγκη ἀτεχνῶς ὥσπερ σκιαμαχεῖν ἀπολογούμενόν τε καὶ ἐλέγχειν μηδενὸς ἀποκρινομένου. ἀξιώσατε οὖν καὶ ὑμεῖς, ὥσπερ ἐγὼ λέγω, 30 διττούς μου τοὺς κατηγόρους γεγονέναι, ἑτέρους μὲν τοὺς ἄρτι κατηγορήσαντας, ἑτέρους δὲ τοὺς πάλαι, οῦς ἐγὼ λέγω, καὶ οἰήθητε δεῖν πρὸς ἐκείνους πρῶτόν με ἀπολογήσασθαι καὶ γὰρ ὑμεῖς ἐκείνων πρότερον ἠκούσατε κατηγορούντων, καὶ πολὺ μᾶλλον ἡ τῶνδε τῶν 35 ὅστερον.

§ 2.

Sokrates the wisest of men.

[Apology, 20 E.]

Χαιρεφώντα γὰρ ἴστε που. οῦτος ἐμός τε ἐταῖρος ἢν ἐκ νέου, καὶ ὑμῶν τῷ πλήθει ἐταῖρός τε καὶ ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην καὶ μεθ' ὑμῶν κατῆλθε. καὶ ἴστε δὴ οἶος ἦν Χαιρεφῶν, ὡς σφοδρὸς ἐφ' ὅ τι ὁρμήσειε. 5 καὶ δή ποτε καὶ εἰς Δελφοὺς ἐλθῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύσασθαι· καί, ὅπερ λέγω, μὴ θορυβεῖτε, ῶ ἄνδρες· ἤρετο γὰρ δή, εἴ τις ἐμοῦ εἶη σοφώτερος. ἀνεῖλεν οὖν ἡ Πυθία μηδένα σοφώτερον εἶναι. καὶ τούτων πέρι ὁ ἀδελφὸς ὑμῖν αὐτοῦ οὐτοσὶ μαρτυρήσει, ἐπειδὴ ἐκεῖνος 10 τετελεύτηκεν.

Σκέψασθε δὲ ὦι ἕνεκα ταῦτα λέγω· μέλλω γὰρ ὑμᾶς διδάἕειν, ὅθεν μοι ἡ διαβολὴ γέγονε. ταῦτα γὰρ ἐγὼ 'νεθυμούμην οὑτωσί· τί ποτε λέγει ὁ θεός, καὶ

Sect.

1] SOKRATES THE WISEST OF MEN.

τί ποτε αινίττεται ; έγω γαρ δη ούτε μέγα ούτε σμικρου ξύνοιδα έμαυτῷ σοφὸς ὤν· τί οὖν ποτὲ λέγει φάσκων 15 έμε σοφώτατον είναι; ου γαρ δήπου ψεύδεταί γε ου γαρ θέμις αυτώ. και πολύν μέν χρόνον ηπόρουν, τί ποτε λέγει, έπειτα μόγις πάνυ έπι ζήτησιν αυτού τοιαύτην τινά ετραπόμην. ηλθον επί τινα των δοκούντων σοφών είναι, ώς ένταῦθα, εί πέρ που, έλέγξων το μαν- 20 τείον καί αποφανών τῷ χρησμῷ ὅτι ούτοσί ἐμοῦ σοφώτερός έστι, σύ δ' έμε έφησθα. διασκοπων ούν τουτονονόματι γάρ ούδεν δέομαι λέγειν, ην δέ τις των πολιτικών, πρός δν έγω σκοπών τοιουτόν τι έπαθον, ω άνδρες 'Αθηναίοι-και διαλεγόμενος αύτω, έδοξέ μοι 25 ούτος ό άνηρ δοκείν μέν είναι σοφός άλλοις τε πολλοίς άνθρώποις καὶ μάλιστα ἑαυτῷ, είναι δ' οῦ· κἄπειτα έπειρώμην αυτώ δεικνύναι, ότι οίοιτο μέν είναι σοφός, είη δ΄ ου. έντεθθεν ουν τούτω τε απηχθόμην και πολλοίς των παρόντων, πρός έμαυτον δ΄ ουν άπιων 30 έλογιζόμην ότι τούτου μέν τοῦ ἀνθρώπου ἐγὼ σοφώτερός είμι κινδυνεύει μέν γαρ ήμων ουδέτερος ουδέν καλον κάγαθον είδέναι, άλλ' ούτος μεν οιεταί τι είδεναι ούκ είδώς, έγω δέ, ωσπερ ούν ούκ οίδα, ούδε οίομαι. έοικα γούν τούτου γε σμικρώ τινι αυτώ τούτω σοφώ- 35 τερος είναι, ὅτι ἁ μη οίδα οὐδὲ οίομαι εἰδέναι. ἐντεῦθεν έπ' άλλον ήα των έκείνου δοκούντων σοφωτέρων είναι. καί μοι ταύτα ταῦτα ἔδοξε καὶ ἐνταῦθα κἀκείνω καὶ άλλοις πολλοίς απηχθόμην.

Μετὰ ταῦτ' οὖν ἤδη ἐφεξῆς ἦα, αἰσθανόμενος μὲν καὶ 40 λυπούμενος καὶ δεδιὼς ὅτι ἀπηχθανόμην, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἐδόκει εἶναι τὸ τοῦ θεοῦ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι· ἰτέον οὖν σκοποῦντι τὸν χρησμόν, τί λέγει, ἐπὶ ἅπαντας τούς τι δοκοῦντας εἰδέναι. καὶ νὴ τὸν κύνα, ὥ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι· δεῖ γαρ προς ὑμᾶς τἀληθῆ λέγειν· ἦ μὴν 45

3

ένω έπαθόν τι τοιοῦτον· οἱ μὲν μάλιστα εὐδοκιμοῦντες έδοξάν μοι όλίγου δείν του πλείστου ένδεεις είναι ζητουντι κατά τον θεόν, άλλοι δε δοκουντες φαυλότεροι έπιεικέστεροι είναι άνδρες πρός το φρονίμως έχειν. δεî 50 δή ύμιν την έμην πλάνην έπιδειξαι ώσπερ πόνους τινάς πονούντος, ίνα μοι καὶ ἀνέλεγκτος ἡ μαντεία γένοιτο. μετά γάρ τούς πολιτικούς ήα έπι τούς ποιητάς τούς τε τών τραγωδιών και τούς τών διθυράμβων και τούς άλλους, ώς ένταῦθα ἐπ' αὐτοφώρφ καταληψόμενος 55 έμαυτον άμαθέστερον έκείνων όντα. άναλαμβάνων ούν αὐτῶν τὰ ποιήματα, ἅ μοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγματεῦσθαι αὐτοῖς, διηρώτων αν αὐτοὺς τί λέγοιεν, ἵν άμα τι καὶ μανθάνοιμι παρ' αὐτῶν. αἰσχύνομαι οῦν ύμιν είπειν, ω άνδρες, τάληθη όμως δε ρητέον. ώς Co έπος γαρ είπειν, όλίγου αὐτῶν ἄπαντες οἱ παρόντες αν βέλτιον έλεγον περί ών αύτοι έπεποιήκεσαν. έγνων ουν και περί των ποιητών έν όλίγω τουτο, ότι ου σοφία ποιοίεν & ποιοίεν, άλλά φύσει τινί και ένθουσιάζοντες, ωσπερ οί θεομάντεις και οί χρησμφδοί και γαρ ούτοι 65 λέγουσι μέν πολλά και καλά, ίσασι δε ούδεν ών λέγουσι. τοιοῦτόν τί μοι ἐφάνησαν πάθος καὶ οἱ ποιηταὶ πεπονθότες και αμα ήσθόμην αυτών δια την ποίησιν οιομένων καί τάλλα σοφωτάτων είναι άνθρώπων, & ούκ ήσαν. άπηα οῦν καὶ ἐντεῦθεν τῶ αὐτῶ οἰόμενος περιγεγονέναι, 70 ώπερ και των πολιτικών.

Τελευτών οὖν ἐπὶ τοὺς χειροτέχνας ἦα· ἐμαυτῷ γὰρ ξυνήδειν οὐδὲν ἐπισταμένῷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τούτους δέ γ' ἦδειν ὅτι εὑρήσοιμι πολλὰ καὶ καλὰ ἐπισταμένους. καὶ τούτου μὲν οὐκ ἐψεύσθην, ἀλλ' ἦπίσταντο ὰ ἐγὼ 73 οὐκ ἦπιστάμην καί μου ταύτῃ σοφώτεροι ἦσαν. ἀλλ', ὅ ἄνδρες ᾿Αθηναῖοι, ταὐτόν μοι ἔδοξαν ἔχειν ἁμάρτημα, ὅπερ καὶ οἱ ποιηταί, καὶ οἱ ἀγαθοὶ δημιουργοί· διὰ τὸ τὴν τέχνην καλῶς ἐξεργάζεσθαι ἕκαστος ἀξίου καὶ τἆλλα τὰ μέγιστα σοφώτατος εἶναι, καὶ αὐτῶν αὕτη ἡ πλημμέλεια ἐκείνην τὴν σοφίαν ἀπέκρυπτεν. ὥστ' ἐμὲ ἐμαυτὸν 80 ἀνερωτậν ὑπὲρ τοῦ χρησμοῦ, πότερα δεξαίμην ἀν οὕτως ὥσπερ ἔχω ἔχειν, μήτε τι σοφὸς ῶν τὴν ἐκείνων σοφίαν. μήτε ἀμαθὴς τὴν ἀμαθίαν, ἡ ἀμφότερα ἁ ἐκεῖνοι ἔχουσιν ἔχειν. ἀπεκρινάμην οὖν ἐμαυτῷ καὶ τῷ χρησμῷ, ὅτι μοι λυσιτελοῖ ὥσπερ ἔχω ἔχειν. 85

§ 3. Sokrates compares himself to a gadfly. [Apology, 30 D.]

Νῦν οὖν, ὦ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπερ έμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, ὡς τις αν οἴοιτο, ἀλλὰ ὑπέρ ύμων, μή τι έξαμάρτητε περί την του θεου δόσιν υμιν έμοῦ καταψηφισάμενοι. έλν γλρ έμε άποκτείνητε, οὐ ραδίως άλλον τοιούτον εύρήσετε, ατεχνώς, εί και γε- 5 λοιότερον είπειν, προσκείμενον τη πόλει ύπο του θεου, ώσπερ ίππω μεγάλω μέν και γενναίω, ύπο μεγέθους δέ νωθεστέρω και δεομένω έγείρεσθαι ύπο μύωπός τινος. οΐον δή μοι δοκεί ό θεός έμε τη πόλει προστεθεικέναι τοιοῦτόν τινα, δς ὑμᾶς ἐγείρων καὶ πείθων καὶ ὀνειδίζων 10 ένα έκαστον οὐδὲν παύομαι τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχοῦ τοιούτος ούν άλλος ου ραδίως ύμιν προσκαθίζων. γενήσεται, ω άνδρες, άλλ' έαν έμοι πείθησθε, φείσεσθέ μου υμείς δ' ίσως τάχ' αν αχθόμενοι, ώσπερ οι νυστάζοντες έγειρόμενοι, κρούσαντες άν με, πειθόμενοι 'Ανύτω, 15 ραδίως αν αποκτείναιτε, είτα τον λοιπον βίον καθεύδοντες διατελοίτε άν, εἰ μή τινα άλλον ὁ θεὸς ὑμιν έπιπέμψειεν κηδόμενος ύμων. ότι δ έγω τυγχάνω ων τοιούτος, οίος ύπο του θεου τη πόλει δεδόσθαι, ενθένδε άν κατανοήσαιτε ου γάρ ανθρωπίνω έοικε το έμε των 20 μέν έμαυτοῦ ἀπάντων ἡμεληκέναι καὶ ἀνέχεσθαι τῶν οἰκείων ἀμελουμένων τοσαῦτα ἤδη ἔτη, τὸ δὲ ὑμέτερον πράττειν ἀεί, ἰδία ἐκάστῷ προσιόντα ὥσπερ πατέρα ἢ ἀδελφὸν πρεσβύτερον, πείθοντα ἐπιμελεῖσθαι ἀρετῆς. 25 καὶ εἰ μέν τι ἀπὸ τούτων ἀπέλαυον καὶ μισθὸν λαμβάνων ταῦτα παρεκελευόμην, εἶχον ἄν τινα λόγον· νῦν δὲ ὁρᾶτε δὴ καὶ αὐτοί, ὅτι οἱ κατήγοροι τἀλλα πάντα ἀναισχύντως οὕτω κατηγοροῦντες τοῦτό γε οὐχ οἶοί τε ἐγένοντο ἀπαναισχυντῆσαι .παρασχόμενοι μάρτυρα, ὡς 30 ἐγώ ποτέ τινα ἢ ἐπραξάμην μισθὸν ἢ ἦτησα. ἱκανὸν γάρ, οἶμαι, ἐγὼ παρέχομαι τὸν μάρτυρα, ὡς ἀληθῆ λέγω, τὴν πενίαν.

§4.

Sokrates' respect for law.

[Apology, 32 B.]

'Εγώ γάρ, ὦ 'Αθηναῖοι, ἄλλην μὲν ἀρχὴν οὐδεμίαν πώποτε ἦρξα ἐν τῆ πόλει, ἐβούλευσα δέ· καὶ ἔτυχεν ἡμῶν ἡ ψυλὴ 'Αντιοχὶς πρυτανεύουσα, ὅτε ὑμεῖς τοὺς δέκα στρατηγοὺς τοὺς οὐκ ἀνελομένους τοὺς ἐκ τῆς 5 ναυμαχίας ἐβούλεσθε ἀθρόους κρίνειν, παρανόμως, ὡς ἐν τῷ ὑστέρῷ χρόνῷ πᾶσιν ὑμῖν ἔδοξε. τότ' ἐγὼ μόνος τῶν πρυτάνεων ἠναντιώθην ὑμῖν μηδὲν ποιεῖν παρὰ τοὺς νόμους καὶ ἐναντία ἐψηφισάμην· καὶ ἑτοίμων ὄντων ἐνδεικνύναι με καὶ ἀπάγειν τῶν ῥητόρων, καὶ το ὑμῶν κελευόντων καὶ βοώντων, μετὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ δικαίου ῷμην μᾶλλόν με δεῖν διακινδυνεύειν ἡ μεθ' ὑμῶν γενέσθαι μὴ δίκαια βουλευομένων, φοβηθέντα δεσμὰν ἡ θάνατον. καὶ ταῦτα μὲν ἦν ἔτι δημοκρατουμένης τῆς πόλεως· ἐπειδὴ δὲ ὀλιγαρχία ἐγένετο, οἱ τριάκοντα αῦ έταξαν ἀγαγεῖν ἐκ Σαλαμῖνος Λέοντα τὸν Σαλαμίνιον, ἕνα ἀποθάνοι· οἶα δὴ καὶ ἄλλοις ἐκεῖνοι πολλοῖς πολλὰ προσέταττον, βουλόμενοι ὡς πλείστους ἀναπλῆσαι αἰτιῶν· τότε μέντοι ἐγὼ οὐ λόγῷ ἀλλ' ἔργῷ αὖ ἐνεδειξάμην, ὅτι ἐμοὶ θανάτου μὲν μέλει, εἰ μὴ ἀγροικό- 20 τερον ἦν εἰπεῖν, οὐδ' ὅτιοῦν, τοῦ δὲ μηδὲν ἄδικον μηδ' ἀνόσιον ἐργάζεσθαι, τούτου δὲ τὸ πῶν μέλει. ἐμὲ γὰρ ἐκείνη ἡ ἀρχὴ οὐκ ἐξέπληξεν οῦτως ἰσχυρὰ οὖσα, ὥστε ἄδικόν τι ἐργάσασθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς θόλου ἐξήλθομεν, οἱ μὲν τέτταρες ῷχοντο εἰς Σαλαμῖνα καὶ ἦγαγον 25 Λέοντα, ἐγὼ δὲ ῷχόμην ἀπιών οἴκαδε. καὶ ἴσως ἂν διὰ ταῦτα ἀπέθανον, εἰ μὴ ἡ ἀρχὴ διὰ ταχέων κατελύθη· καὶ τούτων ὑμῖν ἔσονται πολλοὶ μάρτυρες.

Sokrates assesses his penalty.

§ 5.

[Apology, 36 B.]

Τιμάται δ ούν μοι ό άνηρ θανάτου. εἰεν ἐγὼ δὲ δη τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι, ὡ ἄνδρες ᾿Αθηναίοι; ἡ δήλον ὅτι τῆς ἀξίας; τί ούν; τί ἄξιός εἰμι παθεῖν ἡ ἀποτῖσαι, ὅ τι μαθὼν ἐν τῷ βίφ οὐχ ήσυχίαν ἡγον, ἀλλ' ἀμελήσας ὡνπερ οἱ πολλοί, χρηματισμοῦ τε καὶ οἰκο- 5 νομίας καὶ στρατηγιῶν καὶ δημηγοριῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ ξυνωμοσιῶν καὶ στάσεων τῶν ἐν τῆ πόλει γιγνομένων, ἡγησάμενος ἐμαυτὸν τῷ ὅντι ἐπιεικέστερον εἰναι ἡ ὥστε εἰς ταῦτ' ἰόντα σῷζεσθαι, ἐνταῦθα μὲν οὐκ ἤα, οἱ ἐλθὼν μήτε ὑμῖν μήτε ἐμαυτῷ ἔμελλον μηδὲν 10 ὄφελος εἶναι, ἐπὶ δὲ τὸ ἰδία ἕκαστον ἰὼν εὐεργετεῖν τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν, ὡς ἐγώ φημι, ἐνταῦθα ἦα, ἐπιχειρῶν ἕκαστον ὑμῶν πείθειν μὴ πρότερον μήτε τῶν ἑαυτοῦ μηδενὸς ἐπιμελεῖσθαι, πρὶν ἑαυτοῦ ἐπιμεληθείη, ὅπως ὡς βέλτιστος καὶ φρονιμώτατος ἔσοιτο, μήτε τῶν τῆς πόλεως, πρὶν αὐτῆς τῆς πόλεως τῶν τε ἄλλων οὕτω κατὰ τὸν αὐτῆν τρόπον ἐπιμελεῖσθαι· τί οὖν εἰμι ἄξιος παθεῖν τοιοῦτος ὤν; ἀγαθόν τι, ὥ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, εἰ δεῖ γε κατὰ τὴν ἀξίαν τῆ ἀληθεία τιμῶσθαι·
καὶ ταῦτά γε ἀγαθὸν τοιοῦτον, ὅ τι ἀν πρέποι ἐμοί. τί οὖν πρέπει ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτῃ, δεομένω ἄγειν σχολὴν ἐπὶ τῆ ὑμετέρα παρακελεύσει; οὐκ ἔσθ' ὅ τι μᾶλλον, ὥ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, πρέπει οῦτως, ὡς τὸν τοιοῦτον ἄνξιαν τῆ ἐληθεία τιμῶσθαι·
λον πρέπει ἀνδρὶ πένητι εὐεργέτῃ, δεομένω ἄγειν σχολὴν ἐπὶ τῆ ὑμετέρα παρακελεύσει; οὐκ ἔσθ' ὅ τι μᾶλλον, ὥ ἄνδρες 'Αθηναῖοι, πρέπει οῦτως, ὡς τὸν τοιοῦτον ἄνδρα ἐν πρυτανείω σιτεῖσθαι, πολύ γε μᾶλλον ἢ εἴ τις ὑμῶν ἵππῷ ἢ ξυνωρίδι ἢ ζεύγει νενίκηκεν 'Ολυμπίασιν. ὁ μὲν γὰρ ὑμῶς ποιεῖ εὐδαίμονας δοκεῖν εἰναι, ἐγὼ δὲ εἶναι· καὶ ὁ μὲν τροφῆς οὐδὲν δεῖται, ἐγὼ δὲ δέομαι. εἰ οὖν δεῖ με κατὰ τὸ δίκαιον τῆς ἀξίας τιμῶσθαι, τούτου τιμῶμαι, ἐν πρυτανείω σιτήσεως.

§ 6. Death is perhaps a good thing.

[Apology, 40 C.]

'Εννοήσωμεν δὲ καὶ τῆδε, ὡς πολλὴ ἐλπίς ἐστιν ἀγαθὸν αὐτὸ εἶναι. δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι· ἡ γὰρ οἶον μηδὲν εἶναι μηδὲ αἴσθησιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα, ἡ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολή τις 5 τυγχάνει οὖσα καὶ μετοίκησις τῆ ψυχῆ τοῦ τόπου τοῦ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. καὶ εἴτε μηδεμία αἴσθησίς ἐστιν, ἀλλ' οἶον ὕπνος, ἐπειδάν τις καθεύδων μηδ' ὄναρ μηδὲν ὁρậ, θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος. ἐγὼ γὰρ ἂν οἶμαι, εἴ τινα ἐκλεξάμενον δέοι ταύτην τὴν το νύκτα, ἐν ἦ οὕτω κατέδαρθεν, ὥστε μηδὲ ὄναρ ἰδεῖν, καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῆ νυκτὶ δέοι σκεψάμενον εἰπεῖν, πόσας ἅμεινον καὶ ὅδιον ἡμέρας καὶ νύκτας

ταύτης της νυκτός βεβίωκεν έν τώ έαυτου βίω, οίμαι άν μή ότι ιδιώτην τινά, άλλα τον μέγαν βασιλέα 15 εύαριθμήτους αν εύρειν αυτόν ταύτας πρός τας άλλας ήμέρας και νύκτας. εί ουν τοιουτον δ θάνατός έστιν. κέρδος έγωγε λέγω· και γαρ ούδεν πλείων ό πας γρόνος φαίνεται ούτω δη είναι η μία νύξ. εί δ' αύ οίον άποδημησαί έστιν ό θάνατος ένθένδε είς άλλον τόπον, καί 20 άληθή έστιν τα λεγόμενα, ώς άρα έκει είσιν απαντες οί τεθνεώτες, τί μείζον αγαθον τούτου είη αν, ω ανδρες δικασταί ; εί γάρ τις ἀφικόμενος είς "Αιδου, ἀπαλλαγείς τούτων των φασκόντων δικαστών είναι. ευρήσει τούς άληθως δικαστάς, οίπερ και λέγονται έκει δικά-25 ζειν, Μίνως τε και 'Ραδάμανθυς και Αιακός και Τριπτόλεμος και άλλοι δσοι των ημιθέων δίκαιοι έγένοντο έν τώ έαυτών βίω, άρα φαύλη άν είη ή άποδημία; ή αῦ Όρφει Ευγγενέσθαι και Μουσαίω και Ησιόδω και Ομήρω έπι πόσω αν τις δέξαιτ' αν ύμων ; έγω μεν γαρ 30 πολλάκις θέλω τεθνάναι, εί ταῦτ' ἔστιν ἀληθη· ἐπεί έμουγε καί αὐτῷ θαυμαστή αν είη ή διατριβή αὐτόθι, όπότε έντύγοιμι Παλαμήδει και Αιαντι τώ Τελαμώνος καί εί τις άλλος των παλαιών διά κρίσιν άδικον τέθνηκεν, αντιπαραβάλλοντι τα έμαυτου πάθη προς τα 35 $\vec{\epsilon}\kappa\epsilon(\nu\omega\nu, \dot{\omega}s, \dot{\epsilon}\gamma\dot{\omega}s, \dot{\epsilon}\gamma\dot{\omega$ μέγιστον, τούς ἐκεί ἐξετάζοντα καὶ ἐρευνῶντα ὥσπερ τούς ένταῦθα διάγειν, τίς αὐτῶν σοφός ἐστιν καὶ τίς οίεται μέν, έστι δ' ου. επί πύσω δ' άν τις, ω άνδρες δικασταί, δέξαιτο έξετάσαι τον έπι Τροίαν αγαγόντα 40 την πολλήν στρατιάν ή 'Οδυσσέα ή Σίσυφον, ή άλλους μυρίους αν τις είποι και άνδρας και γυναϊκας; οίς έκει διαλέγεσθαι καὶ ξυνείναι καὶ ἐξετάζειν ἀμήχανον αν είη εύδαιμονίας. πάντως ού δήπου τούτου γε ένεκα οί έκει ἀποκτείνουσι· τά τε γὰρ ἄλλα εὐδαιμονέστεροί 45

9

είσιν οἱ ἐκεῖ τῶν ἐνθάδε, καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοί εἰσιν, εἴπερ γε τὰ λεγόμενα ἀληθῆ ἐστιν.

άλλα και ύμας χρή, ὦ ἄνδρες δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι προς τὸν θάνατον, και ἕν τι τοῦτο διανοεῖσθαι 50 ἀληθές, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνδρι ἀγαθῷ κακὸν οὐδὲν οὐτε ζῶντι οὖτε τελευτήσαντι, οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα· οὐδὲ τὰ ἐμὰ νῦν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γέγονεν, ἀλλά μοι δῆλόν ἐστι τοῦτο, ὅτι ἤδη τεθνάναι και ἀπηλλάχθαι πραγμάτων βέλτιον ἦν μοι.

§7.

The laws rebuke Sokrates.

[Kriton, 53 A.]

Σκόπει γάρ δή, ταῦτα παραβάς καὶ ἐξαμαρτάνων τι τούτων τί αγαθον έργάσει σαυτον ή τους επιτηδείους τούς σαυτού. ὅτι μέν γάρ κινδυνεύσουσί γέ σου οί έπιτήδειοι καί αὐτοί φεύγειν καί στερηθηναι της πό-5 λεως ή την ουσίαν απολέσαι, σχεδόν τι δηλον αυτός δε πρώτον μεν έαν είς των εγγύτατά τινα πόλεων έλθης, ή Θήβαζε ή Μέγαράδε-εὐνομοῦνται γάρ ἀμφότεραι — πολέμιος ήξεις, ω Σώκρατες, τη τούτων πολιτεία, και όσοιπερ κήδονται των αύτων πόλεων, 10 ύποβλέψονται σε διαφθορέα ήγούμενοι των νόμων, καί βεβαιώσεις τοις δικασταίς την δόξαν, ώστε δοκείν όρθως την δίκην δικάσαι. όστις γάρ νόμων διαφθορεύς έστιν. σφόδρα που δόξειεν αν νέων γε και ανοήτων άνθρώπων διαφθορεύς είναι. πότερον ούν φεύξει τάς 15 τε εύνομουμένας πόλεις καί των ανδρών τους κοσμιωτάτους; καί τοῦτο ποιοῦντι άρα ἄξιόν σοι ζην έσται; η πλησιάσεις τούτοις και αναισχυντήσεις διαλεγόμενος --τίνας λόγους, $\hat{\omega}$ Σώκρατες; $\hat{\eta}$ οῦσπερ ἐνθάδε, ώς $\hat{\eta}$

Sect

II

άρετή και ή δικαιοσύνη πλείστου άξιον τοις άνθρώποις καί τα νόμιμα καί οι νόμοι; και ούκ οιει άσχημον 20 φανείσθαι το του Σωκράτους πραγμα; οἴεσθαί γε χρή. άλλ' έκ μέν τούτων των τόπων άπαρεις, ήξεις δέ είς Θετταλίαν παρά τους ξένους τους Κρίτωνος έκει γαρ δη πλείστη αταξία και ακολασία, και ισως αν ήδέως σου ακούοιεν, ώς γελοίως έκ τοῦ δεσμωτηρίου απεδίδρα- 25 σκες σκευήν τέ τινα περιθέμενος, η διφθέραν λαβών ή άλλα οία δη ειώθασιν ενσκευάζεσθαι οι αποδιδράσκοντες, καί τό σγήμα το σαυτού μεταλλάξας. ότι δέ γέρων ανήρ σμικρού χρόνου τῷ βίω λοιπού όντος, ώς τὸ είκός, ετόλμησας ούτως αίσχρως επιθυμείν ζην, νόμους 30 τούς μεγίστους παραβάς, ούδεις δς έρει; ίσως, αν μή τινα λυπής. εί δε μή, ακούσει, & Σώκρατες, πολλά καί άνάξια σαυτοῦ. ὑπερχόμενος δη βιώσει πάντας άνθρώπους καί δουλεύων-τί ποιών; ή εὐωχούμενος έν Θετταλία, ώσπερ έπι δειπνον αποδεδημηκώς είς Θεττα- 35 λίαν; λόγοι δε εκείνοι οι περί δικαιοσύνης τε και της άλλης άρετης που ήμιν έσονται : άλλα δη των παίδων ένεκα βούλει ζην, ίνα αὐτοὺς ἐκθρέψης καὶ παιδεύσης; τί δέ ; είς Θετταλίαν αὐτοὺς ἀγαγών θρέψεις καὶ παιδεύσεις, ξένους ποιήσας, ίνα και τοῦτο ἀπολαύσωσιν; 40 ή τοῦτο μέν οὕ, αὐτοῦ δὲ τρεφόμενοι σοῦ ζῶντος βέλτιον θρέψονται καί παιδεύσονται, μή ξυνόντος σοῦ αὐτοῖς; οί γαρ επιτήδειοι οί σοι επιμελήσονται αυτών. πότερον έαν είς Θετταλίαν αποδημήσης, έπιμελήσονται, έαν δέ είς "Αιδου αποδημήσης, ούχι επιμελήσονται; είπερ γε 45 τι δφελος αύτων έστιν των σοι φασκόντων έπιτηδείων είναι, οίεσθαί γε χρή.

1.]

§ 8. Sokrates a midwife of the Mind.

[Theaitetos, 150 B.]

 $T\hat{\eta}$ δέ γ' έμ $\hat{\eta}$ τέχνη τ $\hat{\eta}$ ς μαιεύσεως τὰ μèν ἄλλα ὑπάρχει όσα ἐκείναις, διαφέρει δὲ τῷ τε ἄνδρας ἀλλὰ μὴ γυναϊκας μαιεύεσθαι και τώ τας ψυχας αυτών τικτούσας ἐπισκοπεῖν ἀλλὰ μὴ τὰ σώματα. μέγιστον δὲ τοῦτ' 5 ένι τη ήμετέρα τέχνη, βασανίζειν δυνατόν είναι παντί τρόπω πότερον είδωλον και ψεύδος αποτίκτει του νέου ή διάνοια ή γόνιμόν τε και άληθές. Επεί τόδε γε και έμοι ύπάρχει, ὅπερ ταῖς μαίαις· ἄγονός εἰμι σοφίας, και **ὅπερ ήδη πολλοί μοι ώνείδισαν, ώς τοὺς μὲν** ἄλλους 10 έρωτῶ, αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀποκρίνομαι περί οὐδενὸς διὰ τὸ μηδέν έχειν σοφόν, άληθές ονειδίζουσι. το δε αίτιον τούτου τόδε μαιεύεσθαί με ό θεός αναγκάζει, γεννάν δε άπεκώλυσεν. είμι δη ούν αυτός μέν ου πάνυ τις σοφός, ούδέ τί μοι έστιν εύρημα τοιούτο, γεγονός τής έμής 15 ψυχής έκγονον οί δ' έμοι ξυγγιγνόμενοι το μέν πρώτον φαίνονται ένιοι μέν και πάνυ άμαθεις, πάντες δε προϊούσης της ξυνουσίας, οίσπερ αν ό θεός παρείκη, θαυμαστον όσον επιδιδόντες, ώς αύτοις τε καί τοις άλλοις δοκούσι· καί τούτο έναργες ότι παρ' έμου ούδεν πώποτε 20 μαθόντες, άλλ' αὐτοὶ παρ' αὑτῶν πολλά καὶ καλὰ εύρόντες τε και κατέχοντες. της μέντοι μαιείας ό θεός τε καί έγω αίτιος. ώδε δε δήλον πολλοί ήδη τουτο άγνοήσαντες και έαυτούς αιτιασάμενοι, έμου δε καταφρονήσαντες ή αύτοι ή ύπ' άλλων πεισθέντες απηλθον 25 πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος, ἀπελθόντες δὲ τά τε λοιπὰ έξήμβλωσαν διὰ πονηράν ξυνουσίαν και τα ύπ' έμου μαιευθέντα κακώς τρέφοντες απώλεσαν, ψευδή και είδωλα περί πλείονος ποιησάμενοι του άληθους, τελευτώντες δ' αύτοις τε καί τοις άλλοις έδοξαν άμαθεις

Sect.

9.]

είναι. ών είς γέγονεν 'Αριστείδης ό Λυσιμάχου και 30 άλλοι πάνυ πολλοί οίς, όταν πάλιν έλθωσιν δεόμενοι τής έμής Ευνουσίας και θαυμαστά δρώντες, ένίοις μέν τό γιγνόμενόν μοι δαιμόνιον αποκωλύει ξυνείναι, ενίοις δε έα. και πάλιν ούτοι επιδιδόασι. πάσγουσι δε δη οί έμοι ξυγγιγνόμενοι και τουτο ταύτον ταις τικτούσαις 35 ώδίνουσι γαρ'και απορίας έμπίπλανται νύκτας τε και ήμέρας πολύ μάλλον ή έκειναι ταύτην δε την ώδινα έγείρειν τε και αποπαύειν ή έμη τέγνη δύναται. και ούτοι μέν δή ούτως. ενίστε δέ, ω Θεαίτητε, οί αν μοι μή δόξωσί πως έγκύμονες είναι, γνούς ότι οὐδεν έμοῦ 40 δέονται, πάνυ εύμενως προμνωμαι καί, ξύν θεώ είπειν, πάνυ ίκανως τοπάζω οις αν ξυγγενόμενοι όναιντο ών πολλούς μέν δη έξέδωκα Προδίκω, πολλούς δε άλλοις σοφοίς τε καί θεσπεσίοις άνδράσι.

§ 9. Alkibiades on Sokrates.

(I) His bravery. [Symposion, 219 E.]

Καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτίδαιαν ἐγένετο κοινή καί συνεσιτούμεν έκει. πρώτον μέν ούν τοις πόνοις ου μόνον έμου περιήν, αλλά και των άλλων άπάντων. όπότ' άναγκασθείημεν άποληφθέντες που, οία δη $\epsilon \pi i$ στρατείας, ασιτε $i\nu$, ουδ $\epsilon \nu$ ήσαν οι άλλοι 5 πρός το καρτερείν έν τ' αῦ ταις εὐωγίαις μόνος ἀπολαύειν οίός τ' ήν τά τ' άλλα και πίνειν ούκ εθέλων. όπότε άναγκασθείη, πάντας έκράτει, και δ πάντων θαυμαστότατον, Σωκράτη μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε ἑώρακεν άνθρώπων. τούτου μέν ούν μοι δοκεί και αυτίκα 10 ό έλεγχος έσεσθαι· πρός δε αύ τάς του χειμώνος καρτερήσεις-δεινοί γαρ αυτόθι χειμώνες-θαυμάσια είργάζετο τά τε άλλα, καί ποτε όντος πάγου οίου δεινο-

13

τάτου, καὶ πάντων ἡ οὐκ ἐξιόντων ἐνδοθεν, ἡ εἴ τις 15 ἐξίοι, ἡμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους καὶ ἀρνακίδας, οῦτος δ ἐν τούτοις ἐξήει ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦτον οἶόνπερ καὶ πρότερον εἰώθει φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥậον ἐπορεύετο ἡ οἱ ἄλλοι ὑπο-20 δεδεμένοι. οἱ δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον αὕτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν.

Καί ταῦτα μέν δη ταῦτα.

οΐον δ' αῦ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερός ἀνὴρ

έκει ποτε έπι στρατείας, άξιον άκουσαι. ξυννοήσας γαρ 25 αὐτόθι ἕωθέν τι είστήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδη οὐ προύγώρει αυτώ, ουκ ανίει αλλά είστήκει ζητών. καὶ ἦδη ήν μεσημβρία, καὶ ἄνθρωποι ἠσθάνοντο, καὶ θαυμάζοντες άλλος άλλφ έλεγεν, ότι Σωκράτης έξ έωθινου φροντίζων τι έστηκε. τελευτώντες δέ τινες τών Ιώνων, 30 έπειδή έσπέρα ήν, δειπνήσαντες, και γαρ θέρος τότε γ' ην, γαμεύνια έξενεγκάμενοι αμα μέν έν τώ ψύχει καθηῦδον, ἄμα δὲ ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ καὶ τὴν νύκτα έστήξοι. ό δε είστήκει μέχρι έως εγένετο και ήλιος άνέσχεν έπειτα φχετ' άπιων προσευξάμενος τῷ ήλίφ. 35 εί δε βούλεσθε έν ταις μάχαις τοῦτο γὰρ δη δικαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦναι· ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν, ἐξ ἦς ἐμοὶ καὶ τάριστεία έδοσαν οί στρατηγοί, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν άνθρώπων ή ούτος, τετρωμένον ούκ έθέλων άπολιπειν, άλλά συνδιέσωσε και τὰ ὅπλα και αὐτὸν ἐμέ. και ἐγώ 40 μέν, 💩 Σώκρατες, και τότε ἐκέλευον σοι διδόναι τἀριστεία τούς στρατηγούς, καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμψει οὔτε έρεις ότι ψεύδομαι άλλά γάρ των στρατηγών πρός τό έμον αξίωμα αποβλεπόντων και βουλομένων έμοι διδόναι τάριστεία, αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου τῶν στρα9.]

τηγών έμε λαβείν ή σαυτόν. Ετι τοίνυν, ω άνδρες, άξιον 45 ην θεάσασθαι Σωκράτη, ότε ἀπὸ Δηλίου φυγή ἀνεγώρει τὸ στρατόπεδον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος ἵππον ἔχων, ούτος δε όπλα. ανεχώρει ουν εσκεδασμένων ήδη των άνθρώπων ουτός τε άμα και Λάχης και έγω περιτυγγάνω, και ίδων εύθυς παρακελεύομαι τε αυτοιν θαρρείν, 50 καί έλεγον ότι ούκ απολείψω αύτώ. ένταῦθα δη καί κάλλιον έθεασάμην Σωκράτη ή έν Ποτιδαία αὐτὸς γὰρ ήττον έν φόβφ ή διά τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι· πρῶτον μὲν δσον περιήν Λάχητος τώ έμφρων είναι· έπειτα έμοιγε έδόκει, & Αριστόφανες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ διαπο- 55 ρεύεσθαι ώσπερ και ένθάδε, βρενθυόμενος και τώφθαλμώ παραβάλλων, ήρέμα περισκοπών και τους φιλίους καί τους πολεμίους, δήλος ών παντί και πάνυ πόρρωθεν, ότι εί τις άψεται τούτου τοῦ ἀνδρός, μάλα ἐρρωμένως άμυνείται. διό και άσφαλως άπήει και ούτος και ό 60 έτερος σχεδόν γάρ τι των ούτω διακειμένων έν τώ πολέμω οὐδὲ ἄπτονται, ἀλλὰ τοὺς προτροπάδην Φεύγοντας διώκουσι. Πολλά μέν ουν αν τις και άλλα έχοι Σωκράτη έπαινέσαι καί θαυμάσια· άλλά των μέν άλλων ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἄν τις καλ περί ἄλλου τοιαῦτα 65 είποι, τὸ δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων ὅμοιον εἶναι, μήτε τῶν παλαιών μήτε τών νυν όντων, τουτο άξιον παντός θαύματος. οίος γαρ 'Αχιλλεύς έγένετο, απεικάσειεν αν τις καί Βρασίδαν και άλλους, και οίος αθ Περικλής, και Νέστορα και 'Αντήνορα, είσι δε και ετεροι και τους 70 άλλους κατά ταυτ' άν τις απεικάζοι· οίος δε ούτοσι γέγονε την ατοπίαν ανθρωπος, και αυτός και οι λόγοι αύτοῦ, οὐδ' ἐγγὺς ἁν εὕροι τις ζητῶν, οὕτε τῶν νῦν οῦτε των παλαιών, εί μη άρα εί οις έγω λέγω άπεικάζοι τις αὐτόν, ἀνθρώπων μέν μηδενί, τοῖς δὲ Σειληνοῖς καί 75 Σατύροις, αὐτὸν καὶ τοὺς λόγους.

15

(2) The charm of his speech. [Symp. 215 A.]

Σωκράτη δ' έγω έπαινειν, ω άνδρες, ουτως έπιχειρήσω, δι' εικόνων. ούτος μέν ουν ίσως οιήσεται επί τα γελοιότερα, έσται δ' ή είκών τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. 80 φημί γαρ δη όμοιότατον αύτον είναι τοις Σειληνοις τούτοις τοις έν τοις έρμογλυφείοις καθημένοις, ούς τινας έργάζονται οι δημιουργοί σύριγγας η αύλους έγοντας. οι διγάδε διοιγθέντες φαίνονται ένδοθεν αγάλματα καί φημί αῦ ἐοικέναι αὐτὸν τῶ Σατύρω έγοντες θεών. 85 τώ Μαρσύα. ότι μέν ουν τό γε είδος όμοιος εί τούτοις, ώ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς δή που αν ἀμφισβητήσαις· ὡς δε και τάλλα έοικας, μετά τοῦτο ἄκουε., ύβριστης εί ή ού ; ἐὰν γὰρ μὴ ὑμολογής, μάρτυρας παρέξομαι. ἀλλ' ούκ αύλητής; πολύ γε θαυμασιώτερος εκείνου ό μέν 90 γε δι' όργάνων έκήλει τούς άνθρώπους τη άπο του στόματος δυνάμει, καί έτι νυνίδς αν τα έκείνου αύλη. à γàρ Όλυμπος ηὔλει, Μαρσύου λέγω, τούτου διδάξαντα ούν εκείνου εάν τε αγαθός αύλητης αύλη εάν 70S. τε φαύλη αὐλητρίς, μόνα κατέγεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ 95 τούς των θεών τε καί τελετών δεομένους δια το θεία είναι. σύ δ' εκείνου τοσούτον μόνον διαφέρεις, ότι άνευ όργάνων ψιλοίς λόγοις ταὐτὸν τοῦτο ποιείς. ἡμείς γούν όταν μέν του άλλου άκούωμεν λέγοντος και πάνυ άγαθοῦ ῥήτορος ἄλλους λόγους, οὐδὲν μέλει, ὡς ἔπος 100 είπειν, ούδενί έπειδαν δε σού τις ακούη ή των σων λόγων άλλου λέγοντος, καν πάνυ φαύλος ή ό λέγων, έάν τε γυνη ἀκούη ἐάν τε ἀνηρ ἐάν τε μειράκιον, ἐκπεπληγμένοι έσμεν και κατεχόμεθα. έγω γουν, ω άνδρες, εί μη έμελλον κομιδή δόξειν μεθύειν, είπον όμόσας αν 105 ύμιν, οία δη πέπονθα αυτός ύπο των τούτου λόγων καί πάσχω έτι καὶ νυνί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολύ μοι μᾶλλον

[Sect.

ALKIBIADES ON SOKRATES.

17

9.7

ή τών κορυβαντιώντων ή τε καρδία πηδά καὶ δάκρυ**α** έκγειται ύπο των λόγων των τούτου. όρω δε και άλλους παμπόλλους τὰ αὐτὰ πάσχοντας. Περικλέους δε άκούων καὶ ἄλλων άγαθῶν ῥητόρων εὖ μὲν ἡγούμην 110 λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, οὐδὲ τεθορύβητό μου ή ψυγή οὐδ' ήγανάκτει ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμένου άλλ' ύπό τουτουί του Μαρσύου πολλάκις δη ούτω διετέθην, ώστε μοι δόξαι μή βιωτόν είναι έχοντι ώς έχω. καί ταῦτα, Σώκρατες, οὐκ ἐρεῖς ὡς οὐκ ἀληθή. 115 καί έτι γε νυν ξύνοιδ έμαυτω, ότι εί έθέλοιμι παρέχειν τὰ ѽτα, ούκ αν καρτερήσαιμι, άλλα ταύτα αν πάσχοιμι. ἀναγκάζει γάρ με ὑμολογεῖν, ὅτι πολλοῦ ένδεής ών αύτος έτι έμαυτου μέν άμελω, τα δ' 'Αθηναίων πράττω. βία ούν ώσπερ από των Σειρήνων έπισχό- 120 μενος τα ώτα οίχομαι φεύγων, ίνα μη αύτου καθήμενος παρά τούτω καταγηράσω. πέπονθα δὲ πρὸς τοῦτον μόνον ανθρώπων, δούκ αν τις οίοιτο έν έμοι ένειναι, τό αίσχύνεσθαι όντινουν έγω δε τουτον μόνον αίσχύνομαι. Εύνοιδα γαρ έμαυτώ αντιλέγειν μέν ου δυναμένω, ώς ου 125 δεί ποιείν & ούτος κελεύει, επειδάν δε απέλθω, ήττημένω τής τιμής τής ύπο των πολλων. δραπετεύω ούν αυτόν καί φεύγω, καί όταν ίδω, αίσχύνομαι τα ώμολογημένα. καί πολλάκις μέν ήδέως αν ίδοιμι αυτόν μή όντα έν άνθρώποις εί δ' αὐ τοῦτο γένοιτο, εὐ οἶδα ὅτι πολὺ μείζον 130 άν αχθοίμην, ώστε ούκ έχω δ τι χρήσομαι τυύτω τώ άνθρώπω.

B

Sokrates' death.

(I) Sokrates in prison writing verses. [Phaidon, 59 D.]

Έγώ σοι έξ άρχης πάντα πειράσομαι διηγήσασθαι. άει γάρ δή και τάς πρόσθεν ήμέρας ειώθειμεν φοιτάν και έγω και οι άλλοι παρά τον Σωκράτη, συλλεγόμενοι έωθεν είς το δικαστήριον, έν ω και ή δίκη έγένετο. 5 πλησίον γαρ ήν τοῦ δεσμωτηρίου. περιεμένομεν οῦν έκάστοτε, έως ανοιχθείη το δεσμωτήριον, διατρίβοντες μετ' άλλήλων άνεώγετο γάρ ου πρώ έπειδή δε άνοιγθείη, εἰσήειμεν παρά τὸν Σωκράτη καὶ τὰ πολλά διημερεύομεν μετ' αὐτοῦ. καὶ δὴ καὶ τότε πρωϊαίτερον 10 Ευνελέγημεν. τη γαρ προτεραία ημέρα επειδη εξήλθομεν έκ τοῦ δεσμωτηρίου έσπέρας, ἐπυθόμεθα ὅτι τὸ πλοΐον ἐκ Δήλου ἀφιγμένον εἴη. παρηγγείλαμεν οὖν άλλήλοις ήκειν ώς πρωϊαίτατα είς το είωθός. кaì ήκομεν, καὶ ἡμῖν ἐξελθών ὁ θυρωρός, ὅσπερ εἰώθει 15 υπακούειν, είπεν επιμένειν και μη πρότερον παριέναι, έως αν αυτός κελεύση λύουσι γάρ, έφη, οί ένδεκα Σωκράτη καὶ παραγγέλλουσιν ὅπως άν τῆδε τῆ ἡμέρα τελευτήση. ού πολύν δ' ούν χρόνον έπισχών ήκε καί έκέλευεν ήμας είσιέναι. είσιόντες ούν κατελαμβάνομεν 20 τον μέν Σωκράτη άρτι λελυμένον, την δε Ξανθίππην, γιγνώσκεις γάρ, έχουσάν τε το παιδίον αὐτοῦ καὶ παρακαθημένην. ώς ούν είδεν ήμας ή Ξανθίππη, ανευφήμησέ τε καί τοιαῦτ' ἄττα εἶπεν, οία δη εἰώθασιν αί γυναικες, ότι & Σώκρατες, ύστατον δή σε προσερούσι 25 νυν οί επιτήδειοι καί σύ τούτους. και ό Σωκράτης βλέψας είς τον Κρίτωνα, & Κρίτων, ἔφη, ἀπαγέτω τις αὐτὴν οἴκαδε. καὶ ἐκείνην μεν ἀπηγόν τινες των τοῦ Κρίτωνος βοωσάν τε και κοπτομένην όδε Σωκράτης άνακαθιζόμενος είς την κλίνην συνέκαμψε τε το σκέλος

§ 10.

καὶ ἐξέτριψε τῆ χειρί, καὶ τρίβων ἄμα, Ώς ἄτοπον, ἔφη, 30 ὡ ἄνδρες, ἔοικέ τι εἶναι τοῦτο, δ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἡδύ ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι, τὸ λυπηρόν, τῷ ἅμα μὲν αὐτὼ μὴ ἐθέλειν παραγίγνεσθαι τῷ ἀνθρώπῷ, ἐὰν δέ τις διώκῃ τὸ ἔτερον καὶ λαμβάνῃ, σχεδόν τι ἀναγκάζεσθαι λαμβάνειν καὶ τὸ 35 ἔτερον, ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς συνημμένω δύ ὄντε. καί μοι δοκεῖ, ἔφη, εἰ ἐνενόησεν αὐτὰ Αἴσωπος, μῦθον ἀν συνθείναι, ὡς ὁ θεὸς βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι πολεμοῦντα, ἐπειδὴ οὐκ ἤδύνατο, ξυνῆψεν εἰς ταὐτὸν αὐτοῦς τὰς κορυφάς, καὶ διὰ ταῦτα ῷ ἂν τὸ ἔτερον. ὅσπερ οὖν καὶ αὐτῷ μοι ἔοικεν, ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ ἦν ἐν τῷ σκέλει πρότερον τὸ ἀλγεινόν, ἥκειν δὴ φαίνεται ἐπακολουθοῦν τὸ ἡδύ.

Ο ούν Κέβης ύπολαβών Νη τον Δία, ω Σωκρατες, 45 έφη, εῦ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με. περὶ γάρ τοι τῶν ποιημάτων ών πεποίηκας έντείνας τούς τοῦ Αἰσώπου λόγους καί τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον καὶ ἄλλοι τινές με ήδη ήροντο, άταρ και Εύηνος πρώην, δ τί ποτε διανοηθείς, έπειδη δεύρο ήλθες, έποίησας αὐτά, πρότερον 50 ούδεν πώποτε ποιήσας. εί ουν τί σοι μέλει του έχειν έμε Εύηνώ αποκρίνασθαι, όταν με αύθις έρωτα, εύ οίδα γαρ ὅτι ἐρήσεται, εἰπέ, τί χρή με λέγειν. Λέγε τοίνυν, έφη, αὐτῷ, ὦ Κέβης, τἀληθῆ, ὅτι οὐκ ἐκείνῷ βουλόμενος ούδε τοις ποιήμασιν αυτού αντίτεχνος είναι εποίησα 55 ταῦτα· ἤδειν γὰρ ὡς οὐ ῥάδιον εἴη· ἀλλ' ἐνυπνίων τινῶν άποπειρώμενος τί λέγει, και αφοσιούμενος εί άρα πολλάκις ταύτην την μουσικήν μοι επιτάττοι ποιείν. ην γαρ δη άττα τοιάδε πολλάκις μοι φοιτών το αυτό ένύπνιον έν τώ παρελθόντι βίω, άλλοτ' έν άλλη όψει 60 Φαινόμενον, τὰ αὐτὰ δὲ λέγον, ὦ Σώκρατες, ἔφη, μου-

10.]

σικήν ποίει και έργάζου. και έγω έν γε τώ πρόσθεν χρόνω δπερ έπραττον τουτο υπελάμβανον αυτό μοι παρακελεύεσθαί τε καὶ ἐπικελεύειν, ὥσπερ οἱ τοῖς θέουσι 65 διακελευόμενοι, και έμοι ούτω το ένύπνιον δπερ έπραττον τοῦτο ἐπικελεύειν, μουσικὴν ποιεῖν, ὡς φιλοσοφίας μὲν ούσης μεγίστης μουσικής, έμου δέ τουτο πράττοντος. νυν δ' έπειδή ή τε δίκη έγένετο και ή του θεου έορτή διεκώλυέ με αποθνήσκειν, έδοξε χρηναι, εί αρα πολλάκις 70 μοι προστάττοι τὸ ἐνύπνιον ταύτην τὴν δημώδη μουσικήν ποιείν, μή απειθήσαι αυτώ, αλλα ποιείν. ασφαλέστερον γαρ είναι μη απιέναι πριν αφοσιώσασθαι ποιήσαντα ποιήματα καί πειθόμενον τώ ένυπνίω. ούτω δή πρώτον μέν είς τον θεόν έποίησα, ού ήν ή παρούσα 75 θυσία· μετά δε τον θεόν, εννοήσας ότι τον ποιητην δέοι, είπερ μέλλοι ποιητής είναι, ποιείν μύθους, άλλ' ου λόγους, καί αὐτὸς οὐκ ή μυθολογικός, διὰ ταῦτα δη οῦς προγείρους είχον και ήπιστάμην μύθους τους Αισώπου, τούτους έποίησα, οίς πρώτοις ένέτυχον.

(2) Sokrates like a dying swan. [Phaidon, 84 C.]

80 Σιγή οῦν ἐγένετο ταῦτα εἰπόντος τοῦ Σωκράτους ἐπὶ πολὺν χρόνον, καὶ αὐτός τε πρὸς τῷ εἰρημένῷ λόγῷ ἦν ὁ Σωκράτης, ὡς ἰδεῖν ἐφαίνετο, καὶ ἡμῶν οἱ πλεῖστοι. Κέβης δὲ καὶ Σιμμίας σμικρὸν πρὸς ἀλλήλω διελεγέσθην· καὶ ὁ Σωκράτης ἰδῶν αὐτῶ ἦρετο· Τί; ἔφη, ὑμῖν 85 τὰ λεχθέντα μῶν μὴ δοκεῖ ἐνδεῶς λέγεσθαι; πολλὰς γὰρ δὴ ἔτι ἔχει ὑποψίας καὶ ἀντιλαβάς, εἴ γε δή τις αὐτὰ μέλλει ἰκανῶς διεξιέναι. εἰ μὲν οῦν τι ἄλλο σκοπεῖσθον, οὐδὲν λέγω· εἰ δέ τι περὶ τούτων ἀπορεῖτον, μηδὲν ἀποκνήσητε καὶ αὐτοὶ εἰπεῖν καὶ διελθεῖν, εἴ πῃ 90 ὑμῖν [×]-¹----. SOKRATES DEATH.

21

παραλαβείν, εί τι μάλλον οίεσθε μετ' έμου εύπορήσειν. καὶ ὁ Σιμμίας ἔφη· Καὶ μήν, ὡ Σώκρατες, τάληθη σοι έρω. πάλαι γαρ ήμων εκάτερος απορών τον έτερον προωθεί και κελεύει έρέσθαι δια το έπιθυμείν μεν ακούσαι, όκνειν δε όχλον παρέχειν, μή σοι αηδες ή δια την ος παροῦσαν ξυμφοράν. καὶ ὃς ἀκούσας ἐγέλασέ τε ἀρέμα καί φησι, Βαβαί, & Σιμμία ή που χαλεπώς αν τούς άλλους ανθρώπους πείσαιμι ώς ου ξυμφοραν ήγουμαι την παρούσαν τύχην, ότε γε μηδ' ύμας δύναμαι πείθειν, άλλα φοβείσθε μη δυσκολώτερόν τι νῦν διάκειμαι ή έν 100 τώ πρόσθεν βίω· καί, ώς έοικε, των κύκνων δοκώ φαυλότερος ύμιν είναι την μαντικήν, οι επειδάν αίσθωνται ότι δεί αύτους άποθανείν, άδοντες και έν τώ πρόσθεν γρόνω, τότε δη πλείστα και μάλιστα άδουσι, γεγηθοτες **μτι** μέλλουσι παρά τον θεον απιέναι, ούπερ είσι θερά- 105 ποντες. οί δε άνθρωποι διά το αυτών δέος του θανάτου καί των κύκνων καταψεύδονται, καί φασιν αὐτοὺς θρηνουντας τον θάνατον ύπο λύπης έξάδειν, και ου λογίζονται ότι ουδέν δρνεον άδει όταν πεινή ή ριγοί ή τινα άλλην λύπην λυπήται, οὐδὲ αὐτή ή τε ἀηδών καὶ 110 χελιδών και ό έποψ, α δή φασι δια λύπην θρηνουντα άδειν άλλ' ούτε ταυτά μοι φαίνεται λυπούμενα άδειν ούτε οι κύκνοι, αλλ' ατε, οίμαι, του 'Απόλλωνος όντες μαντικοί τέ είσι και προειδότες τα έν "Αιδου αγαθα άδουσι και τέρπονται έκείνην την ήμέραν διαφερόντως 115 ή έν τῷ ἕμπροσθεν χρόνω. έγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἡγοῦμαι όμόδουλός τε είναι των κύκνων και ίερος του αυτού θεου, καί ου γείρω έκείνων την μαντικήν έχειν παρά του δεσπότου, οὐδὲ δυσθυμότερον αὐτῶν τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι. άλλα τούτου γε ένεκα λέγειν τε χρή καί 120 έρωτάν ο τι αν βούλησθε, εως αν οι 'Αθηναίων έωσιν άνδρες ένδεκα.

16.]

(3) Sokrates dies. [Phaidon, 116 A.]

Ταῦτ' εἰπών ἐκεῖνος μέν ἀνίστατο εἰς οἴκημά τι ὡς λουσόμενος, και ό Κρίτων είπετο αυτώ, ήμας δ' εκέλευε 125 περιμένειν. περιεμένομεν ούν πρός ήμας αύτους διαλεγόμενοι περί των είρημένων και άνασκοπουντες, τοτε δ' αῦ περὶ τῆς ξυμφορᾶς διεξιόντες, ὅση ήμιν γεγονυία εἶη, άτεγνως ήγούμενοι ώσπερ πατρός στερηθέντες διάξειν ορφανοί τον έπειτα βίον. επειδή δε ελούσατο καί 130 ήνεχθη παρ' αὐτὸν τὰ παιδία-δύο γὰρ αὐτῷ υἱεῖς σμικροί ήσαν, είς δε μέγας-καί αι οικείαι γυναίκες άφίκοντο, ἐκείναις ἐναντίον τοῦ Κρίτωνος διαλεγθείς τε καί έπιστείλας άττα έβούλετο, τὰς μέν γυναικας καί τα παιδία απιέναι εκέλευσεν, αυτός δε ήκε παρ' ήμας. 135 και ην ήδη έγγυς ήλίου δυσμών χρόνον γαρ πολύν διέτριψεν ένδον. έλθων δ' έκαθέζετο λελουμένος, καί ού πόλλ' άττα μετά ταῦτα διελέχθη, καὶ ηκεν ὁ των ένδεκα ύπηρέτης και στας παρ' αὐτόν, ?Ω Σώκρατες, έφη, ου καταγνώσομαι σοῦ ὅπερ ἄλλων 140 καταγιγνώσκω, ότι μοι χαλεπαίνουσι και καταρώνται, έπειδάν αὐτοῖς παραγγέλλω πίνειν τὸ φάρμακον άναγκαζόντων των άρχόντων. σε δ' έγω και άλλως έγνωκα έν τούτω τω χρόνω γενναιότατον και πραότατον καί άριστον άνδρα όντα των πώποτε δεύρο άφικομένων, 145 και δή και νυν εύ οίδ' ότι ούκ έμοι χαλεπαίνεις, γιγνώσκεις γάρ τούς αιτίους, άλλ' έκείνοις. νύν ούν, οίσθα γαρ α ήλθον αγγέλλων, χαιρέ τε και πειρώ ώς βάστα φέρειν τὰ ἀναγκαῖα. καὶ ἅμα δακρύσας μεταστρεφόμενος απήει. και ό Σωκράτης αναβλέψας προς αυτόν, 150 Καί σύ, έφη, χαίρε, και ήμεις ταυτα ποιήσομεν. και αμα προς ήμας, Ω_{s} αστείος, έφη, ό ανθρωπος καί

παρά πάντα μοι τον γρόνον προσήει και διελέγετο

ένίστε καί ήν ανδρών λώστος, και νύν ώς γενναίως με άποδακρύει. άλλ' άγε δή, & Κρίτων, πειθώμεθα αὐτώ, και ένεγκάτω τις το φάρμακον, εί τέτριπται εί δε μή, 155 τριψάτω ό ανθρωπος. και ό Κρίτων, 'Αλλ' οίμαι, έφη. έγωγε, ω Σώκρατες, έτι ήλιον είναι έπι τοις όρεσι και ούπω δεδυκέναι. και άμα έγω οίδα και άλλους πάνυ όψε πίνοντας, επειδάν παραγγελθή αύτοις, δειπνήσαντάς τε καί πιόντας εθ μάλα, και ξυγγενομένους γ' 160 ένίους ών αν τύγωσιν έπιθυμοῦντες. άλλα μηδεν έπειγου έτι γαρ έγγωρει. και ό Σωκράτης, Εικότως ν'. έφη, & Κρίτων, έκεινοί τε ταῦτα ποιοῦσιν, οῦς σύ λέγεις, οιονται γάρ κερδανείν ταύτα ποιήσαντες, καί έγωνε ταῦτα εἰκότως οὐ ποιήσω· οὐδὲν γὰρ οἶμαι κερ- 165 δανείν όλίγον ύστερον πιών άλλο γε ή γέλωτα όφλήσειν παρ' έμαυτώ, γλιχόμενος του ζην και φειδόμενος ούδενος έτι ένόντος. άλλ' ίθι, έφη, πιθού και μη άλλως ποίει.

Καὶ ὁ Κρίτων ἀκούσας ἔνευσε τῷ παιδὶ πλησίον 170 ἐστῶτι, καὶ ὁ παῖς ἐξελθών καὶ συχνὸν χρόνον διατρίψας ἦκεν ἄγων τὸν μέλλοντα διδόναι τὸ φάρμακον, ἐν κύλικι φέροντα τετριμμένον· ἰδῶν δὲ ὁ Σωκράτης τὸν ἄνθρωπον, Εἶεν, ἔφη, ὥ βέλτιστε, σὺ γὰρ τούτων ἐπιστήμων, τί χρὴ ποιεῖν; Οὐδὲν ἄλλο, ἔφη, ἢ πιόντα 175 περιιέναι, ἕως ἄν σου βάρος ἐν τοῖς σκέλεσι γένηται, ἔπειτα κατακεῖσθαι· καὶ οὕτως αὐτὸ ποιήσει. καὶ ἅμα ὅρεξε τὴν κύλικα τῷ Σωκράτει· καὶ δς λαβῶν καὶ μάλα ἴλεως, ὥ Ἐχέκρατες, οὐδὲν τρέσας οὐδὲ διαφθείρας οὕτε τοῦ χρώματος οὕτε τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει 180 ταυρηδὸν ὑποβλέψας πρὸς τὸν ἄνθρωπου, Τί λέγεις, ἔφη, περὶ τοῦδε τοῦ πόματος πρὸς τὸ ἀποσπεῖσαί τινι; ἔξεστιν, ἢ οὕ; Τοσοῦτον, ἔφη, ὡ Σώκρατες, τρίβομεν, ὅσον οἰόμεθα μέτριον-^Γίναι πιεῖν. Μαυθάνω, ἢ δ' ὅς·

Sect.

185 άλλ' εύχεσθαί γέ που τοις θεοις έξεστί τε και χρή, την ματοίκησιν την ένθένδε έκεισε εύτυχη γενέσθαι. & δή και έγω εύγομαί τε και γένοιτο ταύτη. Όκαι άμα είπων ταυτα έπισχόμενος καί μάλα εύχερως και εύκόλως έξέπιε. και ήμων οί πολλοί τέως μεν επιεικώς οίοί τε ήσαν κατέγειν 190 τὸ μὴ δακρύειν, ὡς δὲ εἴδομεν πίνοντά τε καὶ πεπωκότα, ούκέτι, άλλ' έμοῦ γε βία και αὐτοῦ ἀστακτι ἐχώρει τὰ δάκρυα, ώστε έγκαλυψάμενος απέκλαιον έμαυτόν ου γαρ δη έκεινόν γε, άλλα την έμαυτου τύχην, οίου άνδρος έταίρου έστερημενος είην. ό δε Κρίτων έτι πρότερος 195 έμου, έπειδη ούχ οίός τ' ην κατέχειν τα δάκρυα, έξανέστη. 'Απολλόδωρος δε καί εν τώ εμπροσθεν χρουφ ούδεν επαύετο δακρύων, και δή και τότε αναβρυχησάμενος κλαίων και άγανακτών οὐδένα ὄντινα οὐ κατέκλασε των παρόντων, πλήν γε αύτου Σωκράτους. 200 έκεινος δέ, Οία, έφη, ποιειτε, & θαυμάσιοι. έγω μέντοι ούγ ήκιστα τούτου ένεκα τὰς γυναικας ἀπέπεμψα, ίνα μή τοιαῦτα πλημμελοῖεν καὶ γὰρ ἀκήκοα, ὅτι ἐν εὐφημία γρή τελευτάν. άλλ' ήσυχίαν τε άγετε και καρτερεîτε. και ήμεις ακούσαντες ήσχύνθημέν τε και 205 επέσχομεν τοῦ δακρύειν. ὁ δὲ περιελθών, επειδή οί βαρύνεσθαι έφη τὰ σκέλη, κατεκλίθη ὕπτιος οὕτω γὰρ έκέλευεν δ άνθρωπος και άμα έφαπτόμενος αύτοῦ ούτος ό δούς το φάρμακον, διαλιπών χρόνον έπεσκόπει τούς πόδας και τὰ σκέλη, κἄπειτα σφόδρα πιέσας αὐτοῦ 210 τον πόδα ήρετο, ει αισθάνοιτο όδ' ουκ έφη και μετα τοῦτο αὐθις τὰς κνήμας καὶ ἐπανιών οὕτως ήμιν αὐτοῖς έπεδείκνυτο, ὅτι ψύχοιτό τε καὶ πήγνυτο. καὶ αὐτὸς ήπτετο καί είπεν ότι, επειδάν πρός τη καρδία γένηται αὐτῷ, τότε οἰχήσεται. ήδη οὖν σχεδόν τι αὐτοῦ ην τὰ 215 περί το ήτρον ψυχόμενα, και έκκαλυψάμενος, ένεκεκάλυπτο γάρ, είπεν, δ δη τελευταίον έφθέγξατο, 'Ω

GYGES' RING.

Κρίτων, έφη, τῷ 'Ασκληπιῷ ὀφείλομεν ἀλεκτρυόνα· ἀλλ' ἀπόδοτε καὶ μὴ ἀμελήσητε. 'Αλλὰ ταῦτα, ἔφη, ἔσται, ὁ Κρίτων· ἀλλ' ὅρα, εἴ τι ἄλλο λέγεις. ταῦτα ἐρομένου αὐτοῦ οὐδὲν ἔτι ἀπεκρίνατο, ἀλλ' ὀλίγον 220 χρόνον διαλιπὼν ἐκινήθη τε καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐξεκάλυψεν αὐτόν, καὶ ὃς τὰ ὅμματα ἔστησεν· ἰδὼν δὲ ὁ Κρίτων ξυνέλαβε τὸ στόμα τε καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ὅδε ἡ τελευτή, ὡ Ἐχέκρατες, τοῦ ἑταίρου ἡμῖν ἐγένετο, ἀνδρός, ὡς ἡμεῖς φαῖμεν ἄν, τῶν τότε ὡν ἐπειράθημεν ἀρίστου 225 καὶ ἄλλως φρονιμωτάτου καὶ δικαιοτάτου.

II.

L

Gyges' ring.

[Republic, ii. 359 C.]

Είη δ' αν ούτω μάλιστα ανθρώποις έξουσία ποιείν ,τι αν βούλωνται, εί αὐτοῖς γένοιτο οἵαν ποτέ φασι ύναμιν τῷ Γύγου τοῦ Λυδοῦ προγόνω γενέσθαι. ίναι μέν γαρ αὐτὸν ποιμένα θητεύοντα παρα τῷ τότε υδίας άρχοντι, όμβρου δε πολλού γενομένου καί σεισ- 5 οῦ ῥαγῆναί τι τῆς γῆς καὶ γενέσθαι χάσμα κατὰ τὸν ήπον ή ένεμεν· ίδόντα δε καί θαυμάσαντα καταβήναι, ιὶ ἰδεῖν ἄλλα τε δη μυθολογοῦσι θαυμαστὰ καὶ ἵππον ιλκούν κοίλον, θυρίδας έχοντα, καθ' ας έγκύψαντα είν ενόντα νεκρόν, ώς φαίνεσθαι, μείζω ή κατ' άνθρω- 10 ν, ποῦ τον δὲ ἄλλο μέν οὐδέν, περὶ δὲ τῇ χειρὶ χρυσοῦν κτύλιον φέρειν, δν περιελόμενον έκβηναι. συλλόγου γενομένου τοις ποιμέσιν είωθότος, ίν' έξαγγέλλοιεν τὰ μήνα τῷ βασιλεί τὰ περί τὰ ποίμνια, ἀφικέσθαι · ἐκείνον ἔχοντα τὸν δακτύλιον. καθήμενον οὖν μετά 15 · άλλων τυχείν την σφενδόνην του δακτυλίου περιαόντα πρός έαυτόν είς το είσω της χειρός τούτου δέ

11.J

γενομένου ἀφανη αὐτὸν γενέσθαι τοῖς παρακαθημένοις, καὶ διαλέγεσθαι ὡς περὶ οἰχομένου. καὶ τὸν θαυμάζειν 20 τε καὶ πάλιν ἐπιψηλαφῶντα τὸν δακτύλιον στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην, καὶ στρέψαντα φανερὸν γενέσθαι. καὶ τοῦτο ἐννοήσαντα ἀποπειρᾶσθαι τοῦ δακτυλίου, εἰ ταύτην ἔχοι τὴν δύναμιν, καὶ αὐτῷ οὕτω ξυμβαίνειν, στρέφοντι μὲν εἶσω τὴν σφενδόνην ἀδήλῷ γίγνεσθαι, ἔξω 25 δὲ δήλῷ. αἰσθόμενον δὲ εὐθὺς διαπράξασθαι τῶν ἀγγέλων γενέσθαι τῶν παρὰ τὸν βασιλέα· ἐλθόντα δὲ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαφθείραντα, μετ' ἐκείνης ἐπιθέμενον τῷ βασιλεῦ ἀποκτεῖναι καὶ τὴν ἀρχὴν κατασχεῖν.

§ 12. The use of learning to fence.

[Laches, 181 D.]

Nikias. 'Αλλ' οὐδεν κωλύει, ὦ Σώκρατες. δοκεί γαρ V έμοι τουτο το μάθημα τοις νέοις ωφέλιμον είναι έπίστασθαι πολλαχή. και γάρ το μή άλλοθι διατρίβειν, έν οίς δή φιλούσιν οι νέοι τας διατριβάς ποιείσθαι, όταν ς σχολήν άγωσιν, άλλ' έν τούτω, εΰ έχει, οθεν και τό σώμα βέλτιον ίσχειν ανάγκη-ουδενός γάρ των γυμνα. σίων φαυλότερον οὐδ' ἐλάττω πόνον ἔχει-καὶ ἅμα προσήκει μάλιστ' έλευθέρω τοῦτό τε τὸ γυμνάσιον καὶ ή ίππική· ού γαρ αγώνος αθληταί έσμεν και έν οις ήμιν 10 δ άγων πρόκειται, μόνοι ούτοι γυμνάζονται οί έν τούτοις τοίς περί τον πόλεμον όργάνοις γυμναζόμενοι. έπειτα δνήσει μέν τι τοῦτο τὸ μάθημα καὶ ἐν τῆ μάχη αὐτῆ, ὅταν ἐν τάξει δέῃ μάχεσθαι μετὰ πολλῶν ἄλλων. μέγιστον μέντοι αύτοῦ ὄφελος, ὅταν λυθῶσιν αἱ τάξεις 15 και ήδη τι δέη μόνον πρός μόνον ή διώκοντα άμυνομένω τινί επιθεσθαι ή καί εν φυγή επιτιθεμένου άλλου αμύνασθαι αὐτόν ου ταν ὑπό γε ένὸς εἶς ὁ τοῦτ' ἐπιστά-

μενος ούδεν αν πάθοι, ίσως δ' ούδε ύπο πλειόνων, άλλα πανταγή αν ταύτη πλεονεκτοί, έτι δε και είς άλλου καλού μαθήματος έπιθυμίαν παρακαλεί το τοιούτον 20 πας γαρ αν μαθών έν δπλοις μάχεσθαι έπιθυμήσειε καί τοῦ ἐξῆς μαθήματος τοῦ περί τὰς τάξεις, καὶ ταῦτα λαβών και φιλοτιμηθείς έν αύτοις έπι παν αν το περί τάς στρατηγίας δρμήσειε και ήδη δήλον ότι τα τούτων έχόμενα και μαθήματα πάντα και έπιτηδεύματα πάντα 25 καί καλά και πολλού άξια άνδρι μαθείν τε και έπιτηδεύσαι, ών καθηγήσαιτ' αν τούτο το μάθημα. προσθήσομεν δ' αύτω ού σμικράν προσθήκην, δτι πάντα άνδρα έν πολέμω καὶ θαρραλεώτερον καὶ ἀνδρειότερον ἂν ποιήσειεν αὐτὸν αὐτοῦ οὐκ ὀλίγω αὕτη ή ἐπιστήμη. 30 μή ατιμάσωμεν δε είπειν, εί καί τω σμικρότερον δοκεί είναι, ότι καὶ εὐσχημονέστερον ένταῦθα ου χρή τὸν άνδρα εύσχημονέστερον φαίνεσθαι, ου άμα και δεινότερος τοις έχθροις φανειται δια την ευσχημοσύνην. έμοι μέν ούν, ὦ Λυσίμαγε, ὥσπερ λέγω, δοκεί τε γρηναι 35 διδάσκειν τούς νεανίσκους ταῦτα καὶ δι' à δοκεῖ εἴρηκα. Λάχητος δ', εί τι παρά ταῦτα λέγει, κάν αὐτὸς ἡδέως άκούσαιμι.

Laches. 'Αλλ' ἔστι μέν, ὡ Νικία, χαλεπὸν λέγειν περὶ ὑτουοῦν μαθήματος, ὡς οὐ χρὴ μανθάνειν· πάντα γὰρ 40 ὑπίστασθαι ἀγαθὸν δοκεῖ εἶναι. καὶ δὴ καὶ τὸ ὅπλι-·ικὸν τοῦτο, εἰ μέν ἐστι μάθημα, ὅπερ φασὶν οἱ διδάσ-·οντες, καὶ οἶον Νικίας λέγει, χρὴ αὐτὸ μανθάνειν· εἰ ' ἔστι μὲν μὴ μάθημα, ἀλλ' ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπισχνούενοι, ἡ μάθημα μὲν τυγχάνει ὄν, μὴ μέντοι πάνυ σπου- 45 αῖον, τί καὶ δέοι ἂν αὐτὸ μανθάνειν; λεγω δὲ ταῦτα ερὶ αὐτοῦ εἰς τάδε ἀποβλέψας, ὅτι οἰμαι ἐγὼ τοῦτο, εἰ ὶ ἦν, οὐκ ἂν λεληθέναι Λακεδαιμονίους, οἶς οὐδὲν ἄλλο έλει ἐν τῷ βίφ ἡ τοῦτο ζητεῖν καὶ ἐπιτηδεύειν, ὅ τι ἂν 50 μαθόντες και επιτηδεύσαντες πλεονεκτοίεν των άλλων περί τον πόλεμον. εί δ' εκείνους ελελήθει, άλλ' ου τούτους γε τους διδασκάλους αὐτοῦ λέληθεν αὐτὸ τοῦτο, ότι εκείνοι μάλιστα των Έλλήνων σπουδάζουσιν επί τοις τοιούτοις και ότι παρ' εκείνοις αν τις τιμηθεις είς 55 ταῦτα καὶ παρὰ τῶν ἄλλων πλεῖστ' ἁν ἐργάζοιτο χρήματα, ώσπερ γε καλ τραγωδίας ποιητής παρ' ήμιν τιμητοιγάρτοι δς αν οίηται τραγωδίαν καλώς ποιείν, θείς. ούκ έξωθεν κύκλω περί την 'Αττικήν κατά τάς άλλας πόλεις επιδεικνύμενος περιέρχεται, αλλ' εύθυς δευρο 60 φέρεται καί τοισδ' επιδείκνυσιν εικότως τους δε εν όπλοις μαχομένους έγώ τούτους όρω την μέν Λακεδαίμονα ήγουμένους είναι άβατον ίερον και ούδε άκρω ποδι έπιβαίνοντας, κύκλω δε περιιόντας αυτήν και πασι μαλλον έπιδεικνυμένους, και μάλιστα τούτοις οι καν 65 αύτοι όμολογήσειαν πολλούς σφών προτέρους είναι πρός τὰ τοῦ πολέμου.

§ I3.

The story of Stesilaos.

[Laches, 183 C.]

*Επειτα, ὦ Λυσίμαχε, οὐ πάνυ ὀλίγοις ἐγὼ τούτων παραγέγονα ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῷ, καὶ ὁρῶ οἶοί εἰσιν. ἔξεστι δὲ καὶ αὐτόθεν ἡμῖν σκέψασθαι. ὥσπερ γὰρ ἐπίτηδες οὐδεὶς πώποτ' εὐδόκιμος γέγονεν ἐν τῷ πολέμῷ ἀνὴρ τῶν τὰ 5 ὁπλιτικὰ ἐπιτηδευσάντων. καίτοι εἶς γε τἆλλα πάντα ἐκ τούτων οἱ ἀνομαστοὶ γίγνονται, ἐκ τῶν ἐπιτηδευσάντων ἕκαστα· οὖτοι δ', ὡς ἔοικε, παρὰ τοὺς ἄλλους οῦτω σφόδρα εἰς τοῦτο δεδυστυχήκασιν. ἐπεὶ καὶ τοῦτον τὸν Στησίλεων, δν ὑμεῖς μετ' ἐμοῦ ἐν τοσούτῷ ὄχλῷ ἐθεά-10 σασθε ἐπιδεικνύμενον καὶ τὰ μεγάλα περὶ αῦτοῦ λέ-

24

γοντα α έλεγεν, ετέρωθι έγω κάλλιον εθεασάμην έν τη άληθεία ώς άληθως επιδεικνύμενον ούχ εκόντα. προσβαλούσης γαρ της νεώς έφ' ή έπεβάτευε πρός όλκάδα τινά, έμάγετο έχων δορυδρέπανον, διαφέρον δη όπλον ατε καί αυτός των άλλων διαφέρων. τα μεν ουν άλλα 15 ούκ άξια λέγειν περί τάνδρός, τὸ δὲ σόφισμα τὸ τοῦ δρεπάνου τοῦ πρὸς τη λόγχη οἶον ἀπέβη. μαχομένου γαρ αύτου ένέσχετό που έν τοις της νεώς σκεύεσι καί άντελάβετο είλκεν ούν ό Στησίλεως βουλόμενος άπολύσαι, καί ούγ οίός τ' ήν ή δε ναύς την ναύν παρήει. 20 τέως μέν ουν παρέθει έν τη νητ άντεχόμενος του δόρατος. έπει δε δή παρημείβετο ή ναῦς τὴν ναῦν και ἐπέσπα αὐτὸν τοῦ δόρατος ἐχόμενον, ἠφίει τὸ δόρυ διὰ τῆς χειρός, έως ἄκρου τοῦ στύρακος ἀντελάβετο. ήν δέ γέλως και κρότος ύπο των έκ της όλκάδος έπί τε τώ 25 σχήματι αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ βαλόντος τινὸς λίθω παρά τούς πόδας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ κατάστρωμα ἀφίεται τοῦ δόοατος, τότ' ήδη και οι έκ της τριήρους οὐκέτι ο**ι**οί τ' ⁹σαν τὸν γέλωτα κατέχειν, ὑρῶντες αἰωρούμενον ἐκ τῆς ύλκάδος το δορυδρέπανον ἐκείνο. 30 V

14.

The character of Theaitetos.

[Theaitetos, 142 A.]

Eukleides. ^{*}Αρτι, ὦ Τερψίων, ἡ πάλαι ἐξ ἀγροῦ; Terpsion. Ἐπιεικῶς πάλαι. καὶ σέ γε ἐζήτουν κατ γορὰν καὶ ἐθαύμαζον, ὅτι οὐχ οἶός τ' ἡ εὐρεῖν. Eukleides. Οὐ γὰρ ἡ κατὰ πόλιν. Terpsion. Ποῦ μήν; Eukleides. Εἰς λιμένα καταβαίνων Θεαιτήτῷ ἐνέτυχον ερομένῷ ἐκ Κορίνθου ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ᾿Αθήναζε. Terpsion. Ζῶντι ἡ τετελευτηκότι;

•

Eukleides. Ζώντι καὶ μάλα μόλις χαλεπώς μεν γὰρ 10 ἔχει καὶ ὑπὸ τραυμάτων τινών, μᾶλλον μὴν αὐτὸν αἱρεῖ τὸ γεγονὸς νόσημα ἐν τῶ στρατεύματι.

Terpsion. Μων ή δυσεντερία;

Eukleides. Nal.

Terpsion. Olov ανδρα λέγεις έν κινδύνω είναι.

15 Eukleides. Καλόν τε καὶ ἀγαθόν, ὡ Τερψίων, ἐπεί τοι καὶ νῦν ἦκουόν τινων μάλα ἐγκωμιαζόντων αὐτὸν περὶ τὴν μάχην.

Terpsion. Καὶ οὐδέν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον εἰ μὴ τοιοῦτος ἦν. ἀτὰρ πῶς οὐκ αὐτοῦ 20 Μεγαροῖ κατέλυεν;

Eukleides. Ἡπείγετο οἴκαδε· ἐπεὶ ἔγωγ' ἐδεόμην καὶ συνεβούλευον, ἀλλ' οὐκ ἤθελεν. καὶ δῆτα προπέμψας αὐτόν, ἀπιῶν πάλιν ἀνεμνήσθην καὶ ἐθαύμασα Σωκράτους, ὡς μαντικῶς ἄλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου. 25 δοκεῖ γάρ μοι ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου ἐντυχεῖν αὐτῷ μειρακίῷ ὄντι, καὶ συγγενόμενός τε καὶ διαλεχθεἰς πάνυ ἀγασθῆναι αὐτοῦ τὴν φύσιν. καί μοι ἐλθόντι Ἀθήναζε τούς τε λόγους οῦς διελέχθη αὐτῷ διηγήσατο, καὶ μάλα ἀξίους ἀκοῆς, εἶπέ τε ὅτι πῶσα ἀνάγκη εἴη τοῦτον ἐλ-30 λόγιμον γενέσθαι, εἴπερ εἰς ἡλικίαν ἔλθοι.

Terpsion. Καὶ ἀληθῆ γε, ὡς ἔοικεν, εἶπεν. ἀτὰρ τίνες ἦσαν οἱ λόγοι ; ἔχοις ἂν διηγήσασθαι ;

Eukleides. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὕκουν οὕτω γε ἀπὸ στόματος· ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τότ' εὐθὺς οἴκαδ' ἐλθών 35 ὑπομνήματα, ὕστερον δὲ κατὰ σχολὴν ἀναμιμνησκόμενος ἔγραφον, καὶ ὁσάκις ᾿Αθήναζε ἀφικοίμην, ἐπανηρώτων τὸν Σωκράτη δ μὴ ἐμεμνήμην, καὶ δεῦρο ἐλθών ἐπηνωρθούμην· ὥστε μοι σχεδόν τι πᾶς λόγος γέγραπται.

40 Terpsion. 'Αληθή· ήκουσά σου καί πρότερον, και μέν.

τοι ἀεὶ μέλλων κελεύσειν ἐπιδεῖξαι διατέτριφα δεῦρο. ἀλλὰ τί κωλύει νῦν ἡμᾶς διελθεῖν ; πάντως ἔγωγε καὶ ἀναπαύσασθαι δέομαι, ὡς ἐξ ἀγροῦ ἦκων.

Eukleides. 'Αλλά μέν δη καὶ αὐτὸς μέχρι Ἐρινοῦ Θεαίτητον προὕπεμψα, ὥστε οὐκ ἂν ἀηδῶς ἀναπαυοί- 45 μην. ἀλλ' ἴωμεν, καὶ ἡμῖν ἅμα ἀναπαυομένοις ὁ παῖς ἀναγνώσεται.

§ 15.

Quibbles.

(1) Your father is a dog. [Euthydemos, 298 D.]

Καὶ πρὸς ẳρα σοι πατήρ ἐστι καὶ κύων. Καὶ γὰρ rol, ἔφη. Αὐτίκα δέ γε, ἢ δ' δς ὁ Διονυσόδωρος, ἄν μοι ποκρίνῃ, ὡ Κτήσιππε, ὁμολογήσεις ταῦτα. εἰπὲ γάρ οι, ἔστι σοι κύων; Καὶ μάλα πονηρός, ἔφη ὁ Κτήσιπos. Ἔστιν οὖν αὐτῷ κυνίδια; Καὶ μαλ', ἔφη, ἔτερα 5 οιαῦτα. Οὐκοῦν πατήρ ἐστιν αὐτῶν ὁ κύων; Ναί, þη. Τί οὖν; οὐ σός ἐστιν ὁ κύων; Πάνυ γ', ἔφη. 'ὐκοῦν πατὴρ ῶν σός ἐστιν, ὥστε σὸς πατὴρ γίγνεται κύων καὶ σὺ κυναρίων ἀδελφός;

Καὶ αὖθις ταχὺ ὑπολαβὼν ὁ Διονυσόδωρος, ἕνα μὴ 10 ͻότερόν τι εἶποι ὁ Κτήσιππος, Καὶ ἔτι γέ μοι μικρόν, η, ἀπόκριναι· τύπ τεις τὸν κύνα τοῦτον ; καὶ ὁ Κτήππος γελάσας, Νὴ τοὺς θεούς, ἔφη· οὐ γὰρ δύναμαι . Οὐκοῦν τὸν σαυτοῦ πατέρα, ἔφη, τύπτεις ; Πολὺ ντοι, ἔφη, δικαιότερον ἂν τὸν ὑμέτερον πατέρα τύπ- 15 μι, ὅ τι μαθὼν σοφοὺς υἱεῖς οὕτως ἔφυσεν. ᾿Αλλ' ἦ υ, ὡ Εὐθύδημε, ἔφη ὁ Κτήσιππος, πόλλ' ἀγαθὰ ἀπὸ ; ὑμετέρας σοφίας ταύτης ἀπολέλαυκεν ὁ πατὴρ ὁ ἑτερός τε καὶ ὁ τῶν κυνιδίων.

Sect.

(2) Relationships. [Euthydemos, 297 D.]

20 'Απόκριναι δή, έφη ό Διονυσόδωρος, όπότε σοι ταῦτα ύμνηται. πότερον δ Ἰόλεως τοῦ Ἡρακλέους μάλλον ην άδελφιδούς ή σός; Κράτιστον τοίνυν μοι, & Διονυσόδωρε, ην δ' έγώ, αποκρίνασθαί σοι. ου γαρ μη ανης έρωτών, σχεδόν τι έγω τουτ' ευ οίδα, φθονών και δια-25 κωλύων, ίνα μή διδάξη με Εύθύδημος έκεινο το σοφόν. 'Αποκρίνου δή, έφη. 'Αποκρινοῦμαι δή, εἶπον, ὅτι τοῦ 'Ηρακλέους ήν δ Ἰόλεως άδελφιδους, έμος δ', ώς έμοι δοκεί, ούδ' όπωστιούν. ου γάρ Πατροκλής ήν αυτώ πατήρ, δ έμος άδελφός, άλλα παραπλήσιον μεν τουνομα 30 Ιφικλής, ό Ηρακλέους άδελφός. Πατροκλής δέ, ή δ' ός, σός; Πάνυ γ', ἔφην ἐγώ, ὑμομήτριός γε, οὐ μέντοι όμοπάτριος. άδελφός άρα έστί σοι και ούκ άδελφός. ούγ δμοπατριός γε, ω βέλτιστε, έφην εκείνου μεν γαρ Χαιρέδημος ην πατήρ, έμος δε Σωφρονίσκος. Πατήρ δε 35 ήν, έφη, Σωφρονίσκος και Χαιρέδημος ; Πάνυ γ', έφην ό μέν γε έμός, ό δε έκείνου. Ούκουν, η δ' ός, έτερος ην Χαιρέδημος τοῦ πατρός; Τοὐμοῦ γ', ἔφην ἐγώ. 'Αρ' οὖν πατήρ ήν έτερος ών πατρός; ή σύ εί ό αὐτὸς τῷ λίθφ; Δέδοικα μέν έγωγ', έφην, μή φανῶ ὑπὸ σοῦ ὁ αὐτός. 10 ού μέντοι μοι δοκώ. Ούκούν ετερος εί, έφη, του λίθου; Έτερος μέντοι. Αλλο τι ουν έτερος, η δ ός, ων λίθου ού λίθος εί; και έτερος ών χρυσού ού χρυσός εί; Έστι Ούκουν και ό Χαιρέδημος, έφη, έτερος ών ταῦτα. πατρός ούκ αν πατήρ είη. "Εοικεν, ήν δ' έγώ, ού πατήρ 45 είναι. Εί γαρ δήπου, έφη, πατήρ έστιν ό Χαιρέδημος, ύπολαβών ό Ευθύδημος, πάλιν αυ ό Σωφρονίσκος έτερος ων πατρός ού πατήρ έστιν, ωστε σύ, ω Σώκρατες, απάτωρ εί.

THE POWER OF POETRY.

(3) How to treat the cook. [Euthydemos, 301 C.] Άλλ', 💩 Διονυσόδωρε, τοῦτο μὲν ἑκών παρηκας, ἐπελ à άλλα μοι δοκείτε ώσπερ οι δημιουργοί, οις εκαστά 50 ροσήκει απεργάζεσθαι, και ύμεις το διαλέγεσθαι παγάλως ἀπεργάζεσθαι. Οἶσθα οὖν, ἔφη, ὅ τι προσήκει ιάστοις των δημιουργών; πρώτον τίνα χαλκεύειν ροσήκει, οίσθα; Έγωγε ότι χαλκέα. Τί δὲ κεραεύειν ; Κεραμέα. Τί δὲ σφάττειν τε καὶ ἐκδέρειν καὶ 55 ì σμικρά κρέα κατακόψαντα έψειν και όπταν; Máιρον, ήν δ' έγώ. Ούκοῦν ἐάν τις, ἔφη, τὰ προσήκοντα ράττη, δρθώς πράξει; Μάλιστα. Προσήκει δέ γε, ώς ής, τον μάγειρον κατακόπτειν και εκδέρειν; ωμολόγηις ταῦτα η οῦ; 'Ωμολόγησα, ἔφην, ἀλλὰ συγγνώμην 60 ι έχε. $\Delta \hat{\eta} \lambda$ ον τοίνυν, $\hat{\eta}$ δ' őς, ότι άν τις σφάξας ν μάγειρον καί κατακόψας έψήση και όπτήση, τα οσήκοντα ποιήσει· καὶ ἐὰν τὸν χαλκέα τις αὐτὸν λκεύη και τον κεραμέα κεραμεύη, και ούτος τα οσήκοντα πράξει. 65

.

5

5 IO

6.

5.]

The power of poetry.

[Ion, 535 A.]

ΞΩ. *Η οὐ δοκῶ σοι ἀληθη λέγειν, ῶ *Ιων; ΩΝ. Ναὶ μὰ τὸν Δία, ἔμοιγε· ἄπτει γάρ πώς μου ; λόγοις τῆς ψυχῆς, ῶ Σώκρατες, καί μοι δοκοῦσι ι μοίρα ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα οἱ ἀγαθοὶ ηταὶ ἑρμηνεύειν.

Ω. Οὐκοῦν ὑμεῖς αὖ οἱ ῥαψφδοὶ τὰ τῶν ποιητῶν ηνεύετε ;

ΩΝ. Καλ τοῦτο ἀληθὲς λέγεις.

Ω. Οὐκοῦν ἑρμηνέων ἑρμηνεῖς γίννεσθε;

2N. Παντάπασί γε.

33

\$\overline{\Delta}\Overline{\Delta}\Delta\De

ΙΩΝ. 'Ως ἐναργές μοι τοῦτο, ὡ Σώκρατες, τὸ τεκμήριον εἰπες· οὐ γάρ σε ἀποκρυψάμενος ἐρῶ. ἐγὼ γὰρ ὅταν ἐλεεινόν τι λέγω, δακρύων ἐμπίπλανταί μου 25 οἱ ὀφθαλμοί· ὅταν τε φοβερὸν ἡ δεινόν, ὀρθαὶ αἱ τρίχες ἶστανται ὑπὸ φόβου καὶ ἡ καρδία πηδậ.

ΣΩ. Τί οὖν ; φῶμεν, ὦ Ἰων, ἔμφρονα εἶναι τότε τοῦτον τὸν ἄνθρωπον, δς ἀν κεκοσμημένος ἐσθῆτι ποικίλη καὶ χρυσοῦς στεφάνοις κλαίη τ' ἐν θυσίαις καὶ 30 ἑορταῖς, μηδὲν ἀπολωλεκῶς τούτων, ἡ φοβῆται πλέον ἡ ἐν δισμυρίοις ἀνθρώποις ἑστηκῶς φιλίοις, μηδενὸς ἀποδύοντος ἡ ἀδικοῦντος ;

ΙΩΝ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ πάνυ, ὦ Σώκρατες, ὥς γε τἀληθὲς εἰρῆσθαι.

35 ΣΩ. Οἰσθα οὐν ὅτι καὶ τῶν θεατῶν τοὺς πολλοὺς ταὐτὰ ταῦτα ὑμεῖς ἐργάζεσθε ;

ΙΩΝ. Καὶ μάλα καλῶς οἶδα· καθορῶ γὰρ ἐκάστοτε εντοὺς ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ βήματος κλαίοντάς τε καὶ δεινὸν ἐμβλέποντας καὶ συνθαμβοῦντας τοῖς λεγομένοις.

40 δεῖ γάρ με καὶ σφόδρ' αὐτοῖς τὸν νοῦν προσέχειν ὡς ἐὰν μὲν κλαίοντας αὐτοὺς καθίσω, αὐτὸς γελάσομαι ἀργύριον λαμβάνων, ἐὰν δὲ ~λῶντας, αὐτὸς κλαύσομαι ᾿΄΄΄ ἀπολλύς.

Sect.

17.]

§ 17.

Greek Education.

[Protagoras, 325 C.]

Ἐκ παίδων σμικρῶν ἀρξάμενοι, μέχρι οὖπερ ἂν ζῶσι, al διδάσκουσι και νουθετούσιν. έπειδαν θαττον συνιή ις τα λεγόμενα, και τροφός και μήτηρ και παιδαγωγός αί αὐτὸς ὁ πατὴρ περί τούτου διαμάχονται, ὅπως έλτιστος έσται ό παίς, παρ' έκαστον και έργον και 5 όγον διδάσκοντες και ένδεικνύμενοι, ότι το μέν δίκαιον,) δε άδικον, και τόδε μεν καλόν, τόδε δε αισχρόν, και ίδε μεν όσιον, τόδε δε άνόσιον, και τα μεν ποίει, τα δε ή ποίει· καί έαν μέν έκων πείθηται· εί δε μή, όσπερ ίλον διαστρεφόμενον καί καμπτόμενον εύθύνουσιν 10 reiλaîs καί πληγαîs. μετά δε ταῦτα εἰς διδασκάλων μποντες πολύ μαλλον έντέλλονται έπιμελεισθαι εὐσμίας των παίδων ή γραμμάτων τε και κιθαρίσεως. δε διδάσκαλοι τούτων τε επιμελούνται, καί επειδάν γράμματα μάθωσι καλ μέλλωσι συνήσειν τα γεγραμ- 15 να, ώσπερ τότε την φωνήν, παρατιθέασιν αυτοίς έπι ν βάθρων άναγιγνώσκειν ποιητων άγαθων ποιήματα έκμανθάνειν άναγκάζουσιν, έν οίς πολλαί μέν νουήσεις ένεισι, πολλαί δε διέξοδοι και έπαινοι και ώμια παλαιών άνδρών άγαθών, ίνα ό παίς ζηλών 20 ηται και ορέγηται τοιοῦτος γενέσθαι. γοι τ' αυ ιρισταί, έτερα τοιαῦτα, σωφροσύνης τε ἐπιμελοῦνκαι όπως αν οι νέοι μηδέν κακουργώσι πρός δέ -οις, επειδάν κιθαρίζειν μάθωσιν, άλλων αυ ποιηάγαθων ποιήματα διδάσκουσι μελοποιών, είς τά 25 ρίσματα εντείνοντες, και τους ρυθμούς τε και τας νρίας άναγκάζουσιν οἰκειοῦσθαι ταῖς ψυχαῖς τῶν

35

παίδων, ίνα ήμερώτεροί τε ώσι, καὶ εὐρυθμότεροι καὶ ευαρμοστότεροι γιγνόμενοι χρήσιμοι ωσιν είς το λέγειν 30 τε καί πράττειν πας γαρ δ βίος του ανθρώπου ευρυθ. μίας τε καλ εὐαρμοστίας δεῖται. ἔτι τοίνυν πρὸς τούτοις είς παιδοτρίβου πέμπουσιν, ίνα τα σώματα βελτίω έγοντες ύπηρετωσι τη διανοία χρηστη ούση, και μη άναγκάζωνται αποδειλιάν δια την πονηρίαν των σω-35 μάτων και έν τοις πολέμοις και έν ταις άλλαις πράξεσι καί ταῦτα ποιοῦσιν οἱ μάλιστα δυνάμενοι· μάλιστα δέ δύνανται οι πλουσιώτατοι· και οι τούτων υίεις, πρωϊαίτατα είς διδασκάλων της ήλικίας αρξάμενοι φοιταν, όψιαίτατα άπαλλάττονται. ἐπειδάν δὲ ἐκ διδασκάλων 40 απαλλαγώσιν, ή πόλις αῦ τούς τε νόμους αναγκάζει μανθάνειν καί κατά τούτους ζην κατά παράδειγμα, ίνα μη αύτοι έφ' αύτων είκη πράττωσιν, άλλ' άτεχνως ώσπερ οί γραμματισταί τοις μήπω δεινοις γράφειν των παίδων ύπογράψαντες γραμμάς τη γραφίδι ούτω το 45 γραμματείον διδόασι καλ άναγκάζουσι γράφειν κατά την ύφήγησιν των γραμμών, ως δε και ή πόλις νόμους ύπογράψασα, αγαθών και παλαιών νομοθετών ευρήματα, κατὰ τούτους ἀναγκάζει καὶ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι. δς δ' άν ἐκτὸς βαίνη τούτων, κολάζει, καὶ ὄνομα τη 50 κολάσει ταύτη και παρ' ύμιν και άλλοθι πολλαγού. ώς εύθυνούσης της δίκης, εύθυναι. τοσαύτης ουν της έπιμελείας ούσης περί άρετης ίδία και δημοσία, θαυμάζεις, ω Σώκρατες, και απορείς, ει διδακτόν έστιν άρετή; άλλ' οὐ χρή θαυμάζειν, άλλὰ πολύ μâλλον, 55 εί μη διδακτόν.

S.] WHY GOOD MEN'S SONS TURN OUT ILL. 37

18. Why good men's sons turn out ill, if Virtue can be taught.

[Protagoras, 326 E.]

Διὰ τί οὖν τῶν ἀγαθῶν πατέρων πολλοί υίεις φαῦλοι γνονται; τοῦτο αὖ μάθε οὐδὲν γὰρ θαυμαστόν, εἴπερ ηθή έγω έν τοις έμπροσθεν έλεγον, ότι τούτου του άγματος, της άρετης, εί μέλλει πόλις είναι, οὐδένα ίδιωτεύειν. εί γαρ δη δ λέγω ούτως έχει - έχει δε 5 λιστα πάντων ούτως-ένθυμήθητι άλλο των έπιτημάτων ότιουν και μαθημάτων προελόμενος. εί μή ν τ' ην πόλιν είναι, εἰ μη πάντες αὐληταὶ ημεν, ιός τις εδύνατο εκαστος, και τουτο και ίδία και οσία πας πάντα και έδίδασκε και έπέπληττε τον 10 καλώς αύλουντα, και μη εφθόνει τούτου, ώσπερ νυν δικαίων και των νομίμων ούδεις φθονεί ούδ' άποπτεται ώσπερ των άλλων τεχνημάτων λυσιτελεί οίμαι, ήμιν ή άλλήλων δικαιοσύνη και άρετή δια -a πâς παντί προθύμως λέγει και διδάσκει και τα 15 ια καί τὰ νόμιμα εί ούν ούτω καί έν αὐλήσει *αν προθυμίαν και άφθονίαν είχομεν* άλλήλους διδάν, οίει άν τι, έφη, μαλλον, ὦ Σώκρατες, των ἀγαθων των αγαθούς αύλητας τούς υίεις γίγνεσθαι ή των ων; οίμαι μέν ού, άλλα ότου έτυχεν ό υίος εύ- 20 τατος γενόμενος είς αύλησιν, ούτος αν ελλόγιμος 3η, ότου δε ἀφυής, ἀκλεής· καὶ πολλάκις μεν αύλητου φαύλος αν απέβη, πολλάκις δ αν ວົບ ου αγαθός άλλ' ούν αύληται γουν πάντες ήσαν ι ώς πρός τους ίδιώτας και μηδέν αυλήσεως έπαι-25 ούτως οίου και νυν, δστις σοι άδικώτατος Γ ι άνθρωπος των έν νόμοις και ανθρώποις τεθ-

4

Sect.

ραμμένων, δίκαιον αὐτὸν εἶναι καὶ δημιουργὸν τούτου τοῦ πράγματος, εἰ δέοι αὐτὸν κρίνεσθαι πρὸς ἀνθρώ-30 πους, οίς μήτε παιδεία έστι μήτε δικαστήρια μήτε νόμοι μηδε ανάγκη μηδεμία δια παντός αναγκάζουσα αρετής έπιμελείσθαι, άλλ' είεν άγριοί τινες, οίοί περ ούς πέρυσι Φερεκράτης ό ποιητής εδίδαξεν επί Ληναίω. ή σφόδρα έν τοις τοιούτοις ανθρώποις γενόμενος, ωσπερ οί έν 35 έκείνω τω χορώ μισάνθρωποι, αγαπήσαις άν, εί έντύγοις Ευρυβάτω και Φρυνώνδα, και ανολοφύραι' αν ποθών την τών ένθάδε άνθρώπων πονηρίαν νυν δέ τρυφάς, & Σώκρατες, διότι πάντες διδάσκαλοί είσιν άρετής, καθ' όσον δύνανται έκαστος, και ουδείς σοι 40 φαίνεται είς. ώσπερ αν εί ζητοις τις διδάσκαλος του έλληνίζειν, οὐδ' αν είς φανείη, οὐδέ γ' αν, οίμαι, εἰ ζητοῖς τίς αν ήμιν διδάξειε τους των χειροτεχνών υίεις αυτήν ταύτην την τέχνην, ην δη παρά του πατρός μεμαθήκασι, καθ' δσον οίός τ' ήν ό πατήρ και οί του πατρός φίλοι 45 όντες δμότεχνοι, τούτους έτι τίς αν διδάξειεν, ου ράδιον οίμαι είναι, ώ Σώκρατες, τούτων διδάσκαλον φανήναι, των δε απείρων παντάπασι ράδιον, ούτω δε αρετής και των άλλων πάντων άλλα καν εί όλίνον έστι τις δστις διαφέρει ήμων προβιβάσαι εις αρετήν, αγαπητόν. δν 50 δή έγω οίμαι είς είναι, και διαφερόντως αν των άλλων άνθρώπων όνησαί τινα πρός τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενέσθαι, καί άξίως τοῦ μισθοῦ δν πράττομαι, καί ετι πλείονος, ώστε και αυτώ δοκειν τω μαθόντι. δια ταυτα και τον τρόπον τής πράξεως του μισθού τοιούτον πε-55 ποίημαι έπειδαν γάρ τις παρ' έμου μάθη, έαν μέν Βούληται, απέδωκεν δ έγω πράττομαι αργύριον έαν δε μή, ελθών είς ίερόν, όμόσας, όσου άν φή άξια είναι τα μαθήματα, τοσούτον κατέθηκεν.

19. Philosophy appropriate to the young. [Gorgias, 485 A.]

Φιλοσοφίας μέν δσον παιδείας χάριν καλόν μετέγειν, αί ούκ αίσχρον μειρακίω όντι φιλοσοφείν έπειδάν δέ δη πρεσβύτερος ων άνθρωπος έτι φιλοσοφή, καταέλαστον, ω Σώκρατες, τὸ χρημα γίγνεται, καὶ ἔγωγε μοιότατον πάσχω πρός τούς φιλοσοφούντας ώσπερ 5 ρός τούς ψελλιζομένους και παίζοντας. όταν μέν γλρ αιδίον ίδω, ω έτι προσήκει διαλέγεσθαι ούτω. Δελιζόμενον καί παίζον, χαίρω τε καί χαρίεν μοι φαίνεται αι έλευθέριον και πρέπον τη του παιδίου ήλικία, όταν ε σαφώς διαλεγομένου παιδαρίου ακούσω, πικρόν τί 10 οι δοκεί χρήμα είναι καὶ ἀνιậ μου τὰ ὦτα καί μοι κεί δουλοπρεπές τι είναι· όταν δε άνδρος άκούση τις ελλιζομένου/η παίζοντα δρά, καταγέλαστον φαίνεται ιὶ ἄνανδρον καὶ πληγῶν άξιον. ταύτον ούν έγωγε ύτο πάσχω καί πρός τούς φιλοσοφούντας. παρά νέφ 15 ν γαρ μειρακίω δρών φιλοσοφίαν άγαμαι, και πρέειν μοι δοκεί, και ήγουμαι έλεύθερόν τινα είναι τουτον ν άνθρωπον, τόν δε μή φιλοσοφούντα άνελεύθερον λ ουδέποτε ουδενός άξιώσοντα έαυτόν ούτε καλού τε γενναίου πράγματος όταν δε δη πρεσβύτερον ίδω 20 · φιλοσοφούντα καὶ μὴ ἀπαλλαττόμενον, πληγῶν ι δοκεί ήδη δείσθαι, ώ Σώκρατες, ούτος ό άνήρ. 8 ρ νυν δή έλεγον, υπάρχει τούτω τω άνθρώπω, κάν νυ ευφυής ή, ανάνδρω γενέσθαι φεύγοντι τα μέσα ; πόλεως καί τὰς ἀγοράς, ἐν αίς ἔφη ὁ ποιητής 25)ς άνδρας άριπρεπείς γίγνεσθαι, καταδεδυκότι δε τόν πον βίον βιώναι μετά μειρακίων έν γωνία τριών τεττάρων ψιθυρίζοντα, ελεύθερον δε και μέγα και νικόν μηδέποτε φθέγξασθαι.

30 'Εγώ δέ, ὦ Σώκρατες, πρὸς σὲ ἐπιεικῶς ἔχω φιλικῶς. κινδυνεύω ούν πεπονθέναι νύν δπερ ό Ζήθος πρός τόν Αμφίονα δ Ευριπίδου, ούπερ εμνήσθην. και γαρ εμοί τοιαῦτ' ἄττα ἐπέρχεται πρὸς σε λέγειν, οἶάπερ έκεῖνος πρός τον άδελφόν, ότι άμελεις, & Σώκρατες, ων δεί σε 35 επιμελεΐσθαι, και φύσιν ψυχής ώδε γενναίαν μειρακιώδει τινί διαπρέπεις μορφώματι, και ούτ' έν δίκης βουλαίσι προθεί' αν όρθως λόγον, ούτ' είκος αν καί πιθανον λάβοις, ούθ' ύπερ άλλου νεανικον βούλευμα βουλεύσαιο. καίτοι, & φίλε Σώκρατες-καί μοι μηδέν 40 άχθεσθής. εύνοία γαρ έρω τη ση-ούκ αίσχρον δοκεί σοι είναι ούτως έχειν, ώς έγω σε οίμαι έχειν και τούς άλλους τούς πόρρω άει φιλοσοφίας ελαύνοντας; νύν γαρ εί τις σοῦ λαβόμενος η άλλου ότουοῦν τῶν τοιούτων είς τὸ δεσμωτήριον ἀπαγάγοι, φάσκων ἀδικεῖν 45 μηδέν άδικούντα, οίσθ' ότι ούκ αν έχοις ό τι χρήσαιο σαυτώ, άλλ' ίλιγγιώης αν και χασμώο ούκ έχων ό τι είποις, καὶ εἰς τὸ δικαστήριον ἀναβάς, κατηγόρου τυγὼν πάνυ φαύλου και μοχθηρού, αποθάνοις αν, εί βούλοιτο θανάτου σοι τιμασθαι. καίτοι πως σοφον τουτό έστιν, 50 ω Σώκρατες, εί τις εύφυη λαβούσα τέχνη φωτα έθηκε χείρονα, μήτε αὐτὸν αῦτῷ δυνάμενον βοηθεῖν μηδ' ἐκσωσαι έκ των μεγίστων κινδύνων μήτε έαυτον μήτε άλλον μηδένα, ύπο δε των έχθρων περισυλασθαι πασαν την ουσίαν, άτεχνως δε άτιμον ζην έν τη πόλει; τον δε 55 τοιούτον, εί τι καί αγροικότερον ειρήσθαι, έξεστιν έπι κόρρης τύπτοντα μη διδόναι δίκην. άλλ' ω 'γαθέ, έμοι πείθου, παῦσαι δ ελέγχων, πραγμάτων δ εὐμουσίαν άσκει, καί άσκει όπόθεν δόξεις Φρονείν, άλλοις τά κομψά ταῦτ' ἀφείς, εἴτε ληρήματα χρη φαναι εἶναι 60 είτε φλυαρίας, έξ ών κενοισιν εγκατοικήσεις δόμοις. ζηλών οὐκ ἐλέγχοντας ἄνδρας τὰ μικρά ταῦτα, ἀλλ' ' Βίος καὶ δόξα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀγαθά.

20] IS HAPPINESS DOING WHAT YOU LIKE? 41

320. Is Happiness doing what you like?

[Gorgias, 469 B.]

ΠΩΛ. ³Η που ὄ γε ἀποθνήσκων ἀδίκως ἐλεεινός τε αὶ ἄθλιός ἐστιν.

ΣΩ. *Ηττον ή ό ἀποκτιννύς, ѽ Πῶλε, καὶ ήττον ή δικαίως ἀποθνήσκων.

ΠΩΛ. Πώς δήτα, ὦ Σώκρατες ;

ΣΩ. Οὕτως, ώς μέγιστον τῶν κακῶν τυγχάνει ὅν τὸ δικεῖν.

ΠΩΛ. Ή γὰρ τοῦτο μέγιστον; οὐ τὸ ἀδικεῖσθαι εῖζον;

ΣΩ. "Ηκιστά γε.

ΠΩΛ. Σύ ắρα βούλοιο ầν ἀδικεῖσθαι μâλλον ἡ δικεῖν;

ΣΩ. Βουλοίμην μὲν ἂν ἔγωγε οὐδέτερα· εἰ δ' ἀναγιῖον εἴη ἀδικεῖν ἡ ἀδικεῖσθαι, ἐλοίμην ἂν μᾶλλον λικεῖσθαι ἡ ἀδικεῖν. 15

ΠΩΛ. Σὺ ἄρα τυραννεῖν οὐκ αν δέξαιο;

ΣΩ. Οὔκ, εί τὸ τυραννεῖν γε λέγεις ὅπερ ἐγώ.

ΠΩΛ. 'Αλλ' ἔγωγε τοῦτο λέγω ὅπερ ἄρτι, ἐξεῖναι ἐν πόλει, δ ἀν δοκή αὐτῷ, ποιεῖν τοῦτο, καὶ ἀποκτινντι καὶ ἐκβάλλοντι καὶ πάντα πράττοντι κατὰ τὴν 20 roῦ δόξαν.

ΣΩ. ^{*}Ω μακάριε, ἐμοῦ δὴ λέγοντος τῷ λόγφ ἐπιλα-). εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν ἀγορῷ πληθούση λαβὼν ὑπὸ μάλης κειρίδιον λέγοιμι πρὸς σὲ ὅτι ὡ Πῶλε, ἐμοὶ δύναμίς καὶ τυραννὶς θαυμασία ἄρτι προσγέγονεν· ἐἀν γὰρ 25 ἐμοὶ δόξῃ τινὰ τουτωνὶ τῶν ἀνθρώπων ὡν σὺ ὁρậς ίκα μάλα δεῖν τεθνάναι, τεθνήξει οὐτος δν ἀν δόξῃ· τινα δόξῃ μοι τῆς κεφαλῆς αὐτῶν κατεαγέναι δεῖν,

IO

5

κατεαγώς έσται αὐτίκα μάλα, κῶν θοιμάτιον διεσχίσ-30 θαι, διεσχισμένον ἔσται· οὕτω μέγα ἐγὼ δύναμαι ἐν τῆδε τῆ πόλει· εἰ οὖν ἀπιστοῦντί σοι δείξαιμι τὸ ἐγχειρίδιον, ἴσως ῶν εἶποις ἰδών ὅτι ὡ Σώκρατες, οὕτω μὲν πάντες ῶν μέγα δύναιντο, ἐπεὶ κῶν ἐμπρησθείη οἰκία τούτῷ τῷ τρόπῷ ἥντινά σοι δοκοῖ, καὶ τά γε ᾿Αθηναίων 35 νεώρια καὶ αἱ τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰ ἴδια· ἀλλ' οὐκ ἅρα τοῦτ' ἔστι τὸ μέγα

δύνασθαι, τὸ ποιείν ἁ δοκεί αὐτῷ· ἡ δοκεί σοι;

ΠΩΛ. Οὐ δητα οὕτω γε.

 $\Sigma \Omega$. ^{*} Εχεις οὖν εἰπεῖν δι' ὅ τι μέμφει τὴν τοιαύτην 40 δύναμιν;

ΠΩΛ. "Εγωγε.

ΣΩ. Τί δή ; λέγε.

ΠΩΛ. "Ότι ἀναγκαῖον τὸν οὕτω πράττοντα ζημιοῦσθαί ἐστιν.

45 ΣΩ. Τὸ δὲ ζημιοῦσθαι οὐ κακόν;

ΠΩΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ θαυμάσιε, τὸ μέγα δύνασθαι πάλιν αῦ σοι φαίνεται, ἐὰν μὲν πράττοντι ἂ δοκεῖ ἕπηται τὸ ὠφελίμως πράττειν, ἀγαθόν τε εἶναι, καὶ τοῦτο, ὡς 50 ἔοικεν, ἐστὶ τὸ μέγα δύνασθαι· εἰ δὲ μή, κακὸν καὶ σμικρὸν δύνασθαι; σκεψώμεθα δὲ καὶ τόδε· ἄλλο τι ἡ ὁμολογοῦμεν ἐνίοτε μὲν ἄμεινον εἶναι ταῦτα ποιεῖν ἂ νῦν δὴ ἐλέγομεν, ἀποκτιννύναι τε καὶ ἐξελαύνειν ἀνθρώπους καὶ ἀφαιρεῖσθαι χρήματα, ἐνίοτε δὲ οῦ;

55 ΠΩΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τοῦτο μέν δή, ώς ἔοικε, καὶ παρὰ σοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ ὁμολογεῖται.

ΠΩΛ. Ναί.

ΣΩ. Πότε οὖν σὺ φης ἄμεινον είναι ταῦτα ποιεῖν; 60 εἰπὲ τίνα ὅρον ὁρίζει.

Sect.

20.] IS HAPPINESS DOING WHAT YOU LIKE # 43

ΠΩΛ. Σừ μèν οῦν, ὁ Σώκρατες, ἀπόκριναι ταὐτὸ τοῦτο.

ΣΩ. Ἐγὼ μὲν τοίνυν φημί, ὦ Πῶλε, εἴ σοι παρ' ἐμοῦ ἦδιόν ἐστιν ἀκούειν, ὅταν μὲν δικαίως τις ταῦτα ποιῆ, ἄμεινον εἶναι, ὅταν δὲ ἀδίκως, κάκιον. 65

ΠΩΛ. Χαλεπόν γέ σε έλέγξαι, & Σώκρατες· ἀλλ' οὐχὶ κῶν παῖς σε ἐλέγξειεν, ὅτι οὐκ ἀληθη λέγεις;

ΣΩ. Πολλήν ἄρα ἐγὼ τῷ παιδὶ χάριν ἕξω, ἴσην δὲ καὶ σοί, ἐάν με ἐλέγξης καὶ ἀπαλλάξης φλυαρίας. ἰλλὰ μὴ κάμης φίλον ἄνδρα εὐεργετῶν, ἀλλ' ἔλεγχε. 70

ΠΩΛ. 'Αλλὰ μήν, ὦ Σώκρατες, οὐδέν γέ σε δεῖ παιαιοῖς πράγμασιν ἐλέγχειν· τὰ γὰρ ἐχθὲς καὶ πρώην ιεγονότα ταῦτα ἱκανά σε ἐξελέγξαι ἐστὶ καὶ ἀποδείξαι, ἱς πολλοὶ ἀδικοῦντες ἄνθρωποι εὐδαίμονές εἰσιν.

ΣΩ. Τὰ ποῖα ταῦτα ;

75

ΠΩΛ. 'Αρχέλαον δήπου τοῦτον τὸν Περδίκκου ὁρậς ρχοντα Μακεδονίας ;

ΣΩ. Εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκούω γε.

ΠΩΛ. Εὐδαίμων οὖν σοι δοκεί εἶναι ή ἄθλιος;

ΣΩ. Οὐκ οἰδα, ὦ Πῶλε· οὐ γάρ πω συγγέγονα τῷ 80 νδρί.

ΠΩΛ. Τί δέ; συγγενόμενος αν γνοίης, άλλως δè ντόθεν ου γιγνώσκεις ὅτι ευδαιμονεῖ;

ΣΩ. Mà $\Delta l'$ oỷ δητα.

ΠΩΛ. Δηλον δή, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐδὲ τὸν μέγαν 85 ισιλέα γιγνώσκειν φήσεις εὐδαίμονα ὄντα.

ΣΩ. Καὶ ἀληθῆ γε ἐρῶ· οὐ γὰρ οἶδα παιδείας ὅπως ει καὶ δικαιοσύνης.

ΠΩΛ. Τί δέ ; ἐν τούτφ ἡ πᾶσα εὐδαιμονία ἐστίν ; ΣΩ. «Ως γε ἐγὼ λέγω, ὦ Πῶλε· τὸν μὲν γὰρ καλὸν 90 γαθόν ἄνδρα καὶ γυναῖκα εὐδαίμονα εἶναί φημι, τὸν ἄδικον καὶ πονηρὸν ἅθλιον. ΠΩΛ. ^{*}Αθλιος άρα οῦτός ἐστιν ὁ ᾿Αρχέλαος κατὰ τὸν σὸν λόγον;

95 ΣΩ. Είπερ γε, ω φίλε, άδικος.

ΠΩΛ. 'Αλλά μέν δη πώς ουκ άδικος; & γε προσηκε μέν της άρχης ούδεν ην νυν έχει, όντι έκ γυναικός η ήν δούλη 'Αλκέτου τοῦ Περδίκκου ἀδελφοῦ, καὶ κατὰ μέν τὸ δίκαιον δοῦλος ην Ἀλκέτου, καὶ εἰ ἐβούλετο τὰ 100 δίκαια ποιείν, έδούλευεν αν 'Αλκέτη και ήν ευδαίμων κατά τόν σόν λόγον νυν δε θαυμασίως ώς άθλιος γέγονεν, έπει τα μέγιστα ήδίκηκεν δς γε πρώτον μέν τούτον αύτον τον δεσπότην και θείον μεταπεμψάμενος ώς ἀποδώσων τὴν ἀρχὴν ῆν Περδίκκας αὐτὸν ἀφείλετο, 105 ξενίσας και καταμεθύσας αὐτόν τε και τὸν υίὸν αὐτοῦ 'Αλέξανδρον, άνεψιὸν αύτοῦ, σχεδὸν ἡλικιώτην, ἐμβαλών είς αμαξαν, νύκτωρ έξαγαγών απέσφαξέ τε καί ήφάνισεν αμφοτέρους και ταῦτα ἀδικήσας ἔλαθεν ἑαυτον αθλιώτατος γενόμενος και ου μετεμέλησεν αυτώ, 110 άλλ' όλίγον υστερον τον άδελφόν, τον γνήσιον του Περδίκκου υίόν, παίδα ώς έπταετή, ου ή άρχη εγίγνετο κατὰ τὸ δίκαιον, οὐκ ἐβουλήθη εὐδαίμων γενέσθαι δικαίως ἐκθρέψας καὶ ἀποδούς τὴν ἀρχὴν ἐκείνω, ἀλλ' είς φρέαρ έμβαλών και αποπνίξας πρός την μητέρα 115 αύτοῦ Κλεοπάτραν χηνα ἔφη διώκοντα ἐμπεσείν καὶ άποθανείν. τοιγάρτοι νύν, ατε μέγιστα ήδικηκώς των έν Μακεδονία, αθλιώτατός έστι πάντων Μακεδόνων, άλλ' ούκ εύδαιμονέστατος, και ίσως έστιν όστις 'Αθηναίων από σοῦ ἀρξάμενος δέξαιτ' αν άλλος όστισοῦν 120 Μακεδόνων γενέσθαι μάλλον ή Άρχέλαος.

Are politics teachable?

§ 2I.

[Protagoras, 319 A.]

³Αρ', ἔφην ἐγώ, ἕπομαί σου τῷ λόγῷ ; δοκεῖς γάρ μοι \έγειν τὴν πολιτικὴν τέχνην καὶ ὑπισχνεῖσθαι ποιεῖν ἱνδρας ἀγαθοὺς πολίτας. αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστιν, ἡη, ὦ Σώκρατες, τὸ ἐπάγγελμα, ὅ ἐπαγγέλλομαι.

'Η καλόν, ην δ' έγώ, τέχνημα άρα κέκτησαι, είπερ 5 έκτησαι· οὐ γάρ τι ἄλλο πρός γε σε εἰρήσεται η ἅπερ οώ. έγω γαρ τούτο, ὦ Πρωταγόρα, οὐκ ῷμην διδακτὸν ίναι, σοί δε λέγοντι ούκ έχω όπως απιστώ. δθεν έ αὐτὸ ἡγοῦμαι οὐ διδακτὸν εἶναι μηδ ὑπ ἀνθρώπων αρασκευαστόν ανθρώποις, δίκαιός είμι είπειν. έγω 10 ιρ 'Αθηναίους, ώσπερ και οι άλλοι Ελληνες, φημί οφούς είναι. όρω ούν, όταν συλλεγωμεν είς την έκησίαν, επειδάν μεν περί οικοδομίας τι δέη πράξαι την ίλιν, τούς οίκοδόμους μεταπεμπομένους συμβούλους ρί των οικοδομημάτων, όταν δε περί ναυπηγίας, τους 15 υπηγούς, καὶ τάλλα πάντα οὕτως, ὅσα ἡγοῦνται θητά τε καί διδακτά είναι· έαν δέ τις άλλος έπιχειρή τοις συμβουλεύειν, δν έκεινοι μή οιονται δημιουργόν αι. καν πάνυ καλός ή και πλούσιος και των γενών, οὐδέν τι μâλλον ἀποδέχονται, ἀλλὰ καταγελῶσι 20 θορυβοῦσιν, ἔως ἂν ἡ αὐτὸς ἀποστῷ ὁ ἐπιχειρῶν ιειν καταθορυβηθείς, ή οι τοξόται αὐτὸν ἀφελκύσωή έξαίρωνται κελευόντων τών πρυτάνεων. περί μέν ών οίονται έν τέχνη είναι, ούτω διαπράττονται: ιδάν δέ τι περί της πόλεως διοικήσεως δέη βουλεύ- 25 -θαι, συμβουλεύει αὐτοῖς ἀνιστάμενος περί τούτων ίως μεν τέκτων, δμοίως δε χαλκεύς, σκυτοτόμος,

έμπορος, ναύκληρος, πλούσιος, πένης, γενναΐος, άγεννής, και τούτοις ούδεις τοῦτο ἐπιπλήττει ὥσπερ τοῖς πρό-30 τερον, ότι οιδαμόθεν μαθών, οιδέ όντος διδασκάλου ούδενος αύτώ, έπειτα συμβουλεύειν έπιχειρεί δήλον γάρ, ὅτι οὐχ ἡγοῦνται διδακτὸν εἶναι. μὴ τοίνυν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτως ἔχει, ἀλλὰ ἰδία ἡμῖν οἱ σοφώτατοι καί άριστοι των πολιτών ταύτην την άρετην 35 ην έχουσιν ούχ οιοί τε άλλοις παραδιδόναι· έπει Περικλής, ό τουτωνί των νεανίσκων πατήρ, τούτους & μέν διδασκάλων είχετο καλώς καὶ εὖ ἐπαίδευσεν, ἁ δὲ αὐτὸς σοφός έστιν, ούτε αυτός παιδεύει ούτε τω άλλω παραδίδωσιν, άλλ' αὐτοὶ περιιόντες νέμονται ὥσπερ ἄφετοι, 40 έάν που αυτόματοι περιτύχωσι τη άρετη. εί δε βούλει, Κλεινίαν, τον 'Αλκιβιάδου τουτου' νεώτερον άδελφόν, έπιτροπεύων ό αὐτὸς οῦτος ἀνὴρ Περικλής, δεδιώς περί αὐτοῦ μη διαφθαρή δη ὑπὸ ᾿Αλκιβιάδου, ἀποσπάσας άπὸ τούτου, καταθέμενος ἐν Ἀρίφρονος ἐπαίδευε· καὶ 45 πρίν έξ μήνας γεγονέναι, απέδωκε τούτω ουκ έγων ό τι χρήσαιτο αὐτῷ. καὶ ἄλλους σοι παμπόλλους ἔχω λέγειν, οι αύτοι άγαθοι όντες ουδένα πώποτε βελτίω έποίησαν ούτε των οἰκείων ούτε των άλλοτρίων. έγω ούν, & Πρωταγόρα, είς ταῦτα ἀποβλέπων οὐχ ἡγοῦμαι 50 διδακτόν είναι άρετήν έπειδη δέ σου άκούω ταύτα λέγοντος, κάμπτομαι και οίμαι τι σε λέγειν δια το ήγεισθαί σε πολλών μέν έμπειρον γεγονέναι, πολλά δέ μεμαθηκέναι, τα δε αυτόν έξευρηκέναι. εί ουν έχεις έναργέστερον ήμιν επιδείξαι, ώς διδακτόν εστιν ή αρετή. 55 μη φθονήσης, άλλ' επίδειξον. άλλ', & Σώκρατες, έφη. ού φθονήσω.

22. The souls choosing new lives.

[Republic, x. 619 A.]

Ταύτην γαρ δη έφη την θέαν άξίαν είναι ίδειν, ώς κασται αί ψυχαί ήρουντο τους βίους ελεεινήν τε γαρ δείν είναι και γελοίαν και θαυμασίαν κατά συνήθειαν *àρ τοῦ προτέρου βίου τὰ πολλὰ αἰρεῖσθαι. ἰδεῖν μèν* άρ ψυχήν έφη τήν ποτε Όρφέως γενομένην κύκνου 5 ίου αίρουμένην, μίσει τοῦ γυναικείου γένους δια τον τ' έκείνων θάνατον ούκ έθέλουσαν έν γυναικί γεννηείσαν γενέσθαι· ίδειν δε την Θαμύρου αηδόνος ελομένην. είν δε και κύκνον μεταβάλλοντα είς ανθρωπίνου βίου ρέσιν, καὶ ἄλλα ζῶα μουσικὰ ὡσαύτως, εἰκοστὴν δὲ 10 ιχούσαν ψυχήν έλέσθαι λέοντος βίον είναι δε τήν ίαντος τοῦ Τελαμωνίου, φεύγουσαν ἄνθρωπον γενέσι. μεμνημένην τής των όπλων κρίσεως την δ' έπλ ύτφ 'Αγαμέμνονος έχθρα δε και ταύτην τοῦ ἀνθρωνου γένους δια τα πάθη αετού διαλλάξαι βίον. έν 15 τοις δε λαγούσαν την 'Αταλάντης ψυχήν, κατιδούσαν γάλας τιμάς άθλητοῦ ἀνδρός, οὐ δύνασθαι παρελθεῖν, λά λαβείν. μετά δε ταύτην ίδειν την Έπειου του νοπέως είς τεχνικής γυναικός ιούσαν φύσιν πόρρω ν ύστάτοις ίδειν την του γελωτοποιού Θερσίτου πί- 20 ον ένδυομένην κατά τύγην δε την Όδυσσέως, λαγούπασων υστάτην, αίρησομένην ίέναι· μνήμη δε των τέρων πόνων φιλοτιμίας λελωφηκυΐαν ζητειν περιrav γρόνον πολύν βίον ανδρός ιδιώτου απράγμονος, μόγις εύρειν κειμενόν που και παρημελημένον ύπο 25 άλλων, και είπειν ίδουσαν, ότι τα αυτά αν έπραξε πρώτη λαγούσα, και ασμένην έλέσθαι. και έκ των

άλλων δη θηρίων ώσαύτως είς ανθρώπους ίέναι και είς άλληλα, τὰ μέν άδικα είς τὰ άγρια, τὰ δὲ δίκαια είς 30 τὰ ήμερα μεταβάλλοντα, και πάσας μίζεις μίγνυσθαι έπειδη δ' ούν πάσας τας ψυχας τους βίους ήρησθαι, ώσπερ έλαγον, έν τάξει προσιέναι πρός την Λάχεσιν. έκείνην δ' εκάστω, δυ είλετο δαίμονα, τουτον φύλακα ξυμπέμπειν τοῦ βίου καὶ ἀποπληρωτὴν τῶν αἰρεθέντων. 35 δν πρώτον μέν άγειν αύτην πρός την Κλωθώ ύπο την έκείνης χειρά τε και έπιστροφήν τής του άτράκτου δίνης, κυρούντα ην λαχών είλετο μοιραν ταύτης δ' έφαψάμενον αύθις έπι την τής Άτρόπου άγειν νήσιν, άμετάστροφα τὰ έπικλωσθέντα ποιούντα έντεύθεν δε AD δή αμεταστρεπτί ύπο τον τής 'Ανάγκης ίέναι θρόνον. και δι' εκείνου διεξελθόντα, επειδή και οι άλλοι διήλθον. πορεύεσθαι απαντας είς το της Λήθης πεδίον δια καύματός τε καί πυίγους δεινού και γαρ είναι αυτό κενόν δένδρων τε καί δσα γη φύει σκηνασθαι ούν σφας ήδη **Δ**5 έσπέρας γυγνομένης παρά τον 'Αμέλητα ποταμόν, ού το ύδωρ αγγείον ούδεν στέγειν. μέτρον μεν ούν τι του υδατος πάσιν άναγκαιον είναι πιειν, τούς δε φρονήσει μή σωζομένους πλέον πίνειν του μέτρου τον δε αελ πιόντα πάντων έπιλανθάνεσθαι. έπειδή δε κοιμηθήναι 50 και μέσας νύκτας γενέσθαι, βροντήν τε και σεισμόν νενέσθαι, και έντεῦθεν έξαπίνης άλλον άλλη φέρεσθαι άνω είς την γένεσιν, άττοντας ώσπερ άστέρας. αύτος δε του μεν ύδατος κωλυθήναι πιείν όπη μέντοι καλ όπως είς τὸ σῶμα ἀφίκοιτο, οὐκ εἰδέναι, ἀλλ' ἐξαίφνης 55 avaβλέψas ίδειν έωθεν αντόν κείμενον έπι τή πυρά.

Sect.

Healing unhealthy men.

[Republic, iii. 407 C.]

Ούκούν ταύτα γιγνώσκοντα φώμεν καί 'Ασκληπιόν ύς μέν φύσει τε καί διαίτη ύγιεινως έχοντας τα σώτα, νόσημα δέ τι αποκεκριμένον ίσχοντας έν αύτοις, ύτοις μέν καί ταύτη τη έξει καταδείξαι ιατρικήν, ρμάκοις τε καί τομαίς τὰ νοσήματα ἐκβάλλοντα 5 τών την είωθυίαν προστάττειν δίαιταν, ίνα μη τά λιτικά βλάπτοι, τα δ' είσω δια παντός νενοσηκότα ματα ούκ έπιχειρείν διαίταις κατά σμικρον άπαντδυτα καί έπιχέουτα μακρόυ καί κακόυ βίου αυθρώπο είν, καὶ ἔκγονα αὐτῶν, ὡς τὸ εἰκός, ἔτερα τοιαῦτα 10 reveiv, άλλα τον μη δυνάμενον έν τη καθεστηκυία ιόδω ζην μη οίεσθαι δείν θεραπεύειν, ώς ούτε αύτω ε πόλει λυσιτελή; Πολιτικόν, έφη, λέγεις 'Ασκλη- $\Delta \eta \lambda o \nu$, $\eta \nu$ δ' έγώ· και οι παίδες αύτοῦ, ὅτι ν. νῦτος ην, ούχ ὁρậς ὡς καὶ ἐν Τροία ἀγαθοὶ πρὸς 15 πόλεμον έφάνησαν, καὶ τῆ ἰατρικῆ, ὡς ἐγὼ λέγω, ώντο; ή ου μέμνησαι, ότι καλ τώ Μενέλεω έκ τοῦ ύματος οῦ ὁ Πάνδαρος ἔβαλεν

αίμ' ἐκμυζήσαντ' ἐπί τ' ἤπια φάρμακ' ἕπασσον,

δ' έχρην μετὰ τοῦτο ἡ πιεῖν ἡ φαγεῖν οὐδἐν μᾶλλον 20 ῶ Εὐρυπύλῷ προσέταττον, ὡς ἱκανῶν ὄντων τῶν μάκων ἰάσασθαι ἄνδρας πρὸ τῶν τραυμάτων ὑγιειτε καὶ κοσμίους ἐν διαίτῃ, κἂν εἰ τύχοιεν ἐν τῷ αχρήμα κυκεῶνα πιόντες, νοσώδη δὲ φύσει τε καὶ αστον οὕτε αὐτοῖς οὕτε τοῖς ἄλλοις ῷοντο λυσι- 25 ĩν ζῆν, οὐδ' ἐπὶ τούτοις τὴν τέχνην δεῖν εἶναι, οὐδὲ πευτέον αὐτούς, οὐδ' εἰ Μίδου πλουσιώτεροι εἰεν. ν κομψούς, ἔφη, λέγεις ᾿Ασκληπιοῦ παῖδας.

:]

23.

Sect.

Πρέπει, ήν δ' έγώ. καίτοι ἀπειθοῦντές γε ἡμῖν οἰ 30 τραγφδιοποιοί τε καὶ Πίνδαρος ᾿Απόλλωνος μέν φασιν ᾿Ασκληπιὸν εἶναι, ὑπὸ δὲ χρυσοῦ πεισθήναι πλούσιον ἄνδρα θανάσιμον ἤδη ὄντα ἰάσασθαι, ὅθεν δὴ καὶ κεραυνωθήναι αὐτόν. ἡμεῖς δὲ κατὰ τὰ προειρημένα οὐ πειθόμεθα αὐτοῖς ἀμφότερα, ἀλλ' εἰ μὲν θεοῦ ἦν, οὐκ ἦν, 35 φήσομεν, αἰσχροκερδής, εἰ δ' αἰσχροκερδής, οὐκ ἦν θεοῦ.

§ 24.

0

How they went to the banquet.

[Symposium, 173 E.]

ΕΤΑΙ. Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, ἀΑπολλόδωρε, νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι, τίνες ἦσαν οἱ λόγοι.

ΑΠΟΛ. ³Ησαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοίδε τινές· μαλλον 5 δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν, ὡς ἐκεῖνος διηγεῖτο, καὶ ἐγὼ πειράσομαι διηγήσασθαι.

^{*} Εφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ὰ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγενημένος. 10 καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ δεῦπνον εἰς ᾿Αγάθωνος. χθὲς

γλρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπινικίοις, φοβηθεὶς τὸν ὄχλονώμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι. ταῦτα δη ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σύ, η δ' ὅς, πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἀν ἰέναι ἄκλητος ἐπὶ 15 δεῖπνον ; κἀγώ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἀν σὺ κελεύης. "Επου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες, ὡς ắρα καὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. "Ομηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς

20 ταύτην την παροιμίαν ποιήσας γάρ τον 'Αγαμέμνονα

ιαφερόντως άγαθον άνδρα τὰ πολεμικά, τον δε Μενέεων μαλθακόν αίχμητήν, θυσίαν ποιουμένου και έστιντος του 'Αγαμέμνονος ακλητον εποίησεν ελθόντα ον Μενέλεων έπι την θοίνην, χείρω όντα έπι την του ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ισως μέντοι 25 μείνονος. υδυνεύσω και έγω ουχ ώς συ λέγεις, ω Σώκρατες, λλά καθ "Ομηρον φαύλος ών έπι σοφού άνδρος ίέναι γίνην ακλητος. αρ' ουν αγων μέ τι απολογήσει; ώς ώ μέν ούχ όμολογήσω άκλητος ήκειν, άλλ' ύπο σου κλημένος. Σύν τε δύ, έφη, έρχομένω πρό ό τοῦ 30 υλευσόμεθα ό τι έρουμεν. άλλα ιωμεν.-Τοιαυτ' τα σφάς έφη διαλεγθέντας ίέναι. τον ούν Σωκράτη υτώ πως προσέγοντα τον νούν κατά την όδον πορεύθαι υπολειπόμενον, και περιμένοντος ου κελεύειν οϊέναι είς το πρόσθεν. ι έπειδη δε γενέσθαι έπι τη 35 εία τη 'Αγάθωνος, ανεφγμένην καταλαμβάνειν την οαν, καί τι έφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν. οι μέν γαρ ου κατέντο οί άλλοι, και καταλαμβάνειν ήδη μέλλοντας πνείν εύθύς δ' ούν ώς ίδειν τον Αγάθωνα, 'Ω, φάναι, 40 ιιστόδημε, είς καλον ήκεις, όπως συνδειπνήσης εί δ **λου τινός ένεκα ήλθες, είς αύθις άναβαλού, ώς καί** ε ζητών σε, ίνα καλέσαιμι, ούχ οίός τ' ή ίδειν. **λ**α Σωκράτη ήμιν πως ούκ άγεις; καὶ ἐγώ, ἔφη, αστρεφόμενος ούδαμοῦ δρῶ Σωκράτη επόμενον 45 ον ούν, ότι καί αυτός μετά Σωκράτους ήκοιμι, θείς ύπ' έκείνου δεύρ' έπι δείπνον. Καλώς, έφη. ών σύ· άλλα που έστιν ούτος; Όπισθεν έμου άρτι jei άλλα θαυμάζω και αυτός, που αν είη. Ου ψει, έφη, παί, φάναι τον Άγάθωνα, και εἰσάξεις 50 κράτη ; σύ δ, ήδ ος, Άριστόδημε, παρ' Έρυξίμαγον ακλίνου.

Καί ε ρέν έφη απονίζειν τον παίδα, ίνα κατακέοιτο. άλλον δέ τινα τών παίδων ήκειν αγγέλλοντα, ότι Σω-55 κράτης ούτος αναγωρήσας έν τω των γειτόνων προθύρο έστηκε καί ου καλούντος ούκ έθέλει είσιέναι. "Ατοπόν γ', έφη, λέγεις ούκουν καλείς αύτον καί μη άφήσεις; καί ος έφη είπειν Μηδαμώς, άλλ' έατε αυτόν. έθος γάρ τί τοῦτ' ἔχει· ἐνίστε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχη ἕστηκεν. 60 ήξει δε αυτίκα, ώς εγώ οίμαι. μη ούν κινείτε, άλλ' έατε. 'Αλλ' ούτω χρή ποιείν, εί σοι δοκεί, φάναι τον 'Αγάθωνα. άλλ' ήμας, & παίδες, τους άλλους έστιατε. πάντως παρατίθετε ο τι αν βούλησθε, επειδάν τις ύμιν μή έφεστήκη. δ έγω ούδεπώποτε έποίησα νυν ούν, 65 νομίζοντες και έμε ύφ' ύμων κεκλήσθαι έπι δειπνον και τούσδε τούς άλλους, θεραπεύετε, ίνα ύμας επαινωμεν.-Μετά ταῦτα ἔφη σφῶς μέν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη ούκ είσιέναι. τον ούν Άγάθωνα πολλάκις κελεύειν μεταπέμψασθαι τον Σωκράτη, ε δε ούκ έρν. ήκειν ουν 70 αύτον ού πολύν γρόνον, ώς είώθει, διατρίψαντα, άλλά μάλιστα σφας μεσούν δειπνούντας. τον ούν Αγάθωνα, τυγχάνειν γαρ έσχατον κατακείμενον μόνου, Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες, παρ' έμε κατάκεισο, ίνα και του σοφού απολαύσω, δ σοι προσέστη έν τοις προθύροις. 75 δήλον γάρ ότι εύρες αύτο και έχεις ου γάρ άν προακαί τον Σωκράτη καθίζεσθαι και είπειν ότι πέστης. Εὐ ἂν ἔχοι, φάναι, ὦ 'Αγάθων, εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία, ώστ' έκ τοῦ πληρεστέρου είς τὸν κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν, έαν απτώμεθα αλλήλων, ωσπερ το έν ταις κύλιξιν ύδωρ 80 το δια του έρίου ρέον έκ της πληρεστέρας είς την κενωτέραν. εί γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τήν παρά σοι κατάκλισιν οίμαι γάρ με παρά σοῦ πολλής και καλής σοφίας πληρωθήσεσθαι. ή μέν γάρ

έμη φαύλη τις αν είη και άμφισβητήσιμος, ώσπερ όναρ

Sect.

ιδσα, ή δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, 85 γε παρὰ σοῦ νέου ὅντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψε καὶ κφανὴς ἐγένετο πρώην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον τρισμυρίοις. Υβριστὴς εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁ Αγάθων. καὶ ταῦτα μὲν καὶ ὀλίγον ὕστερον διαδικαόμεθα ἐγώ τε καὶ σὺ περὶ τῆς σοφίας, δικαστῆ χρώ- 90 ενοι τῷ Διονύσφ· νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα sέπου.

Μετά ταῦτα, ἔφη, κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους καὶ ειπνήσαντος καί των άλλων, σπονδάς τε σφάς ποιήισθαι, και άσαντας τον θεον και τάλλα τα νομιζόμενα 95 ιέπεσθαι πρός τόν πότον τόν ούν Παυσανίαν έφη ίγου τοιούτου τινός κατάρχειν. Είεν, ανδρες, φάναι, να τρόπον βάστα πιόμεθα; έγω μεν ουν λέγω ύμιν. ι τῷ ὄντι πάνυ χαλετῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου καὶ ομαι άναψυχής τινός, οίμαι δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλούς. 100 ιρήστε γαρ γθές σκοπείσθε ούν, τίνι τρόπω αν ώς στα πίνοιμεν, τον ούν 'Αριστοφάνη είπειν, Τούτο ντοι ευ λέγεις, & Παυσανία, τὸ παντὶ τρόπω παραευάζεσθαι βαστώνην τινά της πόσεως και γαρ αυτός ι των χθές βεβαπτισμένων. ακούσαντα ούν αύτων 105 η Ἐρυξίμαχον τὸν ἘΑκουμενοῦ, ἘΗ καλῶς, φάναι, καί έτι ένος δέομαι ύμων ακούσαι, πως έχει /ЕТЕ. ός τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν ᾿Αγάθων. Οὐδαμῶς, φάναι, ' αύτος έρρωμαι. "Ερμαιον αν είη ήμιν, ή δ' ός, ώς cev, έμοί τε και 'Αριστοδήμω και Φαίδρω και τοισδε, 110 μείς οι δυνατώτατοι πίνειν νυν απειρήκατε ήμεις γαρ αεί αδύνατοι. Σωκράτη δ' έξαιρω λόγου. νός γάρ και άμφότερα, ώστ' έξαρκέσει αυτώ όπότερ' τοιωμεν. έπειδη ούν μοι δοκεί ούδεις των παρόντων θύμως έχειν πρός το πολύν πίνειν οίνον, ίσως άν 115 περί τοῦ μεθύσκεσθαι, οίον ἐστι, τάληθη λέγων

ήττον ἁν εἰην ἀηδής. ἐμοὶ γὰρ δὴ τοῦτό γε οἰμαι κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστί· καὶ οὖτε αὐτὸς ἑκὼν εἶναι πόρρω
120 ἐθελήσαιμι ἄν πιεῖν οὖτε ἄλλῷ συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε καὶ κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας. ᾿Αλλὰ μήν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινούσιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι ἄλλως τε καὶ ἅττ' ἀν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἀν εῦ βουλεύωνται, καὶ οἱ
125 λοιποί. ταῦτα δὴ ἀκουσαντας συγχωρεῖν πάντας μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

'Επειδή τοίνυν, φάναι τον Έρυξίμαχον, τοῦτο μεν δέδοκται, πίνειν όσον αν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες

- 130 δὲ μηδὲν εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν αὐλητρίδα χαίρειν ἐậν, αὐλοῦσαν ἑαυτῷ ἡ ἀν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμῶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον· καὶ δι' οἴων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν εἰσηγήσασθαι. Φάναι δὴ πάντας
- 135 καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἐρυξίμαχον ὅτι Ἡ μέν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὅ μῦθος, ἀλλὰ Φαίδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν. Φαῖδρος γὰρ ἑκάστοτε πρός με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεινόν,
- 140 φησίν, ὦ Ἐρυξίμαχε, ἄλλοις μέν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παιῶνας εἰναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῷ δὲ Ἔρωτι, τηλικούτῷ ὄντι καὶ τοσούτῷ θεῷ, μηδὲ ἕνα πώποτε τοσούτων γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον· εἰ δὲ βούλει αὖ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς
- 145 σοφιστάς, 'Ηρακλέους μέν καὶ ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην ξυγγράφειν, ὥσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος καὶ τοῦτο μέν ἦττον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τινὶ ἐνέτυχον βιβλίω, ἐν ῷ ἐνῆσαν ἅλες ἔπαινον θαυ-

5.]

5.

ιάσιον έχοντες προς ώφέλειαν, και άλλα τοιαῦτα συχνά δοις αν εγκεκωμιασμένα το ούν τοιούτων μέν πέρι 150 ολλήν σπουδήν ποιήσασθαι, Έρωτα δε μηδένα πω νθρώπων τετολμηκέναι είς ταυτηνί την ημέραν άξίως *μνήσαι* άλλ' ούτως ήμέληται τοσούτος θεός ταύτα ή μοι δοκεί εὖ λέγειν Φαίδρος. έγὼ οὖν ἐπιθυμώ ua μèν τούτω έρανον είσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, 155 ua δ' έν τώ παρόντι πρέπον μοι δοκεί είναι ήμιν)îς παρούσι κοσμήσαι τον θεόν. ei ουν Ευνδοκεί ιὶ ὑμῶν, γένοιτ' αν ἡμῶν ἐν λόγοις ἱκανὴ διατριβή. κεί γάρ μοι χρήναι έκαστον ήμων λόγον είπειν -αινον "Ερωτος έπι δεξιά ώς αν δύνηται κάλλιστον; 160 γειν δε Φαίδρον πρώτον, έπειδή και πρώτος κατάιται καί έστιν άμα πατήρ του λόγου. Ούδείς σοι, Έρυξίμαχε, φάναι τον Σωκράτη, εναντία ψηφιείται. τε γάρ αν που έγω άποφήσαιμι, δη ούδέν φημι άλλο ίστασθαι ή τὰ ἐρωτικά, ούτε που Άγάθων καὶ Παυ- 165 νίας, ούδε μην Άριστοφάνης, ώ περί Διόνυσον καί φροδίτην πασα ή διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τουτωνὶ έγω όρω. καίτοι ούκ έξ ίσου γίγνεται ήμιν τοις τάτοις κατακειμένοις άλλ' έαν οι πρόσθεν ικανώς είπωσιν, έξαρκέσει ήμιν. ἀλλά τύχη ἀγαθή 170 ταρχέτω Φαίδρος και έγκωμιαζέτω τον "Ερωτα.

The praise of Love.

[Symposium, 195 A.]

)ύτω δή τον Έρωτα καὶ ήμῶς δίκαιον ἐπαινέσαι στον αὐτον οίός ἐστιν, ἔπειτα τὰς δόσεις. ἡ φημὶ οὖν πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων Ἐρωτἑα, εἰ θέμις ἀνεμέσητον εἰπεῖν. εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν,

5 κάλλιστον όντα καί άριστον. έστι δε κάλλιστος ών τοιόσδε. πρώτον μέν νεώτατος θεών, & Φαίδρε. μέγα δε τεκμήριον τω λόγω αυτός παρέχεται, φεύγων φυγή το γήρας, ταχύ όν δήλον ότι θάττον γούν του δέοντος ήμιν προσέργεται. δ δή πέφυκεν Έρως μισείν και ούδ 10 έντος πολλού πλησιάζειν. μετά δε νέων αεί ξύνεστι τε καὶ ἔστιν ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὅμοιον όμοίφ ἀεὶ πελάζει. ἐγὼ δὲ Φαίδρφ πολλὰ ἄλλα ὁμολογών τοῦτο οὐχ ὑμολογῶ, ὡς Ἐρως Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ άρχαιότερός έστιν. άλλὰ φημὶ νεώτατον αὐτὸν εἶναι 15 θεών και άει νέον, τα δε παλαιά πράγματα περί θεούς, ά Ήσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, Ἀνάγκη καὶ οὐκ Έρωτι γεγονέναι, εί έκεινοι άληθή έλεγον ου γάρ άν έκτομαί ούδε δεσμοί άλλήλων εγίγνοντο και άλλα πολλά καί βίαια, εί "Ερως έν αύτοις ήν, άλλά φιλία 20 και εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, έξ οῦ Ἐρως τῶν θεῶν βασιλεύει. νέος μέν ουν έστι, πρός δε τώ νέω άπαλός ποιητού δ έστιν ένδεής οίος ήν "Ομηρος, πρός το έπιδείξαι θεού άπαλότητα. "Όμηρος γαρ Ατην θεόν τέ φησιν είναι και άπαλήν τους γούν πόδας αυτής άπαλους είναι. 25 λέγων

της μέν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδεος πίλναται, ἀλλ' ἄρα ή γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.

καλφ ούν δοκεί μοι τεκμηρίω την άπαλότητα άποφαίνειν, δτι ούκ έπι σκληρού βαίνει, άλλ' έπι μαλθακού. 30 τῷ αὐτῷ δη και ήμεῖς χρησώμεθα τεκμηρίω περι "Ερωτα ὅτι άπαλός. οὐ γὰρ ἐπι γῆς βαίνει οὐδ' ἐπι κρανίων, ἅ ἐστιν οὐ πάνυ μαλακά, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὅντων και βαίνει και οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἤθεσι και ψυχαῖς θεῶν και ἀνθρώπων την οἴκησιν ἴδρυται, και οὐκ 35 αὖ ἑξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' ἦτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούση ἐντύχη, ἀπέρχεται, ἦ δ' ἂν μαλακών 15.]

ικίζεται. άπτόμενον ούν αεί και ποσί και πάντη έν αλακωτάτοις των μαλακωτάτων, άπαλώτατον ανάγκη ίναι. νεώτατος μὲν δή ἐστι καὶ ἁπαλώτατος, πρὸς δὲ ούτοις ύγρος το είδος. ου γαρ αν οίος τ' ην πάντη 40 εριπτύσσεσθαι οὐδε διὰ πάσης ψυχής καὶ εἰσιών τὸ ρώτον λανθάνειν και έξιών, εί σκληρος ήν. συμμέπρου ε και ύγρας ιδέας μέγα τεκμήριον ή ευσχημοσύνη, δ) διαφερόντως έκ πάντων δμολογουμένως Έρως έχει· τγημοσύνη γαρ και "Ερωτι προς άλλήλους άει πόλεμος. 45 ούας δε κάλλος ή κατ' άνθη δίαιτα του θεου σημαίνει. νανθεί γαρ και απηνθηκότι και σώματι και ψυχή και ιλω ότωουν ούκ ενίζει "Ερως, ού δ' αν εύανθής τε καί ώδης τόπος ή, ένταθθα και ίζει και μένει. Περί μέν ούν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦθ' ἰκανὰ καὶ 50 ι πολλά λείπεται, περί δὲ ἀρετῆς Ἐρωτος μετὰ ταῦτα κτέον, το μέν μέγιστον ότι "Ερως ουτ' άδικει ουτ' ικείται ούθ' ύπο θεού ούτε θεόν, ούθ' ύπ' άνθρώπου re ανθρωπον. ούτε γαρ αυτός βία πάσχει, εί τι σχει· βία γαρ "Ερωτος ούχ απτεται· ούτε ποιών 55 ιεί· πας γαρ έκων "Ερωτι παν ύπηρετεί, α δ' αν έκων ντι όμολογήση, φασιν οί πόλεως βασιλής νόμοι δίκαια πρός δε τη δικαιοσύνη σωφροσύνης πλείστης zι. έχει. είναι γὰρ δμολογείται σωφροσύνη τὸ κρατείν νών και έπιθυμιών, "Ερωτος δε μηδεμίαν ήδονήν 60 ίττω είναι· εί δε ήττους, κρατοιντ' αν ύπο "Ερωτος, ό ρατοί, κρατών δε ήδονών και επιθυμιών ό Έρως διαόντως άν σωφρονοί. και μην είς γε άνδρείαν Έρωτι έ "Αρης ἀνθίσταται. οὐ γὰρ ἔχει "Ερωτα "Αρης, ' Έρως 'Αρη, 'Αφροδίτης, ώς λόγος κρείττων δε ό 65 ν τοῦ ἐχομένου τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων των πάντων αν άνδρειότατος είη. περί μέν ουν ιοσύνης και σωφροσύνης και ανδρείας του θεού

είρηται, περί δε σοφίας λείπεται. όσον ουν δυνατόν. 70 πειρατέον μή έλλείπειν. και πρώτον μέν, ίν' αυ και έγω την ήμετέραν τέχνην τιμήσω ώσπερ Έρυξίμαχος την αύτοῦ, ποιητὴς ὁ θεὸς σοφὸς οῦτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιήσαι· πας γούν ποιητής γίγνεται, καν άμουσος ή το πρίν, ού αν Έρως αψηται. 🕺 δη πρέπει ήμας μαρτυ-75 ρίω χρήσθαι, ότι ποιητής δ "Ερως ayabos ev κεφαλαίω πασαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικήν· α γάρ τις ή μὴ ἔχει η μη οίδεν, ουτ' αν ετέρω δοίη ουτ' αν άλλον διδάξειε. και μέν δή τήν γε των ζώων ποίησιν πάντων τίς έναντιώσεται μή ουχί "Ερωτος είναι σοφίαν, ή γίγνεται τε 80 καί φύεται πάντα τὰ ζωα; ἀλλὰ τὴν των τεχνών δημιουργίαν ούκ ίσμεν, ότι ού μέν αν ό θεός ούτος διδάσκαλος γένηται, έλλόγιμος καί φανός απέβη, ου δ αν * Ερως μή εφάψηται, σκοτεινός; τοξικήν γε μήν καί ίατρικήν και μαντικήν 'Απόλλων άνεῦρεν ἐπιθυμίας 85 καί έρωτος ήγεμονεύσαντος, ώστε καί ούτος "Ερωτος άν είη μαθητής, καί Μούσαι μουσικής και "Ηφαιστος γαλκείας και Αθηνά ίστουργίας και Ζεύς κυβερνήσεως θεών τε καὶ ἀνθρώπων. ὅθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τών θεών τὰ πράγματα * Ερωτος έγγενομένου, δήλον ο ότι κάλλους αίσχει γαρ ούκ ένι Έρως πρό του δέ, ώσπερ έν άρχη είπον, πολλά και δεινά θεοις έγίγνετο, ώς λέγεται, δια την της Ανάγκης βασιλείαν έπειδη δ ό θεός ούτος έφυ, έκ του έραν των καλων πάντ' άγαθα γέγονε καί θεοίς και άνθρώποις. ούτως έμοι ος δοκεί, & Φαίδρε, Έρως πρώτος αὐτὸς ῶν κάλλιστος καί άριστος μετά τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αίτιος είναι. επέργεται δε μοί τι και εμμετρον είπειν, ότι ούτός έστιν ό ποιών

> εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην, νηνεμίαν ἀνέμων, κοίτη δ' ὕπνον νηκηδή,

ύτος δε ήμας αλλοτριότητος μεν κενοί, οικειότητος δε ληροί, τὰς τοιάσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας ιθείς ξυνιέναι, έν έορταις, έν χοροις, έν θυσίαις γιγνόενος ήγεμών πραότητα μέν πορίζων, αγριότητα δ εορίζων· φιλόδωρος εύμενείας, άδωρος δυσμενείας· 105 ιεως αγαθοίς, θεατός σοφοίς, αγαστός θεοίς. ζηλωτός ιοίροις, κτητός εὐμοίροις. τρυφής, ἁβρότητος, χλιδής, αρίτων, ίμέρου, πόθου πατήρ επιμελής αγαθών. ιελής κακών εν πόνω, εν φόβω, εν πόθω, εν λόγω ιβερνήτης, επιβάτης, παραστάτης τε καί σωτήρ 110 νιστος, ξυμπάντων τε θεών καλ άνθρώπων κόσμος, ιεμών κάλλιστος και άριστος, 🕺 χρή έπεσθαι πάντα δρα ἐφυμνοῦντα, καλῶς καλῆς ὦδῆς μετέχοντα, ῆν ει θέλγων πάντων θεών τε καὶ ἀνθρώπων νόημα. τος, έφη, ό παρ' έμου λόγος, ὦ Φαίδρε, τῷ θεῷ ἀνα- 115 ίσθω, τὰ μέν παιδιâς, τὰ δὲ σπουδής μετρίας, καθ ον έγω δύναμαι, μετέχων.

Knowledge is remembrance.

6.

[Menon, 80 E.]

ΣΩ. Μανθάνω οἶον βούλει λέγειν, ὦ Μένων. ὅρậς ἰτον ὡς ἐριστικὸν λόγον κατάγεις, ὡς οὐκ ἄρα ἔστι -εῖν ἀνθρώπῷ οὔτε ᄒ οἶδεν οὔτε ᄒ μὴ οἶδεν; οὔτε γὰρ γε ᄒ οἶδε ζητοῖ· οἶδε γάρ, καὶ οὐδὲν δεῖ τῷ γε τοιούτῷ ήσεως· οὔτε ᄒ μὴ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ οἶδεν ὅ τι ζητήσει. MEN. Οὔκουν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι ὁ λόγος ος, ὦ Σώκρατες; ζΩ. Οὐκ ἔμοιγε.

AEN. Έχεις λέγειν όπη;

:Ω. ^{*}Εγωγε· ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν 10 νῶν περὶ τὰ θεῖα πράγματα—

59

ΜΕΝ. Τίνα λόγον λεγόντων ; ΣΩ. 'Αληθη, έμοιγε δοκεῖν, καὶ καλόν. ΜΕΝ. Τίνα τοῦτον, καὶ τίνες οἱ λέγοντες ;

15 ΣΩ. Οἱ μὲν λέγοντές εἰσι τῶν ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν ὅσοις μεμέληκε περὶ ῶν μεταχειρίζονται λόγον οἴοις τ' εἰναι διδόναι· λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὅσοι θεῖοί εἰσιν. ὰ δὲ λέγουσι, ταυτί ἐστιν· ἀλλὰ σκόπει, εἴ σοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν. 20 φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰναι ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτậν, δ δὴ ἀποθνήσκειν καλοῦσι, τοτὲ δὲ πάλιν γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δ' οὐδέποτε· δεῖν δὴ διὰ ταῦτα ὡς ὅσιώτατα διαβιῶναι τὸν βίον·

> οἶσι γὰρ ἂν Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξηται, εἰς τὸν ῦπερθεν ἄλιον κείνων ἐνάτῷ ἔτει ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν, ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφία τε μέγιστοι ἄνδρες αῦξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ῆρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

⁶Ατε οὖν ή ψυχὴ ἀθάνατός τε οὖσα καὶ πολλάκις γεγονυῖα, καὶ ἑωρακυῖα καὶ τὰ ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν ⁶Αιδου καὶ πάντα χρήματα, οὐκ ἔστιν ὅ τι οὐ μεμάθηκεν· ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν καὶ περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ ἄλλων οἱόν 35 τε εἶναι αὐτὴν ἀναμνησθῆναι, ἅ γε καὶ πρότερον ἠπίστατο. ἅτε γὰρ τῆς ψύχῆς ἅπάσης συγγενοῦς οὕσης, καὶ μεμαθηκυίας τῆς ψυχῆς ἅπαντα, οὐδὲν κωλύει ἐν μόνον ἀναμνησθέντα, δ δὴ μάθησιν καλοῦσιν ἄνθρωποι, τἅλλα πάντα αὐτὸν ἀνευρεῖν, ἐἀν τις ἀνδρεῖος ἐ καὶ μὴ 40 ἀποκάμνῃ ζητῶν· τὸ γὰρ ζητεῖν ἅρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν. οῦκουν δεῖ πείθεσθαι τούτφ τῷ ἐριστικῷ λόγῷ· οὖτος μὲν γὰρ ἂν ἡμῶς ἀργοὺς ποιήσειε

30

aì ἐστι τοῖς μαλακοῖς τῶν ἀνθρώπων ἡδὺς ἀκοῦσαι, δε δὲ ἐργαστικούς τε καὶ ζητητικοὺς ποιεῖ· ῷ ἐγὼ ιστεύων ἀληθεῖ εἶναι ἐθέλω μετὰ σοῦ ζητεῖν ἀρετὴ 45 τι ἔστιν.

27. Instances showing virtue unteachable.

[Menon, 93 C.]

ΣΩ. Θεμιστοκλέα οὐκ ἀγαθὸν ἀν φαίης ἄνδρα γεγοvai ;

ΑΝ. Έγωγε, πάντων γε μάλιστα.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ διδάσκαλον ἀγαθόν, ἐἴπερ τις ἄλς τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς διδάσκαλος ἦν, κἀκεῖνον εἶναι ; 5 ΑΝ. Οἶμαι ἔγωγε, εἴπερ ἐβούλετό γε.

ΣΩ. 'Αλλ', οἴει, οὐκ ἀν ἐβουλήθη ἄλλους τέ τινας νοὺς κἀγαθοὺς γενέσθαι, μάλιστα δέ που τὸν υίὸν αὐτοῦ; ἡ οἴει αὐτὸν φθονεῖν αὐτῷ καὶ ἐξεπίτηδες παραδιδόναι τὴν ἀρετήν, ἡν αὐτὸς ἀγαθὸς ἡν; ἡ 10 ἀκήκοας, ὅτι Θεμιστοκλῆς Κλεόφαντον τὸν υίὸν 'ἐα μὲν ἐδιδάξατο ἀγαθόν; ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν 'ων ὀρθός ἑστηκώς, καὶ ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἴππων 'ς, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμαστὰ εἰργάζετο, ἀ νος αὐτὸν ἐπαιδεύσατο καὶ ἐποίησε σοφόν, ὅσα 15 κσκάλων ἀγαθῶν εἶχετο, ἡ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν τβυτέρων;

Ν. 'Ακήκοα.

Ω. Οὐκ ἂν ἄρα τήν γε φύσιν τοῦ υἱέος αὐτοῦ
 σατ' ἄν τις εἶναι κακήν.

Ν. Ίσως οὐκ ἄν.

Ω. Τί δὲ τοδε; ὡς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἄπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, rou ἀκήκοας ἡ νεωτέρου ἡ πρεσβυτέρου; 25 AN. Οὐ δητα.

ΣΩ, ᾿Αρ' οὖν ταῦτα μὲν οἰόμεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν αὑτοῦ υἰόν παιδεῦσαι, ἢν δὲ αὐτὸς σοφίαν ἢν σοφός, οὐδὲν τῶν γειτόνων βελτίω ποιῆσαι, εἶπερ ἢν γε διδακτὸν ἡ ἀρετή;

30 AN. ^{*}Ισως μà Δί ού.

ΣΩ. Ούτος μὲν δή σοι τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς, δν καὶ σὺ ὁμολογεῖς ἐν τοῖς ἄριστον τῶν προτέρων εἶναι· ἄλλον δὲ δὴ σκεψώμεθα, ᾿Αριστείδην τὸν Λυσιμάχου· ἡ τοῦτον οὐχ ὁμολογεῖς ἀγαθὸν γεγονέναι;

35 ΑΝ. Έγωγε, πάντως δήπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οῦτος τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ Λυσίμαχον, ὅσα μὲν διδασκάλων εἴχετο, κάλλιστα ᾿Αθηναίων ἐπαίδευσεν, ἄνδρα δὲ βελτίω δοκεῖ σοι ὅτουοῦν πεποιηκέναι; τούτῷ γάρ που καὶ συγγέγονας καὶ ὅρậς οἶός 40 ἐστιν. εἰ δὲ βούλει, Περικλέα, οὕτω μεγαλοπρεπῶς σοφὸν ἄνδρα, οἶσθ' ὅτι δύο υἱεῖς ἔθρεψε, Πάραλον καὶ Ξάνθιππον;

ΑΝ. Έγωγε.

ΣΩ. Τούτους μέντοι, ὡς οἰσθα καὶ σύ, ἱππέας μὲν
 45 ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους ᾿Αθηναίων, καὶ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν καὶ τάλλα ἐπαίδευσεν, ὅσα τέχνης ἔχεται, οὐδενὸς χείρους· ἀγαθοὺς δὲ ἄρα ἄνδρας οὐκ ἐβούλετο ποιῆσαι; δοκῶ μέν, ἐβούλετο, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἢ διδὰκτόν. ἕνα δὲ μὴ ὀλίγους οἔŋ καὶ τοὺς φαυλοτάτους ᾿Αθηναίων
 50 ἀδυνάτους γεγονέναι τοῦτο τὸ πρῶγμα, ἐνθυμήθητι ὅτι Θουκυδίδης αὖ δύο υἱεῖς ἔθρεψε, Μελησίαν καὶ Στέ-φανον, καὶ τούτους ἐπαίδευσε τά τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπά-λαισαν κάλλιστα ᾿Αθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἔδωκε, τὸν δὲ Εὐδώρῷ· οῦτοι δέ που ἐδόκουν τῶν τότε 55 κάλλιστα παλαίειν· ἢ οὐ μέμνησαι;

ΑΝ. "Εγωγε, ἀκοή.

1

3.

ΣΩ. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὖτος οὐκ ἄν ποτε, οὖ μὲν ἐι δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς αίδας τοὺς αὐτοῦ, οὖ δὲ οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ναθοὺς ἄνδρας ποιῆσαι, ταῦτα δὲ οὐκ ἐδίδαξεν, εἰ 60 δακτὸν ῆν; ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης φαῦλος ῆν, ιἱ οὐκ ἦσαν αὐτῷ πλεῖστοι φίλοι ᾿Αθηναίων καὶ τῶν νμμάχων; καὶ οἰκίας μεγάλης ῆν καὶ ἐδύνατο μέγα τῆ πόλει καὶ ἐν τοῦς ἄλλοις Ἐλλησιν, ὥστε εἰπερ τοῦτο διδακτόν, ἐξευρεῦν ἀν ὅστις ἔμελλεν αὐτοῦ 65 ὑς υίεῦς ἀγαθοὺς ποιήσειν, ἢ τῶν ἐπιχωρίων τις ἢ ν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ιμέλειαν. ἀλλὰ γάρ, ῶ ἑταῖρε ᾿Ανυτε, μὴ οὐκ ἦ ἱακτὸν ἀρετή.

Grasshoppers.

[Phaidros, 258 E.]

ΦΑΙ. Ἐρωτậς εἰ δεόμεθα ; τίνος μὲν οὖν ἕνεκα κἄν ὡς εἰπεῖν ζώη, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἕνεκα ; γάρ που ἐκείνων γε ὡν προλυπηθῆναι δεῖ ἢ μηδὲ ἡναι, δ δὴ ὀλίγου πᾶσαι αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ νσι. διὸ καὶ δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται. 5
Ω. Σχολὴ μὲν δή, ὡς ἔοικε· καὶ ἄμα μοι δοκοῦσιν ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορậν. εἰ οὖν ἰδοιεν καὶ καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρία μὴ διαλεγοιυς, ἀλλὰ νυστάζοντας καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν 10 ὑργίαν τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῷεν, ἡγούι ἀνδράποδα ἄττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγώωῦς ῶσπερ προβάτια μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνη

εύδειν· ἐἀν δὲ ὁρῶσι διαλεγομένους καὶ παραπλέοντάς 15 σφας ὥσπερ Σειρήνας ἀκηλήτους, δ γέρας παρὰ θεῶν ἔγουσιν ἀνθρώποις διδόναι, τάχ' ἀν δοῖεν ἀγασθέντες.

ΦΑΙ. Έχουσι δε δη τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε, τυγχάνω ὦν.

- ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν
 τοιούτων ἀνήκοον εἰναι· λέγεται δ' ὥς ποτ' ἦσαν οῦτοι ἄνθρωποι τῶν πρὶν Μούσας γεγονέναι, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης ῷδῆς οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς, ὥστε ἄδοντες ἠμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον τελευτήσαντες αὑτούς.
 ἐξ ῶν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνο φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ặδειν, ἔως ἀν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθὸν παρὰ Μούσας ἀπαγγέλλειν, τίς τίνα αὐτῷν τιμῷ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρα μὲν οὖν
- 30 τούς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλλοντες ποιοῦσι προσφιλεστέρους, τῆ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτω, κατὰ τὸ εἶδος ἑκάστης τιμῆς· τῆ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῆ μετ' αὐτὴν Οὐρανία τοὺς ἐν φιλοσοφία διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας
- 35 τὴν ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αῦ δὴ μάλιστα τῶν Μουσῶν περί τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὖσαι θείους τε καὶ ἀνθρωπίνους ἱᾶσι καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὴ οὖν ἕνεκεν λεκτέον τι καὶ οὐ καθευδητέον ἐν τŷ μεσημβρίą.
- 40 ΦΑΙ. Λεκτέον γάρ ουν.

65

Talk in the country.

[Phaidros, 228 E.]

ΦΑΙ. 'Αλλά που δη βούλει καθιζόμενοι άναγνώμεν; ΣΩ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἰλισσὸν ἴωμεν, ·a ὅπου αν δόξη ἐν ήσυχία καθιζησόμεθα. ΦΑΙ. Είς καιρόν, ώς ἔοικεν, ἀνυπόδητος ῶν ἔτυχον μέν γαρ δή αεί. ράστον ουν ήμιν κατά το ύδάτιον 5 έχουσι τούς πόδας ίέναι, και ούκ ἀηδές, ἄλλως τε ι τήνδε την ώραν του έτους τε και της ήμέρας. ΣΩ. Πρόαγε δή, καὶ σκόπει ἅμα ὅπου καθιζησόμεθα. ΦΑΙ. Όρας ούν ἐκείνην την ύψηλοτάτην πλάτανον; ΣΩ. Τί μήν; 10 ΦΑΙ. Ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶ καὶ πνεῦμα μέτριον, καὶ πόα Ηζεσθαι ή αν βουλώμεθα κατακλιθήναι. ΣΩ. Προάγοις άν. ΦΑΙ. Είπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι θέν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν ἘΩρείθυιαν 15 τάσαι; ξΩ. Λέγεται γάρ. ÞAI. 'Αρ' οὖν ἐνθένδε ; χαρίειντα γοῦν καὶ καθαρὰ. διαφανή τὰ ὑδάτια φαίνεται καὶ ἐπιτήδεια κόραις ζειν παρ' αὐτά. 20 Ω. Ούκ, ἀλλὰ κάτωἑεν ὅσον δύ' ἡ τρία στάδια. ρος το της "Αγρας διαβαίνομεν και πού τίς έστι ιὸς αὐτόθι Βορέου. >ΑΙ. Ού πάνυ νενόηκα· άλλ' εἰπε προς Διός, & cpares. σύ τούτο το μυθολόγημα πείθει άληθές 2= ι;

29,

.]

ΣΩ. 'Αλλ' εἰ απιστοίην, ώσπερ οἱ σοφοί, οὐκ αν άτοπος είην· είτα σοφιζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατά των πλησίον πετρών σύν Φαρμακεία παί-30 ζουσαν ώσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεγθηναι ύπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστον γεγονέναι. ἡ ἐξ ᾿Αρείου πάγου λέγεται γὰρ αῦ καὶ οῦτος ὁ λόγος, ὡς ἐκεῖθεν άλλ' οὐκ ἐνθένδε ἡρπάσθη. ἐγὼ δέ, ὦ Φαίδρε, ἄλλως μέν τά τοιαῦτα χαρίεντα ήγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ 35 έπιπόνου καί ού πάνυ εύτυχους άνδρός, κατ' άλλο μέν ούδέν, ότι δ' αύτώ ανάγκη μετά τούτο το των Ίπποκενταύρων είδος έπανορθοῦσθαι, καὶ αὖθις τὸ τῆς Χιμαίρας, καί έπιρρεί δε όχλος τοιούτων Γοργόνων καί Πηγάσων καί άλλων αμηγάνων πλήθη τε καί ατοπίαι τερατο-40 λόγων τινών φύσεων αίς εί τις απιστών προσβιβά κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον, ἄτε ἀγροίκω τινὶ σοφία χρώμενος, πολλής αὐτῷ σχολής δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ ούδαμως έστι σχολή· το δε αίτιον, ω φίλε, τούτου τόδε· ού δύναμαί πω κατά τὸ Δελφικὸν γράμμα γνῶναι 45 έμαυτόν γελοΐον δή μοι φαίνεται, τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν ἐάσας ταῦτα, πειθόμενος δε τω νομιζομένω περί αὐτῶν, δ νῦν δη έλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλὰ ἐμαυτόν, εἶτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφώνος πολυπλοκώτερον καὶ μαλλον έπι-

50 τεθυμμένον, έτε ήμερώτερόν τε και άπλούστερον ζώον, θείας τινος και ατύφου μοίρας φύσει μετέχον. ατάρ, & έταιρε, μεταξι τών λόγων, αρ' οι τόδε ην το δένδρον, έφ' ὅπερ ήγες ήμας;

ΦΑΙ. Τοῦτο μέν οὖν αὐτό.

55 ΣΩ. Νὴ τὴν "Ηραν, καλή γε ἡ καταγωγή. ἤ τε γὰρ πλάτανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφής τε καὶ ὑψηλή, τοῦ τε ἄγνου τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον. 1.]

:0.

τε αὐ πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ἡεὶ μάλα υχροῦ ὕδατος, ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι· Νυμφῶν 60 ½ τινων καὶ ᾿Αχελώου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ γαλμάτων ἔοικεν εἶναι. εἰ δ' αῦ βούλει, τὸ εῦπνουν ῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ· θερινόν τε ιὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων χορῷ. πάντων κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἠρέμα προσάντει 65 ανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως Ἐιν. ὥστε ἄριστά σοι ἐξενάγηται, ὦ φίλε Φαίδρε.

The Legend of Solon.

[Timaios, 20 D-26 E.]

KP. *Ακουε δή, & Σώκρατες, λόγου μάλα μεν ἀτόυ, παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς, ὡς ὁ τῶν ἐπτὰ σοφώroς Σόλων ποτ' ἔφη. ἢν μεν οὖν οἰκεῖος καὶ σφόδρα ιος ἡμῖν Δρωπίδου τοῦ προπάππου, καθάπερ λέγει λλαχοῦ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ ποιήσει· πρὸς δὲ Κριτίαν που 5 ἡμέτερον πάππον εἶπεν, ὡς ἀπεμνημόνευεν αὖ πρὸς ἰς ὁ γέρων, ὅτι μεγάλα καὶ θαυμαστὰ τῆσδ' εἶη λαιὰ ἔργα τῆς πόλεως ὑπὸ χρόνου καὶ φθορῶς ἀνθρών ἡφανισμένα, πάντων δὲ ἐν μέγιστον, οὖ νῦν ἐπιισθεῖσι πρέπον ἂν ἡμῖν εἶη σοί τε ἀποδοῦναι χάριν 10 τὴν θεὸν ἅμα ἐν τῇ πανηγύρει δικαίως τε καὶ ιθῶς οἶόνπερ ὑμνοῦντας ἐγκωμιάζειν.

Ω. Εὐ λέγεις. ἀλλὰ δη ποίον ἔργον τοῦτο Κριτίας ιεγόμενον μέν, ὡς δὲ πραχθὲν ὄντως ὑπὸ τῆσδε τῆς εως ἀρχαῖον διηγεῖτο κατὰ την Σόλωνος ἀκοήν; 15 .Ρ. Ἐγὰ φράσω παλαιὸν ἀκηκοὼς λόγον οὐ νέου ιός. ἡν μὲν γὰρ δη τότε Κριτίας, ὡς ἔφη, σχεδὲ

έγγνης ήδη των ένενήκοντα έτων, έγω δέ πη μάλιστα δεκέτης ή δε Κουρεώτις ήμιν ούσα ετύγχανεν 'Απα-20 τουρίων. τὸ δὴ τῆς ἑορτῆς σύνηθες ἑκάστοτε καὶ τότε ξυνέβη τοις παισίν άθλα γαρ ήμιν οι πατέρες έθεσαν πολλών μέν ουν δή και πολλά έλέχθη ρανωδίας. ποιητών ποιήματα, άτε δε νέα κατ' εκείνον τον γρόνον όντα τὰ Σόλωνος πολλοί τῶν παίδων ἤσαμεν. εἶπεν 25 οῦν δή τις των φρατέρων, είτε δη δοκοῦν αὐτῷ τότε είτε καί γάριν τινά τῷ Κριτία φέρων, δοκείν οἱ τά τε άλλα σοφώτατον γεγονέναι Σόλωνα καί κατά την ποίησιν αῦ τῶν ποιητῶν πάντων ἐλευθεριώτατον. ὁ δὴ γέρων, σφόδρα γαρ ουν μέμνημαι, μάλα τε ήσθη και δια-30 μειδιάσας είπεν Εί γε, & Άμύνανδρε, μη παρέργω τη ποιήσει κατεχρήσατο, άλλ' έσπουδάκει καθάπερ άλλοι, τόν τε λόγον, δν απ' Αιγύπτου δεῦρο ηνέγκατο, απετέλεσε καί μή διά τάς στάσεις ύπο κακών τε άλλων, όσα εύρεν ένθάδε ήκων, ήναγκάσθη καταμελήσαι, κατά 35 γε έμην δόξαν ουτε Ήσίοδος ουτε Όμηρος ουτε άλλος ούδεις ποιητής εύδοκιμώτερος εγένετο αν ποτε αυτού. Τίς δ' ην ό λόγος, η δ' δς, ω Κριτία ; 'Η περί μεγίστης, έφη, και δνομαστοτάτης πασων δικαιότατ' αν πράξεως ούσης, ην ήδε ή πόλις έπραξε μέν, δια δε χρόνον καί 40 φθοράν των έργασαμένων ου διήρκεσε δεύρο ό λόγος. Λέγε έξ ἀρχῆς, η δ' ὅς, τί τε καὶ πῶς καὶ παρὰ τίνων ώς άληθη διακηκοώς έλεγεν ό Σόλων. Έστι τις κατ' Αίγυπτον, ή δ' őς, έν τῷ Δέλτα, περὶ ὃ κατὰ κορυφην σχίζεται τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα, Σαϊτικὸς ἐπικαλούμενος 45 νομός, τούτου δέ τοῦ νομοῦ μεγίστη πόλις Σάϊς, ὅθεν δή και "Αμασις ήν ό βασιλεύς. οις τής πόλεως θεός άρχηγός τίς έστιν, Αίγυπτιστὶ μέν τοῦνομα Νηίθ, Έλληνιστί δέ, ώς ό ἐκείνων λόγος, Ἀθηνâ· μάλα δὲ

φιλαθήναιοι καί τινα τρόπον οἰκεῖοι τῶνδ' εἶναί φασιν.

Sect.:

]

δή Σόλων έφη πορευθείς σφόδρα τε γενέσθαι παρ' 50 τοις έντιμος, και δή και τα παλαιά άνερωτών τους ίλιστα περί ταῦτα τῶν ἱερέων ἐμπείρους σχεδὸν οῦτε τον ούτε άλλον Έλληνα ουδένα ουδέν ώς έπος είπειν δότα περί των τοιούτων άνευρείν. καί ποτε προαγείν βουληθείς αὐτοὺς περί τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους 55 ν τήδε τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖν, περὶ ιρωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος καὶ Νιόβης, καὶ τὰ τὸν κατακλυσμὸν αῦ περί Δευκαλίωνος καὶ ίρρας ώς διεγένοντο μυθολογείν, και τους έξ αυτών ·εαλογείν, και τα των ετων όσα ην οίς ελεγε πει- 60 τθαι διαμνημονεύων τούς χρόνους ἀριθμεῖν· καί τινα είν των ίερέων ευ μάλα παλαιόν 'Ω Σόλων, Σόλων, ληνες dei παιδές έστε, γέρων δè "Ελλην οὐκ ἔστιν. ρύσας ούν, Πώς; τι τοῦτο λέγεις; Φάναι. Νέοι -έ, είπειν, τὰς ψυχὰς πάντες· οὐδεμίαν γὰρ ἐν 65 αις έχετε δι' άρχαίαν άκοην παλαιάν δόξαν ούδε θημα χρόνω πολιόν οὐδέν, τὸ δὲ τούτων αἴτιον πολλαί και κατά πολλά φθοραι γεγόνασιν €. ρώπων καὶ ἔσονται, πυρὶ μὲν καὶ ὕδατι μέγισται, ίοις δε άλλοις έτεραι βραχύτεραι. το γάρ ούν και 70 ' υμίν λεγόμενον, ως ποτε Φαέθων Ηλίου παίς τοῦ πατρὸς ẵρμα ζεύξας διὰ τὸ μὴ δυνατὸς είναι à την τοῦ πατρὸς όδὸν ἐλαύνειν τά τ' ἐπὶ γης έκαυσε καὶ αὐτὸς κεραυνωθεὶς διεφθάρη, τοῦτο ου μέν σχήμα έχον λέγεται, το δε άληθές έστι τών 75 γην καί κατ' ουρανόν ζόντων παράλλαξις και δια οών χρόνων γιγνομένη τών έπι γής πυρί πολλώ τότε ούν όσοι κατ' όρη καὶ ἐν ὑψηλοῖς τόποις Dá. έν Επροίς οίκουσι, μάλλον διόλλυνται των ποταμοίς θαλάττη προσοικούντων ήμιν δε ό Νείλος είς τε 80 λλα σωτήρ και τότε έκ ταύτης τής απορίας σώζει

λυόμενος. όταν δ' αὐ οί θεοί τὴν γῆν ὕδασι καθαίροντες κατακλύζωσιν, οί μέν έν τοις δρεσι διασώζονται βουκόλοι νομείς τε, οί δ' έν ταις παρ' ύμιν πόλεσιν είς 85 την θάλατταν ύπο των ποταμών φέρονται, κατά δέ τήνδε την χώραν ούτε τότε ούτε άλλοτε άνωθεν έπι τας αρούρας ύδωρ επιρρεί το δ' εναντίον κάτωθεν έπανιέναι πέφυκεν. όθεν και δι' ας αιτίας τάνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα. το δε άληθες έν πασι 90 τοις τόποις, όπου μή γειμών έξαίσιος ή καύμα απείργει, πλέον, τοτέ δε έλαττον άει γένος εστιν ανθρώπων όσα δε ή παρ' ύμιν ή τηδε ή και κατ' άλλον τόπον ών άκοη ἴσμεν, εἴ πού τι καλὸν ἡ μέγα γέγονεν ἡ καί τινα διαφοράν άλλην έχον, πάντα γεγραμμένα έκ παλαιού ος τηδ' έστιν έν τοις ίεροις και σεσωσμένα. τα δε παρ' ύμιν καί τοις άλλοις άρτι κατεσκευασμένα εκάστοτε τυγχάνει γράμμασι και απασιν, δπόσων πόλεις δέονται. καί πάλιν δι' είωθότων έτων ώσπερ νόσημα ήκει φερόμενον αύτοις ρεύμα ουράνιον και τους άγραμμάτους 100 τε καί αμούσους έλιπεν ύμων, ωστε πάλιν έξ αργής οίον νέοι γίγνεσθε, ούδεν είδότες ούτε των τηδε ούτε των παρ' ὑμῖν, ὅσα ἡν ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις. τὰ γοῦν νῦν δη γενεαλογηθέντα, ὦ Σόλων, περί τῶν παρ' ύμιν ά διήλθες, παίδων βραχύ τι διαφέρει μύθων, οι πρώτον τος μέν ένα γής κατακλυσμόν μέμνησθε πολλών έμπροσθεν γεγονότων, έτι δε το κάλλιστον καί αριστον γένος έπ' άνθρώπους έν τη χώρα τη παρ' υμιν ούκ ίστε γεγονός, έξ ών σύ τε καὶ πάσα ἡ πόλις ἔστι τὰ νῦν ὑμῶν, περιλειφθέντος ποτέ σπέρματος βραχέος, άλλ' ύμας 110 λέληθε δια το τούς περιγενομένους επί πολλας γενεας

γράμμασι τελευτậν ἀφώνους. ἦν γὰρ δή ποτε, ὦ Σόλων, ὑπὲρ τὴν μεγίστην φθορὰν ὕδασιν ἡ νῦν ἀΑθηναίων οὖσα πόλις ἀρίστη πρός τε τὸν πόλεμον ю.1

cal κατά πάντα εύνομωτάτη διαφερόντως. ή κάλλιστα ργα καὶ πολιτεῖαι γενέσθαι λέγονται κάλλισται πασῶν, 115 πόσων νῦν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἡμεῖς ἀκοὴν παρεδεξάμεθα. Ακούσας ούν ό Σόλων έφη θαυμάσαι και πασαν προυμίαν έχειν δεόμενος των ίερέων πάντα δι' άκριβείας ί τα περί των πάλαι πολιτων έξης διελθείν. τον υν ίερέα φάναι· Φθόνος ουδείς, ω Σόλων, αλλα σού 120 ε ένεκα έρω και της πόλεως ύμων, μάλιστα δε της εου χάριν, η τήν τε υμετέραν και τήνδε έλαχε και θρεψε και έπαίδευσε, προτέραν μέν την παρ' υμιν τεσι χιλίοις, έκ Γής τε και 'Ηφαίστου το σπέρμα αραλαβούσα ύμων, τήνδε δε ύστέραν. της δε ένθάδε 125 ιακοσμήσεως παρ' ήμιν έν τοις ίεροις γράμμασιν όκταισχιλίων έτων άριθμος γέγραπται. περί δη των νακισχίλια γεγονότων έτη πολιτών σοι δηλώσω δια ραχέων νόμους, και των έργων αυτοίς δ κάλλιστον πράχθη· τὸ δ' ἀκριβὲς περὶ πάντων ἐφεξῆς εἰσαῦθις 130 ατά σχολήν αὐτά τὰ γράμματα λαβόντες διέξιμεν. ούς μέν ούν νόμους σκόπει πρός τούς τηδε. πολλά λρ παραδείγματα των τότε παρ' ύμιν δντων ένθάδε υν ανευρήσεις, πρώτον μέν το των ίερέων γένος απο ων άλλων χωρίς άφωρισμένον, μετά δε τουτο το τών 135 ημιουργών, ὅτι καθ' αύτὸ ἕκαστον ἄλλω δὲ οὐκ ἐπιγγνύμενον δημιουργεί, τό τε των νομέων και το των γρευτών τό τε τών γεωργών και δή και το μάχιμον νος ήσθησαί που τηδε από πάντων των γενών κευρισμένον, οίς ούδεν άλλο πλήν τα περί τον πόλεμον 140 το του νόμου προσετάχθη μέλειν έτι δε ή τής ελίσεως αὐτῶν σχέσις ἀσπίδων καὶ δοράτων, ois ιείς πρώτοι των περί την 'Ασίαν ωπλίσμεθα, της οῦ καθάπερ ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις παρ' ὑμῖν πρώτοις δειξαμένης. τὸ δ' αῦ περὶ τῆς Φρονήσεως, δρậς που

τον νόμον τήδε όσην επιμέλειαν εποιήσατο εύθυς κατ' άργας περί τε τον κόσμον απαντα, μέχρι μαντικής και ἰατρικής πρός ὑγίειαν, ἐκ τούτων θείων ὄντων εἰς τὰ άνθρώπινα άνευρών, όσα τε άλλα τούτοις έπεται μαθή-150 ματα πάντα κτησάμενος. ταύτην ούν δη τότε ξύμπασαν την διακόσμησιν και σύνταξιν ή θεός προτέρους ύμας διακοσμήσασα κατώκισεν, ἐκλεξαμένη τὸν τόπον ἐν ῷ γεγένησθε, την εύκρασίαν των ώρων έν αύτω κατιδούσα, ότι φρονιμωτάτους άνδρας οίσοι άτε ούν φιλοπόλεμός 155 τε καί φιλόσοφος ή θεός ούσα τον προσφερεστάτους αὐτῆ μέλλοντα οἴσειν τόπον ἄνδρας, τοῦτον ἐκλεξαμένη πρώτον κατώκισεν. ὦκεῖτε δη οὖν νόμοις τε τοιούτοις χρώμενοι καί έτι μάλλον εύνομούμενοι πάση τε πάντας άνθρώπους ύπερβεβληκότες άρετή, καθάπερ είκος γεν-160 νήματα καί παιδεύματα θεών όντας. πολλά μέν ουν ύμων καὶ μεγάλα ἔργα τῆς πόλεως τῆδε γεγραμμένα θαυμάζεται, πάντων γε μην εν υπερέγει μεγέθει και άρετη · λέγει γάρ τὰ γεγραμμένα, ὄσην ή πόλις ὑμῶν έπαυσέ ποτε δύναμιν ὕβρει πορευομένην ἅμα ἐπὶ πασαν 165 Εύρώπην και 'Ασίαν, έξωθεν δρμηθείσαν έκ τοῦ 'Ατλαντότε γάρ πορεύσιμον ην το έκει τικού πελάγους. πέλαγος νήσον γαρ πρό τοῦ στόματος είχεν, δ καλείτε, ώς φατε ύμεις, Ηρακλέους στήλας ή δε νήσος αμα $\Lambda_i \beta_{i} \eta_{j} \eta_{j} \kappa_{a}$ ' $\Lambda_{\sigma} (a_{s} \mu_{e} (\zeta_{\omega} \nu), e_{s} \xi \eta_{s} e_{\pi} (\beta_{a} \tau) e_{\pi} (\lambda_{s} \tau)$ 170 άλλας νήσους τοις τότε εγίγνετο πορευομένοις, έκ δε των νήσων έπι την καταντικρύ πασαν ήπειρον την περί τον άληθινον έκεινον πόντον. τάδε μέν γάρ, δσα έντος του στόματος ου λέγομεν, φαίνεται λιμήν στενόν τινα έχων είσπλουν έκεινο δε πέλαγος όντως ή τε 175 περιέχουσα αὐτὸ γῆ παντελῶς ἀληθῶς ὀρθότατ' ἂν λέγοιτο ήπειρος. έν δε δή τη Άτλαντίδι νήσω ταύτη μεγάλη συνέστη καί θαυμαστή δύναμις βασιλέων,

0.]

ρατούσα μέν άπάσης της νήσου, πολλών δε άλλων ήσων καί μερών της ηπείρου. πρός δε τούτοις έτι τών ντός τήδε Λιβύης μέν ήρχον μέχρι πρός Αίγυπτον, τής 180 ε Ευρώπης μέχρι Τυρρηνίας. αύτη δή πασα ξυνθροισθείσα είς εν ή δύναμις τόν τε παρ' ύμιν και τον αρ' ήμιν και τον έντος του στόματος πάντα τόπον μια οτε επεγείρησεν όρμη δουλούσθαι. τότε ούν ύμων, ω όλων, τής πόλεως ή δύναμις είς απαντας ανθρώπους 185 αφανής άρετή τε και ρώμη έγένετο πάντων γαρ προσίσα εὐψυχία καὶ τέχναις ὅσαι κατὰ πόλεμον, τὰ μὲν τῶν λλήνων ήγουμένη, τὰ δ' αὐτή μονωθεῖσα ἐξ ἀνάγκης ων άλλων αποστάντων, έπι τούς έσχάτους αφικομένη νδύνους, κρατήσασα μέν των έπιόντων τρόπαια έστησε, 100 υς δε μήπω δεδουλωμένους διεκώλυσε δουλωθήναι. υς δ' άλλους, όσοι κατοικούμεν έντος όρων Ηρακλείων, δθόνως **άπαντα**ς ήλευθέρωσεν. ύστέρω δε χρόνω ισμών έξαισίων καί κατακλυσμών γενομένων, μιας έρας και νυκτός χαλεπής έπελθούσης, τό τε παρ' 195 ιν μάχιμον παν άθρόον έδυ κατά γής, ή τε 'Ατλαντίς σος ώσαύτως κατά της θαλάττης δύσα ήφανίσθη. καὶ νῦν ẳπορον καὶ ἀδιερεύνητον γέγονε τὸ ἐκεῖ λαγος, πηλού κάρτα βαθέος έμποδών όντος, δν ή τος ίζομένη παρέσχετο. 200

Τὰ μὲν δὴ ἡηθέντα, ὥ Σώκρατες, ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ιτίου κατ' ἀκοὴν τὴν Σόλωνος, ὡς συντόμως εἰπεῖν, ήκοας· λέγοντος δὲ δὴ χθὲς σοῦ περὶ πολιτείας καὶ ν ἀνδρῶν, οῦς ἔλεγες, ἐθαύμαζον ἀναμιμνησκόμενος rà ἂ νῦν λέγω, κατανοῶν, ὡς δαιμονίως ἔκ τινος 205 ζης οἰκ ἀπὸ σκοποῦ ξυνηνέχθης τὰ πολλὰ οἶς Σόλων εν. οἰ μὴν ἐβουλήθην παραχρῆμα εἰπεῖν· διὰ ίνου γὰρ οἰχ ἰκανῶς ἐμεμνήμην· ἐνενόησα οὖν, ὅτι ῶν εἴη με πρὸς ἐμαυτὸν πρῶτον ἱκανῶς πάντα ἀνα-

Seet.

210 λαβόντα λέγειν ούτως. δθεν ταχύ ξυνωμολόγησά σοι τάπιταχθέντα χθές, ήγούμενος, οπερ έν απασι τοις τοιοίσδε μέγιστον έργον, λόγον τινά πρέποντα τοίς βουλήμασιν ύποθέσθαι, τούτου μετρίως ήμας εύπορήσειν. ούτω δή, καθάπερ όδ' είπε, χθές τε εὐθὺς ἐνθένδε ἀπιών 215 πρός τούσδε ανέφερον αὐτὰ ἀναμιμνησκόμενος, ἀπελθών τε σχεδόν τι πάντα έπισκοπών της νυκτός ανέλαβον. ώς δή τοι, τὸ λεγόμενον, τὰ παίδων μαθήματα θαυμαστὸν έχει τι μνημείον. έγω γάρ, α μέν χθές ήκουσα, ούκ άν οίδ' εί δυναίμην άπαντα έν μνήμη πάλιν λαβείν. 220 ταῦτα δέ, α πάμπολυν χρόνον διακήκοα, παντάπασι θανμάσαιμ' αν εί τί με αὐτῶν διαπέφευγεν. ην μέν ουν μετά πολλής ήδονής και παιδικής τότε άκουόμενα, και του πρεσβύτου προθύμως με διδάσκοντος, ατ' έμου πολλάκις έπανερωτώντος, ώστε οίον έγκαύματα άνεκ-225 πλύτου γραφής έμμονά μοι γέγονε και δή και τοισδε εύθύς έλεγον έωθεν αύτα ταύτα, ίνα εύποροίεν λόγων μετ' έμου. νυν ούν, ούπερ ένεκα πάντα ταυτα είρηται, λέγειν είμι έτοιμος, & Σώκρατες, μή μόνον έν κεφαλαίοις άλλ' ώσπερ ήκουσα καθ έκαστον· τούς δε πολίτας και 230 την πόλιν, ην χθές ήμιν ώς έν μύθω διήεισθα σύ, νυν μετενεγκόντες έπι τάληθές δεύρο θήσομεν ώς έκείνην τήνδε ούσαν, και τούς πολίτας, ούς διενοού, φήσομεν έκείνους τούς άληθινούς είναι προγόνους ήμων, ούς έλεγεν ὁ ἱερεύς. πάντως ἁρμόσουσι καὶ οὐκ ἀπασόμεθα 225 λέγοντες αύτούς είναι τούς έν τω τότε όντας χρόνω. κοινή δε διαλαμβάνοντες απαντες πειρασόμεθα το πρέπον είς δύναμιν οις επέταξας αποδούναι. σκοπείν ουν δη γρη, & Σώκρατες, εί κατά νουν ό λόγος ήμιν ούτος, ή τινα έτ' άλλον άντ' αύτοῦ ζητητέον.

The Origin of Animals.

[Timaios, 91 D-92 C.]

Γυναίκες μέν ούν και το θήλυ παν ούτω γέγονε το δε των δρνέων φύλον μετερρυθμίζετο, αντί τριχών πτερά φύον, έκ των ακάκων ανδρών, κούφων δέ, και μετεωρολογικών μέν, ήγουμένων δε δι' όνεως τας περί τούτων αποδείξεις βεβαιοτάτας είναι δι' εὐήθειαν. τό 5 δ' αῦ πεζον καὶ θηριῶδες γέγονεν ἐκ τῶν μηδὲν προσχρωμένων φιλοσοφία μηδε άθρούντων τής περί τον ούρανον φύσεως πέρι μηδέν, διά το μηκέτι ταις έν τή κεφαλή γρήσθαι περιόδοις, άλλά τοις περί τα στήθη τής ψυχής ήγεμόσιν έπεσθαι μέρεσιν. έκ τούτων ούν 10 των επιτηδευμάτων τά τ' εμπρόσθια κωλα και τας κεφαλάς είς γην έλκόμενα ύπο Ευγγενείας ήρεισαν, προμήκεις τε καί παντοίας έσχον τας κορυφάς, όπη τυνεθλίφθησαν υπό άργίας εκάστων αι περιφοραί. ετράπουν τε το γένος αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐφύετο καί 15 τολύπουν της προφάσεως, θεοῦ βάσεις ὑποτιθέντος ελείους τοις μάλλον ἄφροσιν, ώς μάλλον ἐπὶ γῆν τοις δ' άφρονεστάτοις αυτών τούτων καί λκοιντο. -αντάπασι πρός γην παν το σωμα κατατεινομένοις ώς ύδεν έτι ποδών χρείας ούσης, άποδα αύτα και ίλυσπώ- 20 ενα έπι γης έγέννησαν. το δε τέταρτον γένος ένυδρον έγονεν έκ των μάλιστα άνοητοτάτων και άμαθεστάτων, ύς ούδ' άναπνοής καθαράς έτι ήξίωσαν οι μεταπλάτ. οντες, ώς την ψυχην ύπο πλημμελείας πάσης **άκα**άρτως έγόντων, άλλ' άντι λεπτής και καθαράς άνα- 25 νοής άέρος είς ύδατος θολεράν και βαθείαν έωσαν νάπνευσιν όθεν ιχθύων έθνος και το των οστρέων

§ 31.

ξυναπάντων τε ὅσα ἐνυδρα γέγονε, δίκην ἀμαθίας ἐσχάτης ἐσχάτας οἰκήσεις εἰληχότων. καὶ κατὰ ταῦτα 30 δὴ πάντα τότε καὶ νῦν διαμείβεται τὰ ζῶα εἰς ἄλληλα, νοῦ καὶ ἀνοίας ἀποβολῆ καὶ κτήσει μεταβαλλόμενα.

§ 32. How to cure a headache.

[Charmides, 155 E-158 E.]

Ομως δε αυτού ερωτήσαντος, ει επισταίμην το της κεφαλής φάρμακον, μόγις πως απεκρινάμην δτι έπι-Τί ουν, η δ' ος, εστίν; και εγώ είπον ότι σταιμην. αὐτὸ μὲν εἶη φύλλον τι, ἐπφδὴ δέ τις ἐπὶ τῷ φαρμάκω 5 είη, ην εί μέν τις έπάδοι άμα και χρώτο αυτώ, παντάπασιν ύγια ποιοί το φάρμακον άνευ δε της επωδής οὐδεν ὄφελος είη τοῦ φύλλου. καὶ ὅς, ᾿Απογράψομαι τοίνυν, έφη, παρά σοῦ τὴν ἐπωδήν. Πότερον, ἦν δ' ἐγώ, έάν με πείθης ή καν μή; γελάσας ουν, 'Εάν σε πείθω, 10 έφη, ω Σώκρατες. Είεν, ην δ' έγώ και τουνομά μου συ ἀκριβοῖς; Εἰ μη ἀδικῶ γε, ἔφη· οὐ γάρ τι σοῦ όλίγος λόγος έστιν έν τοις ήμετέροις ήλικιώταις, μέμνημαι δε εγωγε καί παις ων Κριτία τώδε ξυνόντα σε. Καλώς γε σύ, ην δ' έγώ, ποιών μάλλον γάρ σοι 15 παρρησιάσομαι περί της έπωδης, οία τυγγάνει ούσα. άρτι δ' ήπόρουν, τίνι τρόπω σοι ένδειξαίμην την δύναμιν αὐτῆς. ἔστι γάρ, ὦ Χαρμίδη, τοιαύτη οία μὴ δύνασθαι την κεφαλην μόνον ύγια ποιείν, αλλ' ώσπερ ίσως ήδη καί σύ ἀκήκοας τῶν ἀγαθῶν ἰατρῶν, ἐπειδάν 20 τις αύτοις προσέλθη τούς όφθαλμούς άλγων, λέγουσί που, ότι ούχ οίόν τε αύτους μόνους επιχειρείν τους όφθαλμούς ίασθαι, άλλ' άναγκαῖον είη αμα καί την

Sect.

32.]

κεφαλήν θεραπεύειν, εἰ μέλλοι καὶ τὰ τῶν ὀμμάτων εῦ (χειν· καὶ αῦ τὸ τὴν κεφαλήν οἴεσθαι ἄν ποθεν θεραπεῦraι αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς ἄνευ ὅλου τοῦ σώματος πολλήν 25 ίνοιαν εἶναι. ἐκ δὴ τούτου τοῦ λόγου διαίταις ἐπὶ πῶν ὸ σῶμα τρεπόμενοι μετὰ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἐπιχειοῦσι θεραπεύειν τε καὶ ἰῶσθαι· ἡ οὐκ ἤσθησαι ὅτι αῦτα οὕτως λέγουσί τε καὶ ἔχει; Πάνυ γε, ἔφη.)ὐκοῦν καλῶς σοι δοκεῖ λέγεσθαι καὶ ἀποδέχει τὸν 30 όγον; Πάντων μάλιστα, ἔφη.

Κάγὼ ἀκούσας αὐτοῦ ἐπαινέσαντος ἀνεθάρρησά τε, aί μοι κατὰ σμικρὸν πάλιν ἡ θρασύτης ξυνηγείρετο, aì ἀνεζωπυρούμην· καὶ εἶπον Τοιοῦτον τοίνυν ἐστίν,

Χαρμίδη, και το ταύτης της έπωδης. έμαθον δ' 35 ύτην έγω έκει έπι στρατείας παρά τινος των Θρακών δυ Ζαλμόξιδος ιατρών, οι λέγονται και απαθανατίζειν. εγε δε ό Θράξ ούτος, ότι ταύτα μεν ιατροί οί "Ελληνες, νυν δη έγώ έλεγον, καλώς λέγοιεν άλλα Ζάλμοξις, η, λέγει ό ήμέτερος βασιλεύς, θεός ών, ότι ώσπερ 40 θαλμούς άνευ κεφαλής ου δεί επιχειρείν ιασθαι ούδε φαλήν άνευ σώματος, ούτως ούδε σωμα άνευ ψυχής, λὰ τοῦτο καὶ αἴτιον εἴη τοῦ διαφεύγειν τοὺς παρὰ ίς "Ελλησιν ιατρούς τα πολλα νοσήματα, ότι το όλον νοοιεν ού δέοι την επιμέλειαν ποιεισθαι, ού μη καλώς 45 ουτος αδύνατον είη το μέρος εύ έχειν. πάντα γαρ η έκ τής ψυχής ώρμησθαι καὶ τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ σώματι καί παντί τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐκείθεν ἐπιρρείν περ έκ της κεφαλης έπι τα δμματα δείν ουν έκεινο πρώτον καὶ μάλιστα θεραπεύειν, εἰ μέλλει καὶ τὰ 50 κεφαλής και τα του άλλου σώματος καλώς έχειν. απεύεσθαι δε την ψυχην έφη, ω μακάριε, έπωδαίς ί· τάς δ' έπωδάς ταύτας τούς λόγους είναι τούς ούς κ δε των τοιούτων λόγων εν ταις ψυχαίς

55 σωφροσύνην έγγίγνεσθαι, ής έγγενομένης και παρούσης ράδιον ήδη είναι την υγίειαν και τη κεφαλή και τώ άλλω σώματι πορίζειν. διδάσκων ουν με τό τε φάρμακον καί τας έπωδάς, ὅπως, ἔφη, τῷ φαρμάκφ τούτω μηδείς σε πείσει την αύτου κεφαλην θεραπεύειν, ος αν 60 μή τήν ψυχήν πρώτον παράσχη τη έπωδη ύπο σού θεραπευθήναι. καὶ γὰρ νῦν, ἔφη, τοῦτ' ἔστι τὸ ἁμάρτήμα περί τούς άνθρώπους, ὅτι χωρίς ἑκατέρου, σωφροσύνης τε και ύγιείας, ιατροί τινες επιχειρούσιν είναι· καί μοι πάνυ σφόδρα ένετέλλετο μήτε πλούσιον 65 ούτω μηδένα είναι μήτε γενναΐον μήτε καλόν, δς έμε πείσει άλλως ποιείν. έγω ούν---ωμοσα γαρ αύτώ, καί μοι ανάγκη πείθεσθαι-πείσομαι ουν, καί σοί, έαν μεν βούλη κατά τάς τοῦ ξένου έντολάς την ψυχην πρώτον παρασχείν έπασαι ταίς του Θρακός έπωδαίς, προσοίσω 70 το φάρμακον τη κεφαλη. εί δε μή, ουκ αν έχοιμεν ό,τι

ποιοιμέν σοι, ω φίλε Χαρμίδη.

'Ακούσας ούν μου ό Κριτίας ταῦτ' εἰπόντος, "Ερμαιον, ἔφη, ὡ Σώκρατες, γεγονὸς ἂν εἴη ἡ τῆς κεφαλῆς ἀσθένεια τῷ νεανίσκῷ, εἰ ἀναγκασθήσεται καὶ τὴν διά-75 νοιαν διὰ τὴν κεφαλὴν βελτίων γενέσθαι. λέγω μέντοι σοι, ὅτι Χαρμίδης τῶν ἡλικιωτῶν οὐ μόνον τῆ ἰδέą ἐδόκει διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τούτῷ, οὖ σὺ φῆς τὴν ἐπῷδὴν ἔχειν. φὴς δὲ σωφροσύνης. ἡ γάρ; Πάνυ γε, ἦν δ' ἐγώ. Εὐ τοίνυν ἴσθι, ἔφη, ὅτι πάνυ πολὺ δοκεῖ 80 σωφρονέστατος εἰναι τῶν νυνί, καὶ τἂλλα πάντα, εἰς ὅσον ἡλικίας ἤκει, οὐδενὸς χείρων ὡν. Καὶ γάρ, ἢν δ' ἐγώ, καὶ δίκαιον, ὡ Χαρμίδη, διαφέρειν σε τῶν ἄλλων πῶσι τοῖς τοιούτοις. οὐ γὰρ οἰμαι ἄλλον οὐδένα τῶν ἐνθάδε ῥαδίως ἂν ἔχειν ἐπιδεῦξαι, ποῖαι δύο οἰκίαι

85 συνελθοῦσαι εἰς ταὐτὸν τῶν Ἀθήνησιν ἐκ τῶν εἰκότων καλλίω ἂν καὶ ἀμείνω γεννήσειαν ἢ ἐξ ῶν σừ γέγονας. 8.]

τε γαρ πατρώα ύμιν οικία, ή Κριτίου του Δρωπίδου, αί ὑπ' Ἀνακρέοντος καί ὑπὸ Σόλωνος καὶ ὑπ' άλλων ολλών ποιητών έγκεκωμιασμένη παραδέδοται ήμιν, s διαφέρουσα κάλλει τε καί άρετη και τη άλλη go εγομένη εύδαιμονία και αυ ή πρός μητρός ωσαύτως. [υριλάμπους γάρ τοῦ σοῦ θείου οὐδείς των έν τη πείρφ λέγεται καλλίων καὶ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι, τάκις ἐκεινος ή παρά μέγαν βασιλέα ή παρ' άλλον να των έν τη ήπείρω πρεσβεύων αφίκετο, σύμπασα 05 ε αύτη ή οἰκία οὐδεν τῆς ετέρας ὑποδεεστέρα. ἐκ δή ιούτων γεγονότα είκός σε είς πάντα πρώτον είναι. ί μέν ούν δρώμενα της ίδέας, ω φίλε παι Γλαύκωνος, κείς μοι ούδένα των πρό σοῦ ἐν οὐδενὶ καταισχύνειν. δέ δή και πρός σωφροσύνην και τάλλα κατά τόν 100 υδε λόγον ίκανως πέφυκας, μακάριόν σε, ην δ' έγώ, φίλε Χαρμίδη, ή μήτηρ έτικτεν. έχει δ' ούν ούτως. μέν σοι ήδη πάρεστιν, ώς λέγει Κριτίας όδε, σωφροίνη καί εί σώφρων ίκανως, ούδεν έτι σοι έδει ούτε ν Ζαλμόξιδος ούτε των 'Αβάριδος του "Υπερβορέου 105 ωδών, άλλ' αὐτό σοι ἁν ήδη δοτέον εἴη τὸ τῆς κεφαλῆς ίρμακον εί δ' έτι τούτων έπιδεής είναι δοκεις, έπαέον πρό της του φαρμάκου δόσεως. αὐτὸς οῦν μοι τέ, πότερον όμολογεις τώδε και φής ικανώς ήδη και νφροσύνης μετέχειν ή ένδεής είναι; 'Ανερυθριάσας 110 ν ό Χαρμίδης πρώτον μέν έτι καλλίων έφάνη καί ρ το αίσχυντηλον αύτου τη ηλικία έπρεψεν έπειτα ι ούκ άγεννως άπεκρίνατο είπε γαρ ότι ου ράδιον ι έν τώ παρόντι ούθ' όμολογείν ούτε εξάρνω είναι τα υτώμενα. έαν μέν γάρ, η δ' ός, μη φω είναι σώφρων, 115 α μέν ατοπον αυτόν καθ' έαυτοῦ τοιαῦτα λέγειν, α δε καί Κριτίαν τόνδε ψευδή επιδείξω και άλλους λλούς, οίς δοκώ είναι σώφρων, ώς ό τούτου λόγος.

ἐλν δ' αὖ φῶ καὶ ἐμαυτὸν ἐπαινῶ, ἴσως ἐπαχθèς
120 φανεῖται· ὥστε οὐκ ἔχω ὅ,τι σοι ἀποκρίνωμαι. Καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι μοι εἰκότα φαίνει λέγειν, ὥ Χαρμίδη. καί μοι δοκεῖ, ἦν δ' ἐγώ, κοινῆ ἂν εἶναι σκεπτέον, εἴτε κέκτησαι εἴτε μὴ ὃ πυνθάνομαι, ἵνα μήτε σὺ ἀναγκάζῃ λέγειν ἂ μὴ βούλει, μήτ' αὖ ἐγὼ ἀσκέπτως ἐπὶ τὴν
125 ἰατρικὴν τρέπωμαι. εἰ οὖν σοι φίλον, ἐθέλω σκοπεῖν μετὰ σοῦ· εἰ δὲ μή, έậν. ᾿Αλλὰ πάντων μάλιστα, ἔφη, φίλον· ὥστε τούτου γε ἕνεκα, ὅπῃ αὐτὸς οἴει βέλτιον σκέψασθαι, ταύτῃ σκόπει.

§ 33.

The investigation fails.

[Charmides, 175 A-end.]

Οράς ουν, & Κριτία, ώς έγω πάλαι εἰκότως έδεδοίκειν καί δικαίως έμαυτον ήτιώμην ότι ουδέν γρηστον περί σωφροσύνης σκοπώ; ου γάρ αν που δ γε κάλλιστον πάντων δμολογείται είναι, τουτο ήμιν άνωφελές ς ἐφάνη, εἴ τι ἐμοῦ ὄφελος ἦν πρὸς τὸ καλῶς ζητεῖν. νυν δέ – πανταχή γαρ ήττώμεθα, και ου δυνάμεθα ευρείν έφ' ότω ποτέ των όντων ό όνοματοθέτης τουτο τούνομα έθετο, την σωφροσύνην. καίτοι πολλά γε ξυγκεγωρήκαμεν οι ξυμβαίνονθ' ήμιν έν τώ λόγω. και γαρ 10 έπιστήμην έπιστήμης είναι ξυνεχωρήσαμεν, ούκ έωντος τοῦ λόγου οὐδὲ φάσκοντος εἶναι καὶ ταύτη αὖ τῆ έπιστήμη καί τα των άλλων έπιστημών έργα γιγνώσκειν ξυνεγωρήσαμεν, ούδε τοῦτ' ἐῶντος τοῦ λόγου, ίνα δή ήμιν γένοιτο ό σώφρων επιστήμων ών τε οίδεν, ότι 15 οίδε, καί ŵν μη οίδεν, στι ούκ οίδε. τοῦτο μέν δη καί παντάπασι μεγαλοπρεπώς ξυνεχωρήσαμεν, ούδ' έπισκεψάμενοι το άδύνατον είναι, ά τις μή οίδε μηδαμώς,

.]

ιῦτα εἰδέναι άμως γέ πως δ,τι γαρ οὐκ οίδε, φησίν ντα είδέναι ή ήμετέρα όμολογία. καίτοι, ώς εγώμαι, δενός ότου ούγι άλογώτερον τουτ' αν φανείη. άλλ' 20 ως ούτως ήμων εύηθικων τυγούσα ή ζήτησις καί ου ιληρών, ούδέν τι μάλλον εύρειν δύναται την αλήθειαν λά τοσούτον κατεγέλασεν αυτής, ώστε δ ήμεις πάλαι νομολογούντες καί ξυμπλάττοντες ετιθέμεθα σωφροίνην είναι, τουτο ήμιν πάνυ ύβριστικώς άνωφελές όν 25 τέφαινε. τὸ μèν οὖν ẻμὸν καὶ ήττον ἀγανακτῶ· ὑπèρ σοῦ, ην δ' ἐγώ, ὦ Χαρμίδη, πάνυ ἀγανακτῶ, εἰ σὐ ιούτος ων την ίδέαν και πρός τούτω την ψυχην οφρονέστατος, μηδέν ονήσει από ταύτης της σωφρονης μηδέ τί σ' ώφελήσει έν τῷ βίφ παροῦσα. έτι 30 μαλλον άγανακτώ ύπερ της επφδής, ην παρά του οακός έμαθον, εί μηδενός άξίου πράγματος ούσαν την μετά πολλής σπουδής εμάνθανον. ταυτ' ουν ίνυ μέν ούκ οίομαι ούτως έχειν, άλλ' έμὲ φαῦλον αι ζητητήν· έπει τήν γε σωφροσύνην μέγα τι άγαθον 35 αι, και είπερ γε έχεις αὐτό, μακάριον είναί σε. ἀλλ' ι εί έχεις τε καί μηδέν δέει της έπωδης εί γαρ έχεις. λλον αν έγωγέ σοι συμβουλεύσαιμι έμε μεν λήρον είσθαι είναι και άδύνατον λόγω ότιοῦν ζητεῖν, σεαυτὸν όσωπερ σωφρονέστερος εί, τοσούτω είναι και ευδαι- 40 έστερον.

(α) ό Χαρμίδης, 'Αλλά μὰ Δί', η δ' ὅς, ἔγωγε, ѽ
κρατες, οὐκ οἶδα οὕτ' εἰ ἔχω οὕτ' εἰ μη ἔχῶ. πῶς
ἀν εἰδείην ὅ γε μηδ' ὑμεῖς οἶοί τέ ἐστε ἐξευρεῖν ὅ,τι
ἔστιν, ὡς φης σύ; ἐγὼ μέντοι οὐ πάνυ σοι πεί- 45
αι, καὶ ἐμαυτόν, ὡ Σώκρατες, πάνυ οἰμαι δεῖσθαι
ἐπφδης, καὶ τό γ' ἐμὸν οὐδὲν κωλύει ἐπάδεσθαι ὑπὸ
ὅσαι ἡμέραι, ἕως ἁν φης σὺ ἱκανῶς ἔχειν. Εἰεν.
ζ ἕφη ὁ Κριτίας, ὡ Χαρμίδη, δρậς τοῦτο ἔμοιγ'

50 έσται τούτο τεκμήριον ότι σωφρονείς, ην επάδειν παρέγης Σωκράτει καὶ μὴ ἀπολίπη τούτου μήτε μέγα μήτε σμικρόν. 'Ως ἀκολουθήσοντος, ἔφη, καὶ μὴ ἀπολειψομένου· δεινά γάρ άν ποιοίην, εἰ μὴ πειθοίμην σοὶ τώ ἐπιτρόπω καὶ μὴ ποιοίην ἁ κελεύεις. 'Αλλὰ μήν. 55 έφη, κέλεύω έγωγε. Ποιήσω τοίνυν, έφη, από ταυτησί της ημέρας αρξάμενος. Ούτοι, ην δ' έγώ, τί βουλεύεσθον ποιείν; Ουδέν, έφη ό Χαρμίδης, άλλα βεβουλεύμεθα. Βιάσει άρα, ην δ' έγώ, και οὐδ' ἀνάκρισίν μοι δώσεις; 'Ως βιασομένου, έφη, επειδήπερ όδε γε 60 επιτάττει πρός ταῦτα σύ αῦ βουλεύου ὅ,τι ποιήσεις. 'Αλλ' οὐδεμία, ἔφην ἐγώ, λείπεται βουλή· σοὶ γὰρ έπιγειρούντι πράττειν ότιούν και βιαζομένω ούδεις οίός τ' έσται έναντιοῦσθαι ἀνθρώπων. Μη τοίνυν, η δ' δς, μηδε σύ εναντιού. Ού τοίνυν, ην δ' εγώ, εναν-65 τιώσομαι.

§ 34. Parents enslaving their children.

[Lysis, 207 C-210 A.]

Καὶ ἐγὼ πρὸς τὸν Μενέξενου ἀποβλέψας, ²Ω παῖ Δημοφῶντος, ην δ' ἐγώ, πότερος ὑμῶν πρεσβύτερος; ᾿Αμφισβητοῦμεν, ἔφη. Οὐκοῦν καὶ ὁπότερος γενναιό τερος, ἐρίζοιτ' ἄν, ην δ' ἐγώ. Πάνυ γε, ἔφη. Καὶ μην
5 ὁπότερός γε καλλίων, ὡσαύτως. Ἐγελασάτην οὖν ἄμφω. Οὐ μην ὁπότερός γε, ἔφην, πλουσιώτερος ὑμῶν, οἰκ ἐρήσομαι· φίλω γάρ ἐστον. ἡ γάρ; Πάνυ γ', ἐφάτην. Οὐκοῦν κοινὰ τά γε φίλων λέγεται, ὥστε τούτῷ γε οὐδὲν διοίσετον, εἴπερ ἀληθη̂ περὶ τῆς φιλίας
10 λέγετου. Συνεφάτην.

Sect.

Έπεγείρουν δή μετά τοῦτο ἐρωτậν, ὑπότερος δικαιόερος καί σοφώτερος αύτων είη. μεταξύ ούν τις προσλθών ανέστησε τόν Μενέξενον, φάσκων καλείν τόν ·αιδοτρίβην· έδόκει γάρ μοι ίεροποιών τυγχάνειν. κείνος μέν ούν ώχετο έγω δε τον Λύσιν ήρόμην, 'Η 15 ου, ήν δ' έγώ, ω Λύσι, σφόδρα φιλεί σε ό πατήρ και ή ήτηρ; Πάνυ γε, ή δ' δς. Ούκουν βούλοιντο άν σε ς εύδαιμονέστατον είναι; Πώς γάρ ού; Δοκεί δέ σοι δαίμων είναι άνθρωπος δουλεύων τε και ώ μηδέν είη ποιείν ών επιθυμοί; Μά Δί ούκ εμοιγε, έφη. 20 ύκουν εί σε φιλεί ό πατήρ και ή μήτηρ και ευδαίμονά : επιθυμούσι γενέσθαι, τούτο παντί τρόπω δήλον ότι ροθυμοῦνται ὅπως άν εὐδαιμονοίης. Πῶς γὰρ οὐγί; η. Ἐωσιν ἄρα σε ἁ βούλει ποιείν, καὶ οὐδεν ἐπι- Λήττουσιν οὐδὲ διακωλύουσι ποιεῖν ῶν ἀν ἐπιθυμῆς; 25
 αὶ μὰ Δί' ἐμέ γε, ὦ Σώκρατες, καὶ μάλα γε πολλὰ λύουσιν. Πώς λέγεις; ην δ' έγώ. βουλόμενοί σε κάριον είναι διακωλύουσι τοῦτο ποιεῖν δ αν βούλη; ε δέ μοι λέγε. ην επιθυμήσης επί τινος των του τρός άρμάτων όγεισθαι λαβών τας ήνίας, όταν 30 ιλλάται, οὐκ ἀν ἐφέν σε ἀλλὰ διακωλύοιεν; Μὰ $\Delta i'$ μέντοι αν, έφη, έφεν. 'Αλλά τίνα μήν; "Εστι τις όχος παρά τοῦ πατρὸς μισθὸν φέρων. Πῶς λέγεις; τθωτώ μάλλον επιτρέπουσιν ή σοί ποιείν ό,τι αν ύληται περί τους ίππους, και προσέτι αύτου τούτου 35 γύριον τελοῦσιν; 'Αλλὰ τί μήν; ἔφη. 'Αλλὰ τοῦ κού ζεύγους, οίμαι, επιτρέπουσί σοι άρχειν, κάν εί ίλοιο λαβών την μάστιγα τύπτειν, έωεν αν. Πόθεν, ' őς, ἐῶεν; Τίδέ; ην δ' ἐγώ· οὐδενὶ ἔξεστιν αὐτοὺς -τειν ; Kal μάλα, έφη, τώ ορεοκόμω. Δούλω όντι 40 λευθέρω; Δούλω, έφη. Καὶ δοῦλον, ώς ἔοικεν, υνται περί πλείονος ή σε τόν υίόν, και επιτρεπουσι

τά έαυτων μάλλον ή σοί, και έωσι ποιειν ό,τι βούλεται, σε δε διακωλύουσι; καί μοι ετι τόδε είπε σε αυτόν 45 έωσιν άρχειν σεαυτού, ή ούδε τούτο επιτρέπουσί σοι; Πως γάρ. έφη, επιτρέπουσιν; 'Αλλ' άργει τίς σου; Οδε, παιδαγωγός, έφη. Μων δουλος ών; Άλλα τί μήν; ήμέτερός γε, έφη. 'Η δεινόν, ήν δ' έγώ, ελεύθερον όντα ύπο δούλου άρχεσθαι. τί δε ποιών αυ ούτος ό 50 παιδαγωγός σου άρχει; 'Αγων δήπου, έφη, είς διδασκάλου. Μών μή και ουτοί σου άργουσιν, οι διδάσκαλοι; Πάντως δήπου. Παμπόλλους άρα σοι δεσπότας καί άργοντας έκων ό πατήρ έφίστησιν. άλλ' άρα έπειδαν οίκαδε έλθης παρά την μητέρα, έκείνη σε έφ ποιείν ό,τι 55 αν βούλη, ίν' αὐτη μακάριος ης, η περί τὰ ἔρια η περί τον ίστόν, όταν ύφαίνη; ού τι γάρ που διακωλύει σε ή τής σπάθης ή της κερκίδος ή άλλου του των περί ταλασιουργίαν δργάνων απτεσθαι. καὶ δη γελάσας, Μα Δία, έφη, ω Σώκρατες, ου μόνον γε διακωλύει, 60 άλλά και τυπτοίμην αν εί άπτοίμην. 'Ηράκλεις, ήν δ'

ένώ, μῶν μή τι ἠδίκηκας τὸν πατέρα ἡ τὴν μητέρα; Μὰ Δί' οὐκ ἔνωνε, ἔφη.

'Αλλ' ἀντὶ τίνος μὴν οὕτω σε δεινῶς διακωλύουσιν εὐδαίμονα εἶναι καὶ ποιεῖν ὅ,τι ἀν βούλῃ, καὶ δι' ἡμέρας 65 ὅλης τρέφουσί σε ἀεί τῷ δουλεύοντα καὶ ἐνὶ λόγῷ ὅλίγου ῶν ἐπιθυμεῖς οὐδὲν ποιοῦντα; ὥστε σοι, ὡς ἔοικεν, οὕτε τῶν χρημάτων τοσούτων ὄντων οὐδὲν ὅφελος, ἀλλὰ πάντες αὐτῶν μᾶλλον ἄρχουσιν ἢ σύ, οῦτε τοῦ σώματος οὕτω γενναίου ὄντος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο 70 ἄλλος ποιμαίνει καὶ θεραπεύει· σὺ δὲ ἄρχεις οὐδενός, ϐ Λύσι, οὐδὲ ποιεῖς οὐδὲν ῶν ἐπιθυμεῖς. Οὐ γάρ πω, ἔφη, ἡλικίαν ἔχω, ὡ Σώκρατες. Μὴ οὐ τοῦτό σε, ὡ παῖ Δημοκράτους, κωλύῃ, ἐπεὶ τό γε τοσόνδε, ὡς ἐγῷμαι, καὶ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ σοι ἐπιτρέπουσι καὶ οὐκ αμένουσιν έως αν ήλικίαν έγης. όταν γαρ βούλωνται 75 τοίς τινα αναγνωσθήναι ή γραφήναι, σέ, ως έγωμαι, ιώτον τών έν τη οικία έπι τουτο τάττουσιν. ή γάρ; ίνυ γ', έφη. Οὐκοῦν ἔξεστί σοι ἐνταῦθ' ὅ,τι ἀν ύλη πρώτον τών γραμμάτων γράφειν και ό,τι αν ντερον· καὶ ἀναγιγνώσκειν ὡσαύτως ἔξεστι. каì 80 ειδάν, ώς έγώμαι, την λύραν λάβης, ου διακωλύουσί ούθ' ό πατήρ ούθ' ή μήτηρ επιτειναί τε και ανείναι άν βούλη των χορδων, και ψήλαι και κρούειν τώ ήκτρω. η διακωλύουσιν; Ου δήτα. Τί ποτ' αν είη, ω Λύσι, τὸ αίτιον ὅτι ἐνταῦθα μὲν οὐ δια- 85 \ύουσιν, έν οίς δε άρτι ελέγομεν κωλύουσιν; "Οτι, αι, έφη, ταῦτα μὲν ἐπίσταμαι, ἐκεῖνα δ' οὐ. Elev. δ' έγώ, ω αριστε ούκ άρα την ήλικίαν σου περιει ό πατήρ επιτρέπειν πάντα, άλλ' ή αν ήμερα σηταί σε βέλτιον αύτοῦ φρονείν, ταύτη ἐπιτρέψει 90 καὶ αὐτὸν καὶ τὰ αὐτοῦ. Οἰμαι ἔγωγε, ἔφη. Εἰεν, δ' έγώ· τί δέ; τῷ γείτονι ἄρ' οὐχ ὁ αὐτὸς ὅρος ερ τώ πατρί περί σού; πότερον οίει αὐτὸν ἐπι-'rειν σοι τὴν αύτοῦ οἰκίαν οἰκονομεῖν, ὅταν σε τηται βέλτιον περί οἰκονομίας ἑαυτοῦ φρονεῖν, ή 95 ν έπιστατήσειν; Έμοι έπιτρέψειν οίμαι. Τί δ: ναίους οίει σοι ούκ επιτρέψειν τα αύτων, όταν άνωνται ότι ίκανως φρονείς; Έγωγε. Πρός Διός. ' ἐγώ, τί ἄρα ὁ μέγας βασιλεύς; πότερον τῶ βυτάτω υίει, ού ή της 'Aσίας ἀρχή γίγνεται, 100 ον αν επιτρέψειεν έψομένων κρεών ό,τι αν βούι έμβαλειν είς τον ζωμόν, ή ήμιν, εί αφικόμενοι έκεινον ένδειξαίμεθα αὐτῷ, ὅτι ἡμεῖς κάλλιον υμεν ή ό υίος αύτου περί όψου σκευασίας; Ημίν ότι, έφη. Καί τον μέν γε ούδ' αν σμικρον 105 υ έμβαλειν ήμας δέ, καν εί βουλοίμεθα δραξάμενοι τῶν ἁλῶν, ἐώη ἀν ἐμβαλεῖν. Πῶς γὰρ οὕ; Τί δ' εἰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀσθενοῖ, ἀρα ἐώη ἀν αὐτὸν ἄπτεσθαι τῶν ἑαυτοῦ ὀφθαλμῶν, μὴ ἰατρὸν 110 ἡγούμενος, ἡ κωλύοι ἀν; Κωλύοι ἀν. 'Ημâς δέ γε εἰ ὑπολαμβάνοι ἰατρικοὺς εἶναι, κὰν εἰ βουλοίμεθα διανοίγοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμπάσαι τῆς τέφρας, οἶμαι, οὐκ ἀν κωλύσειεν, ἡγούμενος ὀρθῶς φρονεῖν. 'Αληθῆ λέγεις. 'Αρ' οὖν καὶ τἂλλα πάντα ἡμῖν ἐπιτρέποι ἀν 115 μᾶλλον ἡ ἑαυτῷ καὶ τῷ υἱεῖ, περὶ ὅσων ἀν δόξωμεν αὐτῷ σοφώτεροι ἐκείνων εἶναι; 'Ανάγκη, ἔφη, ὦ Σώκρατες.

§ 35.

Funeral oration.

[Menexenos, 246 A-247 C.]

Καί τὰ μέν δη έργα ταῦτα τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐνθάδε κειμένων καί των άλλων, όσοι ύπερ της πόλεως τετελευτήκασι, πολλά μέν τὰ εἰρημένα καὶ καλά, πολύ δ' έτι πλείω καὶ καλλίω τὰ ὑπολειπόμενα· πολλαὶ γὰρ 5 αν ήμέραι και νύκτες ούχ ίκαναι γένοιντο τω τα πάντα μέλλοντι περαίνειν. τούτων ούν χρή μεμνημένους τοις τούτων έκγόνοις πάντ' άνδρα παρακελεύεσθαι, ώσπερ έν πολέμω, μή λείπειν την τάξιν την των προγόνων μηδ' είς τουπίσω άναχωρειν είκοντας κάκη. έγω μέν 10 ούν καὶ αὐτός, ὦ παιδες ἀνδρῶν ἀγαθῶν, νῦν τε παρακελεύομαι καί έν τῷ λοιπῷ χρόνω, ὅπου ἄν τῷ έντυγχάνω ύμων, και άναμνήσω και διακελεύσομαι προθυμείσθαι είναι ώς αρίστους εν δε τώ παροντι δίκαιός είμι είπειν, α οι πατέρες ήμιν επέσκηπτον 15 απαννέλλειν τοις λειπομένοις, εί τι πάσχοιεν, ήνίκα ελλον. φράσω δε ύμιν, α τε αυτών 10:

Sect.

κουσα ἐκείνων καὶ οἶα νῦν ἡδέως ἂν εἰποιεν ὑμῶν αβόντες δύναμιν, τεκμαιρόμενος ἐξ ῶν τότε ἔλεγον. λλὰ νομίζειν χρὴ αὐτῶν ἀκούειν ἐκείνων ἂ ἂν ἀπαγλλω ἔλεγον δὲ τάδε. 20

¹Ω παίδες, ὅτι μέν ἐστε πατέρων ἀγαθῶν, αὐτὸ γνύει τὸ νῦν παρόν· ἡμῖν δὲ ἐξὸν ζῆν μὴ καλῶς, καλῶς ρούμεθα μᾶλλον τελευτἂν, πρὶν ὑμᾶς τε καὶ τοὺς ειτα εἰς ὀνείδη καταστῆσαι καὶ πρὶν τοὺς ἡμετέρους ιτέρας καὶ πᾶν τὸ πρόσθεν γένος aἰσχῦναι, ἡγούμενοι 25 ὶ τοὺς αὐτοῦ αἰσχύνοντι ἀβίωτον εἰναι, καὶ τῷ τοιούτῷ τε τινὰ ἀνθρώπων οὕτε θεῶν φίλον εἶναι οὖτ' ἐπὶ γῆς θ' ὑπὸ γῆς τελευτήσαντι. χρὴ οὖν μεμνημένους τῶν ετέρων λόγων, ἐάν τι καὶ ἄλλο ἀσκῆτε, ἀσκεῖν μετ' ετῆς, εἰδότας ὅτι τούτου λειπόμενα πάντα καὶ κτήμα- 30

καὶ ἐπιτηδεύματα αἰσχρὰ καὶ κακά. οὖτε γὰρ οῦτος κάλλος φέρει τῷ κεκτημένῷ μετ' ἀνανδρίας· λῷ γὰρ ὁ τοιοῦτος πλουτεῖ καὶ οὐχ ἑαυτῷ· οὖτε ματος κάλλος καὶ ἰσχὺς δειλῷ καὶ κακῷ ξυνοικοῦντα έποντα φαίνεται ἀλλ' ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιφανέστερον 35 :εῖ τὸν ἔχοντα καὶ ἐκφαίνει τὴν δειλίαν· πᾶσά τε στήμη χωριζομένη δικαιοσύνης καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς νουργία, οὐ σοφία φαίνεται. ὧν ἕνεκα καὶ πρῶτον ὕστατον καὶ διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν οᾶσθε ἔχειν, ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖσθε καὶ 40

οασθε εχειν, οπως μακιστα μεν οπερρακεισθε και κ is καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλεία· εἰ δὲ μή, ἴστε ὡς ἡμῖν, ιὲν νικῶμεν ὑμᾶς ἀρετῆ, ἡ νίκη αἰσχύνην φέρει, ἡ ἡττα, ἐὰν ἡττώμεθα, εὐδαιμονίαν. μάλιστα δ' ἂν ὑμεθα καὶ ὑμεῖς νικῷητε, εἰ παρασκευάσαισθε τῆ

προγόνων δόξη μη καταχρησόμενοι μηδ ἀνα- 45 ουτες αὐτήν, γνόντες ὅτι ἀνδρὶ οἰομένφ τὶ εἶναι οὐκ ν αἴσχιον οὐδὲν ἡ παρέχειν ἑαυτον τιμώμενον μη ἑαυτον ἀλλὰ διὰ δόξαν προγόνων. εἶναι μὲν γὰρ τιμάς γονέων ἐκγόνοις καλὸς θησαυρὸς καὶ μεγαλο-50 πρεπής· χρῆσθαι δὲ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν θησαυρῷ, καὶ μὴ τοῖς ἐκγόνοις παραδιδόναι, αἰσχρὸν καὶ ἄνανδρον, ἀπορία ἰδίων αὐτοῦ κτημάτων τε καὶ εὐδοξιῶν. καὶ ἐὰν μὲν ταῦτα ἐπιτηδεύσητε, φίλοι παρὰ φίλους ήμᾶς ἀφίξεσθε, ὅταν ὑμᾶς ἡ προσήκουσα μοῖρα κομίσῃ. 55 ἀμελήσαντας δὲ ὑμᾶς καὶ κακισθέντας οὐδεὶς εἰμενῶς ὑποδέξεται. τοῖς μὲν οὖν παισὶ ταῦτ' εἰρήσθω.

§ 36.

Derivations of names.

[Kratylos, 394 A-396 D.]

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ βασιλέως ὁ αὐτὸς λόγος; έσται γάρ ποτ' έκ βασιλέως βασιλεύς, και έξ άγαθοῦ άναθός, καί ἐκ καλοῦ καλός, καὶ τάλλα πάντα οὕτως, έξ έκάστου γένους έτερον τοιοῦτον ἔκγονον, έαν μη 5 τέρας γίγνηται κλητέον δή τα αυτα ονόματα. ποικίλλειν δε έξεστι ταις συλλαβαίς, ώστε δόξαι αν τώ ίδιωτικώς έχοντι έτερα είναι άλλήλων τα αύτα όντα. ώσπερ ήμιν τὰ των ἰατρών φάρμακα, χρώμασιν ή όσμαῖς πεποικιλμένα, ἄλλα φαίνεται τὰ αὐτὰ ὄντα, τῷ 10 δέ γε ιατρώ, άτε την δύναμιν των φαρμάκων σκοπουμένω, τὰ αὐτὰ φαίνεται, καὶ οὐκ ἐκπλήττεται ὑπὸ τῶν προσόντων. ούτω δε ίσως και ό επιστάμενος περί ονομάτων την δύναμιν αὐτῶν σκοπεί, και οὐκ ἐκπλήττεται, εί τι πρόσκειται γράμμα η μετάκειται η άφήρηται, 15 ή καί έν άλλοις παντάπασι γράμμασίν έστιν ή τοῦ ονόματος δύναμις. Εσπερ δ νυν δη ελέγομεν, 'Αστυάναξ τε καί Έκτωρ οὐδὲν τῶν αὐτῶν γραμμάτων ἔχει πλην τοῦ τ. ἀλλ' διως ταὐτὸν σημαίνει. καὶ ᾿Αρχέπολίς υν τί επικοινωνεί; δηλοί δε δμως γε τών

ο αφτό· καὶ ἄλλα πολλά ἐστιν, ǜ οὐδὲν ἀλλ' ἢ βασιλέα 20 ημαίνει· καὶ ἄλλα γε αὖ στρατηγόν, οἶον ^{*}Αγις καὶ Ιολέμαρχος καὶ Εὐπόλεμος· καὶ ἰατρικά γε ἕτερα, ἱατροκλῆς καὶ 'Ακεσίμβροτος· καὶ ἔτερα ἀν ἴσως υχνὰ εὕροιμεν ταῖς μὲν συλλαβαῖς καὶ τοῖς γράμμασι ναφωνοῦντα, τῆ δὲ δυνάμει ταὐτὸν φθεγγόμενα. φαίν- 25 Γαι οὕτως ἢ οὕ;

ΕΡΜ. Πάνυ μέν ούν.

ΣΩ. Τοῖς μὲν δὴ κατὰ φύσιν γιγνομένοις τὰ αὐτὰ ποδοτέον ὀνόματα.

ΕΡΜ. Πάνυ γε.

30

89

ΣΩ. Τί δὲ τοῦς παρὰ φύσιν, οῦ ἂν ἐν τέρατος εἴδει νωνται; οἶον ὅταν ἐξ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ θεοσεβοῦς reβὴς γένηται, ἆρ' οὐχ ὥσπερ ἐν τοῦς ἔμπροσθεν, κἂν πος βοὸς ἔκγονον τέκῃ, οὐ τοῦ τεκόντος δήπου ἔδει ν ἐπωνυμίαν ἔχειν, ἀλλὰ τοῦ γένους οὖ εἴη; 35 EPM. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ τῷ ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ắρα γενομένῳ ἀσεβεῖ τοῦ γένους ὄνομα ἀποδοτέον.

ΕΡΜ. "Εστι ταῦτα.

ΣΩ. Οὐ Θεόφιλον, ὡς ἔοικεν, οὐδὲ Μνησίθεον οὐδὲ 40 ν τοιούτων οὐδέν, ἀλλ' ὅ,τι τἀναντία τούτοις σημαίνει, νπερ τῆς ὀρθότητος τυγχάνη τὰ ὀνόματα.

ΕΡΜ. Παντός γε μαλλον, ώ Σώκρατες.

ΣΩ. «Ωσπερ γε καὶ ὁ ἘΟρέστης, ὡ Ἐρμόγενες, κινδυει ὀρθῶς ἔχειν, εἴτε τις τύχη ἔθετο αὐτῷ τὸ ὄνομα 45 ε καὶ ποιητής τις, τὸ θηριῶδες τῆς φύσεως καὶ τὸ νιον αὐτοῦ καὶ τὸ ὀρεινὸν ἐνδεικνύμενος τῷ ὀνόματι. ΣΡΜ. Φαίνεται οὕτως, ὡ Σώκρατες.

\$Ω. ^{*}Εοικε δέ γε καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ κατὰ φύσιν τὸ μα εἶναι.

ΡΜ. Φαίνεται.

ΣΩ. Κινδυνεύει γαρ τοιοῦτός τις είναι ό 'Αγαμέμνων, οίος & δόξειεν αὐτῷ διαπονείσθαι καὶ καρτερείν. τέλος επιτιθείς τοις δόξασι δι' άρετήν. σημείον δ' αύτου 55 ή έν Τροία μονή τοῦ πλήθους τε καὶ καρτερία. ὅτι ούν άγαστος κατά την έπιμονην ούτος δ άνήρ, ένσημαίνει τὸ ὄνομα ὁ ᾿Αγαμέμνων. ἴσως δὲ καὶ ὁ ᾿Ατρεὺς ὀρθῶς έχει. ὅ τε γὰρ τοῦ Χρυσίππου αὐτῷ φόνος καὶ ἃ πρὸς τον Θυέστην ώς ώμα διεπράττετο, πάντα ταῦτα ζημιώδη 60 και άτηρα προς άρετήν. ή ούν του όνόματος έπωνυμία σμικρών παρακλίνει και έπικεκάλυπται, ώστε μη πασι δηλούν την φύσιν του ανδρός τοις ε' επαίουσι περί όνομάτων ίκανως δηλοί δ βούλεται ό Άτρεύς. кaì γάρ κατά τὸ ἀτειρές καὶ κατὰ τὸ ἄτρεστον καὶ κατὰ 65 τὸ ἀτηρὸν πανταχή ὀρθῶς αὐτῷ τὸ ὄνομα κεῖται. δοκεῖ δέ μοι καί τῷ Πέλοπι τὸ ὄνομα ἐμμέτρως κεῖσθαι· σημαίνει γάρ τοῦτο τοῦνομα τὸν τὰ ἐγγὺς ὁρῶντα ἄξιον είναι ταύτης τής έπωνυμίας.

EPM. $\Pi \hat{\omega}_{S} \delta \hat{\eta}$;

- 70 ΣΩ. Οἰόν που καὶ κατ' ἐκείνου λέγεται τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῷ τοῦ Μυρτίλου φόνῷ οὐδὲν οἴου τε γενέσθαι προνοηθῆναι οὐδὲ προϊδεῖν τῶν πόρρω τῶν εἰς τὸ πâν γένος, ὅσης αὐτὸ δυστυχίας ἐνεπίμπλη, τὸ ἐγγὺς μόνον ὁρῶν καὶ τὸ παραχρῆμα—τοῦτο δ' ἐστὶ πέλας—ἡνίκα προ-
- 75 εθυμεῖτο λαβεῖν παντὶ τρόπῷ τὸν τῆς Ἱπποδαμείας γάμον. τῷ δὲ Ταντάλῷ καὶ πᾶς ἂν ἡγήσαιτο τοὔνομα ὀρθῶς καὶ κατὰ φύσιν τεθῆναι, εἰ ἀληθῆ τὰ περὶ αὐτὸν λεγόμενα.

ΕΡΜ. Τὰ ποῖα ταῦτα ;

80 ΣΩ. "Α τέ που ἔτι ζώντι δυστυχήματα ἐγένετο πολλὰ καὶ δεινά, ὧν καὶ τέλος ἡ πατρὶς αὐτοῦ ὅλη ἀνετράπετο, καὶ τελευτήσαντι ἐν "Αιδου ἡ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τοῦ λίθου τανταλεία θαυμαστῶς ὡς ξύμφωνος τῶ ὀνόματι. 86.]

καί ἀτεχνῶς ἔοικεν, ὥσπερ αν εί τις βουλόμενος ταλάντατον δνομάσαι αποκρυπτόμενος δνομάσειε καί είποι 85 άντ' έκείνου Τάνταλον, τοιοῦτόν τι καὶ τούτω τὸ ὄνομα έοικεν έκπορίσαι ή τύχη τής φήμης. φαίνεται δε καί τώ πατρί αὐτοῦ λεγομένω τώ Διὶ παγκάλως τὸ ὄνομα κεισθαι· έστι δε ου βάδιον κατανοήσαι. άτεχνως γάρ ατιν οίον λόγος το του Διός δνομα. διελόντες δε αυτό 90 λιχή οί μέν τῷ ἑτέρφ μέρει, οί δὲ τῷ ἐτέρφ χρώμεθα· οί ιέν γὰρ Ζηνα, οί δὲ Δία καλοῦσι συντιθέμενα δ' εἰς έν νηλοί την φύσιν του θεου, δ δη προσήκειν φαμέν όνόιατι οίφ τε είναι απεργάζεσθαι. ου γαρ έστιν ήμιν αί τοις άλλοις πασιν όστις έστιν αίτιος μαλλον του 95 ην ή ό άρχων τε καί βασιλεύς των πάντων. συμβαίνει υν ορθως ονομάζεσθαι ούτος ό θεός είναι, δι' δν ζην εί πασι τοις ζώσιν υπάρχει. διείληπται δε δίχα, ύσπερ λέγω, εν ον το όνομα, τω Διι και τω Ζηνί. ούτον δε Κρόνου υίον είναι ύβριστικον μεν αν τις 100 όξειεν είναι ακούσαντι έξαίφνης, εύλογον δέ, μεγάλης ινός διανοίας έκγονον είναι τον Δία κόρου γάρ σηαίνει οὐ παίδα, ἀλλὰ τὸ καθαρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκήρατον ού νού. έστι δε ούτος Ούρανού υίός, ώς λόγος ή δε ύ ές τὸ ἄνω ὄψις καλῶς ἔχει τοῦτο τὸ ὄνομα καλεῖσθαι. 105 ρανία, δρώσα τὰ άνω, ὅθεν δη καί φασιν, ὦ Έρμόνες, τον καθαρόν νοῦν παραγίγνεσθαι οἱ μετεωρολόγοι, ιὶ τῷ οὐρανῷ ὀρθῶς τὸ ὄνομα κεῖσθαι· εἰ δ' ἐμεμνήμην ν 'Ησιόδου γενεαλογίαν, τίνας έτι τους άνωτέρω ρογόνους λέγει τούτων, ούκ αν επαυόμην διεξιών, ώς 110 θώς αὐτοῖς τὰ ὀνόματα κεῖται, ἕως ἀπεπειράθην τῆς φίας ταυτησί τι ποιήσει, ει άρα απερεί ή ου, ή έμοι αίφνης νυν ούτωσι προσπέπτωκεν άρτι ούκ οίδ' όπόθεν. ΕΡΜ. Καὶ μὲν δή, ὦ Σώκρατες, ἀτεχνῶς γέ μοι κείς ώσπερ οι ένθουσιώντες έξαίφνης χρησμωδείν. 115

An angry disputant.

[Republic, 336 B-338 A.]

Καί δ Θρασύμαχος πολλάκις μέν καί διαλεγομένων ήμων μεταξύ ώρμα άντιλαμβάνεσθαι του λόγου, έπειτα ύπο των παρακαθημένων διεκωλύετο βουλομένων διακούσαι τον λόγον ώς δε διεπαυσάμεθα και έγω ταυτ 5 είπον, οὐκέτι ήσυχίαν ήγεν, ἀλλὰ συστρέψας έαυτὸν ώσπερ θηρίον ήκεν έφ' ήμας ώς διαρπασόμενος. ĸaì ένώ τε και ό Πολέμαρχος δείσαντες διεπτοήθημεν όδ eis τὸ μέσον φθεγξάμενος Τίς, ἔφη, ἡμᾶς πάλαι φλυαρία έχει, & Σώκρατες; καὶ τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους 10 υποκατακλινόμενοι υμίν αυτοίς; άλλ' είπερ ώς άληθως βούλει είδέναι τὸ δίκαιον ὅ,τι ἐστί, μὴ μόνον ἐρώτα μηδε φιλοτιμοῦ ελέγχων, επειδάν τίς τι αποκρίνηται, έγνωκώς τοῦτο, ὅτι ῥậον ἐρωτậν ἡ ἀποκρίνεσθαι, ἀλλά καί αὐτὸς ἀπόκριναι καὶ εἰπέ, τί φής εἶναι τὸ δίκαιον. 15 και δπως μοι μη έρεις, δτι το δέον έστι μηδ' δτι το ώφέλιμον μηδ' ὅτι τὸ λυσιτελοῦν μηδ' ὅτι τὸ κερδαλέον μηδ' ὅτι τὸ ξυμφέρον, ἀλλὰ σαφῶς μοι καὶ ἀκριβῶς λέγε ὅ, τι αν λέγης· ώς έγω οὐκ ἀποδέξομαι, ἐαν ὕθλους τοιούτους λέγης. καὶ ἐγὼ ἀκούσας ἐξεπλάγην καὶ 20 προσβλέπων αὐτὸν ἐφοβούμην, καί μοι δοκῶ, εἰ μὴ πρότερος έωράκη αὐτὸν ἡ ἐκεῖνος ἐμέ, ἄφωνος άν γενένυν δε ήνίκα ύπο του λόγου ήρχετο εξαγριαίνεσθαι. σθαι, προσέβλεψα αὐτὸν πρότερος, ὥστε αὐτῷ οἰός τ' έγενόμην αποκρίνασθαι, και είπον υποτρέμων 🖓 Θρα-25 σύμαχε, μή χαλεπός ήμιν ισθι εί γαρ εξαμαρτάνομεν έν τη των λόγων σκέψει έγώ τε καί δδε, εί ίσθι ότι άκοντες άμαρτάνομεν. μη γαρ δη οίου, εί μεν χρυσίον ποτε ήμας έκόντας είναι ύποκαταέζητοῦι

§ 37.

κλίνεσθαι ἀλλήλοις ἐν τῆ ζητήσει καὶ διαφθείρειν τὴν εῦρεσιν αὐτοῦ, δικαιοσύν; ν δὲ ζητοῦντας, πρâγμα πολ-30 λῶν χρυσίων τιμιώτερον, ἔπειθ' οὕτως ἀνοήτως ὑπείκειν ἀλλήλοις καὶ οὐ σπουδάζειν ὅ,τι μάλιστα φανῆναι αὐτό. οἰου γε σύ, ὦ φίλε· ἀλλ', οἰμαι, οὐ δυνάμεθα· ἐλεεῦσθαι οὖν ἡμᾶς πολὺ μᾶλλον εἰκός ἐστί που ὑπὸ ὑμῶν τῶν δεινῶν ἡ χαλεπαίνεσθαι.

Καί δη ακούσας ανεκάγχασε τε μάλα σαρδάνιον καί είπεν 'Ω 'Ηράκλεις, έφη, αυτη κείνη ή είωθυια είρωνεία Σωκράτους, και ταῦτ' ἐγὼ ἤδη τε και τούτοις προύλεγον, ότι σὺ ἀποκρίνασθαι μὲν οὐκ ἐθελήσοις, εἰρωνεύσοιο δὲ καί πάντα μαλλον ποιήσοις ή αποκρινοίο, εί τίς τί σε 40 έρωτα. Σοφός γαρ εί, ήν δ' έγώ, ω Θρασύμαχε· εύ ούν ἦδησθα ὅτι, εἴ τινα ἔροιο ὁπόσα ἐστὶ τὰ δώδεκα, καὶ έρόμενος προείποις αὐτῷ· ὅπως μοι, ὦ ἄνθρωπε, μὴ ρείς. ὅτι ἔστι τὰ δώδεκα δὶς ἐξ μηδ' ὅτι τρὶς τέτταρα ιηδ' ότι έξάκις δύο μηδ' ότι τετράκις τρία ώς ούκ 45 ίποδέξομαί σου, έαν τοιαύτα φλυαρής δήλον, οίμαι, τοι ήν ότι ούδεις αποκρινοιτο τώ ούτω πυνθανομένω. ίλλ' εί σοι είπεν ώ Θρασύμαχε, πως λέγεις; μή ιποκρίνωμαι ών προείπες μηδέν ; πότερον, ώ θαυμάσιε, ιηδ' εί τούτων τι τυγγάνει όν, άλλ' έτερον είπω τι τού 50 ληθούς ; ή πως λέγεις ; τί ἁν αὐτῷ εἶπες πρὸς ταῦτα ; ίεν, έφη ώς δη δμοιον τοῦτο ἐκείνω. Οὐδέν νε ωλύει, ην δ' έγώ· εί δ' ουν καί μη έστιν όμοιον, ναίνεται δε τώ ερωτηθέντι τοιούτον, ήττόν τι αυτόν ίει αποκρινείσθαι τὸ φαινόμενον ξαυτώ, ἐάν τε ήμεῖς 55 παγορεύωμεν έάν τε μή; Αλλο τι ουν, έφη, καί σύ ύτω ποιήσεις; ών έγω άπειπον, τούτων τι άποκριεί; Ούκ αν θαυμάσαιμι, ην δ' έγώ, εί μοι σκεψαμένω ύτω δόξειεν. Τί ουν, έφη, άν έγω δείξω ετέραν απόοισιν παρά πάσας ταύτας περί δικαιοσύνης βελτίω 60

[Sect. 37.

τούτων : τί άξιοις παθείν : Τί άλλο, ην δ' έγώ, η όπερ προσήκει πάσχειν τῷ μη είδότι; προσήκει δέ που μαθείν παρά του είδότος και έγω ουν τουτο άξιω παθείν. 'Ηδύς γαρ εί, έφη άλλα πρός τώ μαθείν και 65 απότισον αργύριον. Οὐκοῦν ἐπειδάν μοι γένηται, είπον. 'Αλλ' έστιν, έφη ό Γλαύκων άλλ' ένεκα άργυρίου, ώ Θρασύμαχε, λέγε πάντες γὰρ ἡμεῖς Σωκράτει εἰσοίσο-Πάνυ γε, οίμαι, ή δ' ός, ίνα Σωκράτης το είωθος μεν. διαπράξηται, αὐτὸς μὲν μὴ ἀποκρίνηται, ἄλλου δ 70 αποκρινομένου λαμβάνη λόγον και ελέγχη. Πώς γάρ άν, έφην έγώ, ὦ βέλτιστε, τὶς ἀποκρίναιτο πρῶτον μὲν μή είδώς μηδε φάσκων είδεναι, έπειτα, εί τι και οίεται περί τούτων, απειρημένον αυτώ είη, όπως μηδέν έρει ών ήγειται, υπ' ανδρός ου φαύλου; αλλά σε δή μαλλον 75 είκος λέγειν σύ γαρ δη φές είδέναι και έχειν είπειν. μή ουν άλλως ποίει, άλλ' έμοί τε χαρίζου άποκρινόμενος καί μη φθονήσης και Γλαύκωνα τόνδε διδάξαι καί τούς άλλους.

NOTES

•

•

٠

.

.

NOTES

§ I. [The point which Sokrates here makes in answering his accusers is that his real difficulty is the *prejudice in the minds of people generally*, including his judges: and the people who have created this prejudice he calls 'his first accusers.']

- δίκαιός είμι, regular personal construction, for the impersonal δίκαιόν έστι. He means 'it is right that I should.'
- 7. **rods dupl "Avvrov**, 'Anytos and his friends,' *i.e.* the three accusers of Sokrates, Anytos, Meletos, and Lykon. The charge was that of 'corrupting youth, rejecting the gods which the city worshipped, and worshipping new divinities' (*Apol.* 24 B).
- 10. μâλλον, 'more vehemently.'
- II. τα μετίωρα φροντιστής: accusative governed by the verbal idea of φροντιστής; the phrase τα μετέωρα φροντίζεω is converted bodily into a substantive. The meaning is 'a student of things above.'

These three charges of 'studying the heavens,' 'searching into the things beneath the earth,' 'making the weaker cause appear the stronger,' were some of the popular charges against the philosophers and Sophists (as they were called). They all appear (in burlesque form) in the comedy of the *Clouds*, by Aristophanes, produced 423 B.C., nearly a quarter of a century before this defence.

- 15. Goods voulgery, 'to believe in gods.'
- 20. ἀτεχνώς, lit. 'without artifice,' so 'actually,' 'veritably,' 'positively' used with startling or violent or unexpected expressions, or often with comparisons. So below, § 3. 1. 5, of the gadfiy. § 17, 1. 42.

- 20. ἐρήμην κατηγοροῦντες. The noun understood is δίκην, an internal or quasi-cognate accusative : ἐρήμη δίκη is 'an undefended suit': ἐρήμην δφλεῦν 'to lose a case by default': ἐρήμην κατηγορεῦν 'to be accuser in an undefended action.' The ἀτεχνῶs is added because the metaphor is a little strong. 'They are positively accusing me in an undefended action.'
- κωμφδιοποιός, 'comic poet,' refers probably to Aristophanes. See note on l. II: though there were others who had written plays on Sokrates.
- 26. ἀναβιβάσασθαι ἐνταυθοΐ, 'make them come up here,' i.e. ' produce them in court.'
- 28. μηδενόs, not oύδ., because of the word dráγκη.
- 29. άξιώσατε, 'consider.'

§ 2. [Sokrates tells how the oracle pronounced him the wisest of men: and how he went and questioned the wise men of all kinds, to prove the oracle wrong, and with what result.]

- 2. ξυνίφυγε τὴν φυγὴν ταύτην, 'accompanied you on this recent exile.' This refers to the events of 404-3 B.C. After the capture of Athens by Sparta, 404, the returned exiles swelled the oligarchical party, who set up what was practically a cruel tyranny of thirty men. These Thirty Tyrants began putting their enemies to death so relentlessly that the democrats fied in shoals to Boeotia. This is what Sokrates calls 'the exile of the people.' They seized a frontier fort called Phyle, organised themselves, and, after many struggles, under Thrasyboulos overthrew the Thirty, reentered Athens, and re-established the democracy. This is what Sokrates calls the 'return of the people,' κατήλθε.
 - ύμῶν τῷ πλήθει, 'the great mass of you': for the judges were very numerous, and would mainly belong to the restored democracy.
- 4. έφ' δ, τι όρμήσειε. Indef. opt., 'in anything he took up, 'anything he was interested in.'
- 7. aveile, the technical word of the Delphic oracle, 'replied.'

- 8. *mépi*: accented on the first syllable, because after its noun.
- 21. ούτοσι . . . συ δέ: he uses the direct form of speech as often after öτι.
- 24. Erabov, as usual in a neutral sense, 'I felt,' 'this was the result to me.'
- 25. Κδοξί μοι ούτος : this change of construction (anacoluthon) is common in the easy colloquial style of Plato.
- 31. τούτου μέν, 'this man at any rate.' This sense of μέν corres naturally from the suppression of the δè-clause : '[whatever others may be] this man . .'
- 33. καλὸν κάγαθόν : a common collocation of adjectives, meaning 'superior,' 'valuable.'
- 35. σμικρῷ τινι αὐτῷ τούτῷ : lit. 'by a very little, exactly this,' i.e. 'slightly wiser just in this point.'
- 36. & μή olδa : μή generic, 'what I do not know.'
- 41. δτι belongs strictly to alσθανόμενοs: but the other participles are naturally added. There is a further slight looseness in the alσθανόμενοs μέν . . . έδόκει δέ, which would be strictly olóμενοs δέ. But the colloquial style of the Apology, which is of course an important part of the design of it, quite justifies such natural irregularities.
- 44. νη τον κύνα. Sokrates' favourite oath: in Gorg. 482 B he says, 'by the dog, the god of the Egyptians,' referring to the dog-headed Anubis.
- 47. δλίγου δείν: consec. inf., lit. 'so as to want but little'; i.e. equal to adverbial phrase 'almost.'
- 51. yévoiro : past sequence because πονοῦντοs refers to the past.
- 57. διηρώτων αν, the 'habitual' use of αν : 'I used to ask them.'
- 60. Δs έπος εἰπεῖν [consec. inf., cf. l. 47]: apology for the strong and startling statement that is coming: 'If I may say so, nearly all . . .' So below, l. 72, οὐδὲν ἐπισταμένφ ὡs ἐ. εἰπ., 'that I knew, I may say, nothing.' So § 9, l. 99.
- 67. Usually αἰσθάνομαι has gen. of object, acc. of object-clause: i.e. the Greeks say ἡσθόμην αὐτῶν and ἡσθόμην αὐτοὐs οἰομένουs. Here the part. is attracted to the object case.
- 68. &, 'in which.'
- 79. πλημμέλεια: lit. 'being out of tune'; ironically mild word for 'error.'

§ 3. [Sokrates compares himself to a gadfly, sent by the god to arouse with his constant irritation the city, which is like a high-bred but sluggish horse.]

5. åtexvŵs. § 1, l. 20.

- 6. The sentence would strictly have been $\pi\rho\sigma\kappa\epsilon\mu\rho\sigma\sigma\tau\hat{\eta}$ $\pi\delta\lambda\epsilon\epsilon$ $\omega\sigma\pi\epsilon\rho$ $i\pi\pi\psi$ $\mu\delta\omega\pi a$: but $\mu\delta\omega\pi a$ is deferred and comes in later in another connection.
- 10. roto viva, superfluously and colloquially repeating the relative olor.
- 15. Observe the three $d\nu$'s, the two first anticipating and showing the hypothetical form of the sentence. All three of course belong to $d\pi o \kappa relvaure$.

kpoúgavres, ' with a blow'; keeping the simile in view.

- 19. olos for the more ordinary ωστε.
- ού γὰρ ἀνθρωπίνφ ἔσικε, 'it is not like what men do,' and so you infer it is divinely ordered.
- 29. 'They have not ventured to carry their impudence so far as this, namely to bring a witness,' etc.

§4. [Sokrates' strict respect for law illustrated by two stories. (1) After the battle of Arginusae (406 B.C.) the floating wrecks were neglected, and many were drowned. The feeling at Athens was so strong against the generals for this neglect that a resolution was proposed to try them all together and condemn them at once. This was illegal, and Sokrates, one of the presidents of the assembly, refused to put it to the vote. He carried his point for the time, but next day another meeting was held, and the illegal vote was passed.

(2) The other incident tells its own tale. It happened in the time of the Thirty Tyrants; see § 2, l. 2.]

 έβούλευσα δέ, 'but I once was senator': the president of the assembly being selected from the βουλευταί by rotation among the tribes.

- μηδέν ποιείν : epexegetic of ήναντιώθην, 'I opposed you, refusing to do anything.'
- 9. A president who refused to act properly was liable to ξνδειξις, 'criminal information' or 'prosecution,' and to dπαγωγή, 'summary arrest.'
- 15. θόλος, 'the dome' or 'the Rotunda,'—the hall where the Thirty Tyrants daily feasted.
- 18. ἀναπλήσαι αἰτιῶν : lit. 'to infect with crimes,' i.e. 'to make them accomplices.' ἀναπίμπλημι is regularly used of infection, either of disease, or, metaphorically, of wickedness.
- 22. τούτου δέ, this δέ is grammatically superfluous, and repeats the other.

§ 5. [In certain criminal trials, when a man was condemned, the penalty was not fixed by law, but had to be voted by the dikasts. They called on the prosecutor and defendant each to assess the penalty, and then chose between them. The prosecutor $\tau \iota \mu \hat{\alpha} \tau \alpha \iota$, 'assesses,' and the convict $d \nu \tau \iota \tau \iota \mu \hat{\alpha} \tau \alpha \iota$.

Sokrates having been condemned has to assess his penalty; the accusers have demanded that he shall be put to death. Pursuant to the line he has hitherto taken, treating his life as an advantage to Athens, he says the *just* assessment would be the honour of public maintenance.

Afterwards, however, he yields to friends, and fixes a small fine.]

- S' ov, 'well now': particles used when a man comes to the point, reverts from a digression, dismisses a parenthetic remark, etc.
 - 4. δ,τι μαθών. The origin of this phrase is best seen in the direct form: τι μαθών οὐκ ἡσυχίαν άγεις, lit. 'what having learnt do you not keep quiet?' 'what induces you not to keep quiet?'—a rather impatient way of saying 'why?' equivalent to 'why are you so perverse as to ...?'

So the sense would be given here by translating 'what do I deserve in the way of penalty or fine *for my perversity* in not keeping quiet?' See a good instance, § 15, l. 16.

- μήτε: generic, 'I did not turn to anything where I was not likely.'
 - **II.** Low is a difficulty. It is possible to construe it literally, 'To the course of going and benefiting each man privately... to this I turned': but more probably it is a loose anticipation of fa, slipped into the middle of the $\tau \delta \ldots \epsilon \delta \epsilon \rho \gamma \epsilon \tau \epsilon \hat{\nu} r$ clause.
 - 14. $i\pi \mu \epsilon \lambda \eta \theta \epsilon \eta$: regular indefinite structure of $\pi \rho l \nu$ after negative.
- 20. Kal Taîtá Ye, 'ay, and that too.'
- 23. ώs: the natural ή after μâλλον converted into ώs by the irregular intrusion of ούτωs.
- 25. ξυνωρίs, 'a pair.' ζεῦγοs here clearly 'a team' of more than two.

§ 6. [Sokrates, after the assessment of penalties by the two parties, was sentenced to death. After a few words to the majority who voted against him, he speaks to the minority who were in his favour : and he here shows reason for thinking death a good thing.]

- 3. olov for τοιούτον ώστε, a not uncommon abridgment or attraction : not the same use as *inf.* l. 19.
- 15. μή δτι, 'not to mention' private men, 'not only' a private man. 'The great king' is the king of Persia, popularly regarded as the happiest man, since he has the greatest power.
- **16.** αὐτόν, superfluous grammatically : a rather strange repetition.
- 19. olov, this time used comparatively, not consecutively: 'death is like leaving this place.'
- 26. Minos, Rhadamanthos, and Aiakos are the three judges in Hades. Triptolemos (son of Demeter, and worshipped at Eleusis) is not elsewhere mentioned as a *judge*; but there was a connection between the Mysteries (such as those at Eleusis) and the powers of Hades.
- 29. Orpheus and Mousaios, though constantly in later legend connected with Mysteries and the under-world, seem here referred to merely as poets: they were the mythical early bards.

- 30. µév. See § 2, l. 31.
- 31. relvávai, 'be dead.'
- 33. δπότε ἐντύχοιμι κ.τ.λ., 'whenever I should meet P. or A. or T. comparing my sufferings with theirs.' ἐντύχοιμι is indef. opt., the sequence following as usual the main verb, which is opt.
- **36.** oùr du dubles ein is a repetition in another shape of $\theta a \nu \mu a \sigma \tau \eta$ du ein η $\delta i a \tau \rho_i \beta \eta$, almost as though he had forgotten how the sentence began.
- 33. Palamedes, a hero of the Trojan war, renowned for his wisdom, done to death by false charges of Odysseus, who envied him. The story was told in the lost Epic, Κύπρια, but is best known to us from Aeneid ii. 82.
- 43. ἀμήχανον εὐδαιμονίας, 'incredible happiness,' 'overpowering happiness.' The gen. is gen. of respect; lit. 'overpowering in respect of its happiness.'

§ 7. [Sokrates in prison is advised by his friends to escape: in reply he imagines the laws finding a voice and rebuking him. The passage selected is the end of this attack of the laws on Sokrates.]

- I. Taûta, internal acc., 'transgressing thus.'
- 11. 'You will confirm the opinion of your judges,' who condemned him on the charge of corrupting youth, see § 1, 1. 7.
- 16. definer, 'worth while': often in this sense with dat. of person.
- 20. &ν is read before φανεῖσθαι by many MSS. : if Plato wrote it, it is an exception to the ordinary rule that &ν does not go with fut.
- 23. Oerraliant. The Thessalians were always regarded as being uncivilised compared with the other tribes of Greece: and Grote points out (ii. 20) that their low level of taste and intellect, as well as certain points in their costume, indicate that they were rather related to Macedonians or Epeirots than to Greeks proper.
- 27. ivorevágeobai, the regular word for ' dress up.
- 33. ύπερχόμενος, 'fawning on,' 'cringing to.'

- 37. άλλά δή, 'but forsooth.' The dramatic particle δή suggests here ironically a possible defence by Sokrates of his imaginary cowardice.
- 42. θρίψονται και παιδεύσονται : future passives of the older (socalled middle) form ; common in Attic with old verbs and verbs of vowel stems.

§ 8. [Sokrates playfully calls himself 'a midwife of the mind,' in allusion to his mother's profession : the obvious meaning is that he does not originate any thought or knowledge, but enables other minds to give birth to it.]

- 2. ikelvais, the midwives, understood from paietoews.
- 4. enioroneiv, 'look after.'
- 5. **EVI** for Eveori.

δυνατόν είναι, masc. 'that one is able.'

- 14. εύρημα τοιοῦτο, 'a treasure of this kind,' explained by the following words.
- 17. παρείκη : lit. 'gives way,' i.e. 'allows.'
- 18. θαυμαστόν δσον, the common attraction (like θαυμάστοι δσοι, θαυμαστώς ώς, where the unattracted form would be θαυμά σιόν έστιν δσοι, δσον, ώς...), 'to a wonderful extent.' So § 9, l. 15.
- 26. εξήμβλωσαν, 'have made abortive': the metaphor still kept up.
- 30. Άριστείδης δ Αυσιμάχου, the grandson of the great Aristeides, known as 'the Just.' In the Laches Plato introduces Lysimachos as an elderly man anxious about the education of this young Aristeides. He is also mentioned in the Menon, below, § 27, 1. 33.
- 33. τδ δαιμόνιον, referring to Sokrates' well-known statement (representing no doubt a sincere belief) that he had a divine inward monitor, which guided him so far that it often stopped him from doing what he intended, though it never prompted him to any action. He refers to it at the end of the Apology, where he quotes, as a sign that the death to which he was condemned was a good thing, the fact that during his defence rd δαμμόνιον had not once interfered to deter him from saying anything that he was going to say.

40. ἐγκύμων, 'pregnant': the same metaphor.

- 41. προμνάσθαι, ' to betroth,' ' to arrange a marriage for another': referring to the profession of the προμνηστρίαι, the women at Athens who arranged the preliminaries of an engagement.
- **43.** *Prodikos* of Keos, the famous Sophist, who was constantly at Athens. He travelled about teaching for money like the other Sophists; and one of his lectures or 'moral tales' is preserved by Xenophon in the well-known story of the Choice of Herakles. His date is not accurately known; but he is mentioned in the *Clouds* of Aristophanes (423 B.C.), when he was already famous.

§ 9. [Plato in the Symposion gives an account of a (probably imaginary) banquet where were assembled Sokrates, Agathon the poet, Aristophanes the comedian, and others. The conversation turned on Love, which each guest praised : then in came Alkibiades flushed with wine, and insisted on praising Sokrates. The story he tells concerning the campaign before Potidaia belongs to the years 432-430, during which that town was blockaded by Athens; the second story to the year 426, when was fought the battle of Delion, which was disastrous to the Athenians.]

- 2. Tois movous mepufiv, 'be surpassed in endurance.'
- 10. avríka, because at this banquet they were all drinking deep.
- πάγου οίου δεινοτάτου, 'a most severe frost': lit. 'a frost such as was most severe,' with the usual attraction of olos.
- 17. obros &, the familiar use of de with the principal verb after adverbial clauses; the particle being natural, though grammatically superfluous.
- 23. 'But what was this deed and daring of the valiant man.' A line from the Odyssey, iv. 242.
- 25. οἱ προἰχάρει, lit. 'it did not advance or prosper,' i.e. 'he could not settle it to his satisfaction.'
- 29. 'Idvav. The Ionian subject allies of Athens, who would send contingents to this expedition.

- 33. ἐστήξω, fut. formed from perf.: ἔστηκα, 'I am standing'; ἐστήξω, 'I shall remain standing.' A similar formation is τεθνήξω, § 20, l. 27, and Ar. Ach. 325.
- 34. προσευξάμενοs, the common religious practice at sunrise.
- 35. el δι βούλεσθε έν ταζε μάχαις, 'and in battle if you will —,' a vigorous colloquialism, somewhat resembling the English slang usage, e.g. 'and he was good, if you like, in battle.'
- 42. άλλα γάρ, 'but indeed,' 'but the fact was.'
- 46. Δηλίου. A place with a temple of Apollo on the coast of Boeotia, seized and fortified by the Athenians (424 B.C.): after a disastrous battle in which the Athenians were defeated, the fort at Delion was recaptured by the Boeotians. This was the greatest blow hitherto suffered by Athens in the Peloponnesian war.
- 49. Δάχηs, friend and comrade of Sokrates, a distinguished soldier, who in 426 had command of a small expedition to Sicily.
- 52. κάλλιον έθεασάμην Σ., 'I saw a more splendid exhibition of Sokrates,' the point explained by two clauses below, πρώτον μèν... έπειτα...
- 53. η , the proper Attic 1st sing. impf. of $\epsilon l \mu l$.
- 54. τψ έμφρων είναι, 'in presence of mind.'
- 55. τὸ σὸν δὴ τοῦτο, 'I quote your phrase': the phrase being βρενθυόμενοs και τώφθαλμώ παραβάλλων, quoted from Aristoph. Clouds, 362:
 - δτι βρενθύει τ' έν ταῖσιν όδοῖs και τώφθαλμὼ παραβάλλεις,
 'Because you walk proudly in the streets, and glance from side to side.'
 - So below, § 10, l. 181, ταυρηδόν ύποβλέψας.
- 68. Brasidas (the famous Spartan warrior killed at Amphipolis, 422) and others may be compared to Achilles : Perikles, the Athenian statesman, to the Homeric Nestor and Antenor : but Sokrates is unlike everybody.
- 72. intromian, 'strangeness,' the 'extraordinary character.'
- 75. Σειληνοί και Σάτυροι, the attendants of the god Dionysos half-men half-goats: as he explains in the next Section, little figures of these were made hollow, and containing small images of gods within. An apt and humorous

comparison for the uncouth exterior and divine soul of Sokrates.

- 78. ἐπὶ τὰ γελοιότερα, i.e. ἐπαινεῖσθαι. 'Perhaps he will think it rather tends to the ridiculous.'
- 81. ἐρμογλυφείοις. The commonest statues at Athens were little busts of Hermes—square posts with a head at the top of them—which were in all public places.

Hence the statuary was called $\epsilon \rho \mu o \gamma \lambda v \phi \epsilon \delta r$, 'the Hermescarver,' and his shop was $\epsilon \rho \mu o \gamma \lambda v \phi \epsilon \delta r$.

- **85.** Marsyas, a Satyr who challenged Apollo to contest with the flute: the god accepted, won the contest, and then flayed his rash competitor.
- 87. δβριστής, 'a violent person': playfully and metaphorically of Sokrates, who overpowers everybody by his speech.
- 92. & yáp ... Sisáágavros, 'for the tunes which Olympos played I consider to be Marsyas', as he taught him them'; *i.e.* Olympos (mythical inventor of improvements in fluteplaying, called 'the Phrygian' or 'the Mysian' Olympos) taught Marsyas; the latter being called sometimes the friend and sometimes the son of the former.
- 94. δηλοῖ τοὺς ... διομένους, 'reveal the persons who need the gods and divine rites': he means that this divine music so touches sensitive natures that they declare themselves by the religious enthusiasm to which they are wrought up.
- 99. às tros cineir. § 2, 1. 60.
- 104. 'If it were not that I should seem completely intoxicated.'
- 107. κορυβαντιάω, 'to be a Korybant' or priest of Kybele, a Phrygian goddess, worshipped with wild rites of song and dance: the term is often used to describe any extreme form of frenzied behaviour.
- III. τεθορύβητο, Attic pluperf. without augment.
- 120. Referring to the passage in the Odyssey (xii. 155). The Seirens were two maidens who lived on a flowery island, and sang sweetly, luring passing sailors to land, when they seized and devoured them. Odysseus being warned escaped by stopping his sailors' ears with wax, and having himself bound to the mast, till they had rowed past.

§ 10 [These passages containing the beautiful and pathetic account of Sokrates' death are from the *Phaidon*, where Plato reports the last long conversation of the master on the Immortality of the Soul.]

- 12. A vessel was sent on behalf of the State every year to the sacred festival at Delos. During its absence it was illegal to put any one to death; and Sokrates thus obtained thirty days' respite.
- 16. of ἕνδικα, 'the Eleven,' the Board at Athens who had charge of the prisons and the executions. They also had summary jurisdiction in the case of criminals taken in the act.
- 20. Zavolann, the wife of Sokrates.
- 42. 'Just indeed as in my own case seems'... to have occurred, you expect him to say, but with colloquial ease and looseness he develops this into the full sentence, with *fixeur* φalveraι for principal verb. Grammatically φalveraι is superfluous, being a repetition of ξοικεν.
- 47. Evre(vo, lit. 'to stretch in,' 'to fit in': here used for 'to versify.'
- 49. άτάρ καί, 'and particularly': often used in such cases where a climax is reached, or special instances selected.
 - **Einvos**, a Sophist of Paros, often referred to by Plato: he gave lectures on 'the virtue of men and states' (*Apol.* 20 B), also on rhetoric, into the study of which he introduced improvements (*Phaidon*, 267 A). From line 55 we gather that he was further a poet.
- 57. **Adoortourotat** is 'to acquit one's-self of religious duty,' and is used where a person, having received an omen, taken an oath, had a dream, or in any other way knowing or suspecting that a divine monition or obligation is laid on him, proceeds to discharge the duty. Here we may translate 'doing my duty,' guarding myself from guilt.'
- 65. διακελεύεσθαι, 'cheer,' 'encourage.'
- 68. toptf. See n. on l. 12.
- 70. δημώδη, 'popular,' 'common.'
- 82. ἡν πρός, lit. 'was close to,' *i.e.* 'was thinking of,' 'was wrapped up in.'

Sect.

86. πολλάς ὑποψίας και ἀντιλαβάς ἔχει, 'it has many points open to suspicion and attack,' 'much that is suspicious and assailable.'

έχειν is here used as in altiav έχειν.

- 89. εί τη ύμιν φαίνεται βέλτιον λεχθήναι, 'if you think it could be put better in any way'; the aor. λεχθήναι (where we should expect λεχθήσεσθαι or λεχθήναι dν) might be defended as an instance of the idiom by which any verb of saying or thinking may have pres. or aor. after it with a future sense. So Protag. 316 C, oferal ol μάλιστα τοῦτο γενέσθαι el σοl ξυγγένοιτο ('thinks it would be most likely to happen,' etc.); Soph. Phil. 1329, ταύτην νόμιζε την πόλιν χρόνω ποτέ... πεσείν. But the correction βέλτιον dν λεχθήναι is easy and probable.
- 99. δτε γε μηδ', ' when I can't even . . . '; μή, because the specific case is put generically, as is always possible.
- 100. µf with *indic*. after 'fearing' verb, an idiom not uncommon. it is due to delicacy: the *thought* (indic.) is put as a *mis-giving*.
- 105. The superstition of the swan singing sweetly at his death is well known: so Agam. l. 1444, ή δέ τοι κύκνου δίκην τὸν δστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.

τοῦ θεοῦ is Apollo, as the god of song.

- 134. jke, 'came back,' its commonest meaning.
- 138. στάς παρ' αὐτόν, acc. because movement is implied : pregnant construction.
- 167. φειδόμενοs ούδενδς έτι ένόντος, 'saving it up, when there is none left.'
- 177. avro moingrei, 'it will act of itself.'
- 179. Stapsfielpas : we say 'to lose colour or countenance.'
- 181. ταυρηδον ύποβλέψας, 'looking up like a bull,' i.e. with the head down and the eyes cast up showing the whites; a very vivid description.
- 189. ἐπιεικώs, 'tolerably.'

Sect.

- 198. οὐδένα δντινα οὐ, 'every single one': the regular attraction for οὐδεἰs ἢν ὄντινα οὐ.
- 212. πήγνυτο, optat. pres.
- 222. Kal ős, Sokrates.

§ II. [This story comes in the *Republic*, where they are discussing justice, and an argument is put forward, that if everybody could do exactly what they liked, just men and unjust alike would commit crimes.]

- 3. Gyges, a wealthy and powerful king of Lydia in the eighth century B.C. His riches were proverbial.
- μυθολογούσι, 'the story relates,' is grammatically needless, as after the first φασl the acc. inf. alone is quite enough. But it is quite naturally inserted.
- 12. δν περιελόμενον ἐκβήναι, 'which he (the shepherd) took off (the dead man's) finger and went out.' περιαιρεῖν used of taking away anything that surrounds : a girdle, a ring, a city wall, etc.
- 16. σφενδόνη, 'the bezel,' the thick part of the ring containing the jewel or device. It is called σφενδόνη or 'sling' from its shape, the bezel being like the leather pad of the sling, and the rest of the ring like the strings.
- 19. τόν : old use, as demonstr., only surviving in Attic in a few phrases, as δ μέν, δ δέ, τὸ καὶ τδ, πρὸ τοῦ, etc.
- 25. διαπράξασθαι, 'managed,' 'arranged.'
- 27. Siaple(pavra, 'corrupted.'

§ 12. [The discussion in the *Laches* is on the right education of youths: Nikias and Laches, as two eminent soldiers, discuss the use of fencing.]

9. où yáp, etc. 'That contest of which we are the athletes, and those points on which the struggle turns, these men alone are properly exercised in, who practise the use of the implements of war,' *i.e.* other athletes practise things which perhaps make them stronger and more active; but they are of no direct practical good : but those who practise fencing and riding are practising what we actually have to do in

Tt is therefore, as he says, most fitting for a freeman.

ŝ

- 29. ἀνδρειότερον αὐτοῦ: according to the regular Greek idiom, 'braver than he was before.'
- 32. εύσχημονέστερον, i.e. ποιήσειεν άν understood.
- 51-57. The argument is, even if the Spartans had failed to see the use of fencing, at any rate Sparta was the natural place for a fencing-master to go to, as being more likely to get money from them.
 - 59. There is very little difference here between ἐπιδεικνόμενος, middle, 'exhibiting his skill,' and the active ἐπιδείκνυσιν, 'exhibits it,' i.e. the play.
 - § **I3.** [Continuation of the same subject.]
 - I. τούτων, fencing-masters.
 - αὐτόθεν, 'at once,' i.e. by the following conclusive argument.
 ὥσπερ ἐπίτηδες, 'as though it happened on purpose,' to prove the point.
 - 6. ἐκ τούτων is explained by ἐκ τῶν ἐπιτηδευσάντων ἕκαστα.
 - 7. ovroi, the fencing-masters.
 - 14. Stadépov, etc., 'a superior weapon, as he was a superior person.' Notice the delightful irony of the expression.

δορυδρέπανον, 'a scythe-headed spear.'

- 24. στύρακος, 'the spike' at the end of the handle, by which the spear was planted in the ground.
- 26. $\lambda(\theta \varphi)$, instrumental dat. where we should use accus.

§ 14. [An example from the *Theaitetos* of Plato's dramatic openings.]

- 10. After και ὑπὸ τραυμάτων τινῶν: the sentence would naturally have ended και ὑπὸ τῆς νόσου, but the fuller statement is substituted.
- 20. κατέλυεν, 'put up,' the object in all such phrases being omitted; what you 'unloose' in Greek is properly 'the horses.'
- 21. incl, 'for,' i.e. '[it wasn't for want of asking] for . . .'
- 37. 8 µh, generic : 'anything I did not remember.'
- 46. o mais, 'the slave.'

ι.

§ 15. [The following are examples of the verbal quibbles of the Sophists. The quibbles are of the simplest and most puerile kind: 'This dog is *yours*, and he is a *father* (of puppies): therefore being *yours* and being *father*, he is your father '; or again, 'Your father is different from his father: he who differs from a thing is not that thing: therefore your father, differing from a father, is not a father : therefore you have no father.'

Probably the instances here given are intended rather as parodies of the Sophists' quibbles than as real examples of what they said. But with the fondness of the Greek for intellectual fencing of all sorts, the Sophists may have at times exhibited their skill merely for fun: and at times may have used seriously arguments resting on verbal quibbles less absurd but not more really sound than Plato's burlesque examples. We should remember too that in the days before grammar verbal differences would more generally and easily pass as real differences than now.]

- 1. mpós, 'besides,' often used colloquially thus as adverb.
- 2. airíka, 'in a moment.'
 - f δ' δs, 'said he,' used often, as here, with the addition of the name. See § 10, 1. 96.
- 5. Erspa rouaîra, lit. 'others such as he,' i.e. 'and they are bad too.'
- 10. ὑπολαβών, 'striking in.'
- 16. δ, τι μαθών έφυστν. See § 5, l. 4: translate ' for being so misguided as to beget such clever sons.'
- 20. δπότε σοι ταῦτα ὅμνηται, 'now that you've finished your long story': for Sokrates had just been saying that he could not stand up against two, for he was no Herakles, and even Herakles had to call in the aid of Iolaos, his brother's son: and he, Sokrates, would have been glad of the help of his brother Patrokles.
- 23. ού μη άνηs έρωτων, ' there's no chance of your ceasing to ask questions.'

- μέντοι, affirmative, 'certainly.' This is its earliest meaning.
 άλλο τι : see below, § 20, l. 51.
- 49. ἐκών παρήκας, 'you have intentionally let pass,' refers to a point in the previous discussion which Sokrates had just made.
- 52. ἀπεργάζεσθαι, ' to produce, execute ': he means that dialectics (τὸ διαλέγεσθαι) was their trade, and they were perfect in their art.
- 55. We can get the same juggle in English if we say, 'To whom is slaughtering, flaying, mincing, boiling, and roasting appropriate? To the cook.'

§ 16. [Ion of Ephesus, a celebrated *rhapsode* or reciter of poetry, is introduced in the dialogue which bears his name discoursing about his profession. From the passage before us we see that the rhapsode when reciting Homer must have exhibited all the arts of a practised actor,—indeed even more than the Greek actor, as the latter had a mask on.]

- I. What Sokrates had been saying was that poetry was not human but divine : and that poets were inspired or possessed by the divine power.
- 4. μοίρα, 'ordinance.'
- 13. Striking scenes from Odyssey and Iliad.
 - (I) Od. xxii. I. 'Then the wise Odysseus stripped off his rags and leaped upon the great threshold, and poured forth all the swift arrows before his feet,' when he was about to begin the slaughter of the suitors.
 - (2) Iliad xxii. : the fight between Achilles and Hektor.
 - (3) The beautiful passage at the end of *lliad* vi., where Hektor parts from Andromache on the towers.
 - (4) The lamentation for the dead Hektor between Priamos and Hekabe in *Iliad* xxiv.
- 19. παρά τοιs πράγμασιν, 'present at the scenes.'
- 22. 'How clear is this proof you speak of': i.e. the rapture of sympathy with what he recites is a proof of Sokrates' doctrine of the *divine* character of poetry.

§ 17. [The question is 'whether virtue is teachable': this account of education comes in as one point in the reply of Protagoras the Sophist to Sokrates, when the former is maintaining that virtue *can* be taught.]

- 5. παρά, 'at': they accompany his words and deeds with admonition.
- 9. After πείθηται supply 'well and good': this omission (aposiopesis) is idiomatic in Greek in any sort of dialogue, as the gap is filled expressively with a gesture. So Hom. *Il.* i. 136: and *Rep.* 575 D, we have a very similar passage to this: καl έαν μέν έκόντες ὑπείκωσιν έαν δὲ μη ἐπιτρέπη ἡ πόλις, etc.
- 11. διδασκάλων : olklas understood. So commonly és Aldov.
- 12. irthlorrai, 'request' the schoolmasters.
- 17. Báðpa, 'the benches' where the boys sat.
- 19. As διέξωμι is 'to go through'=to give a full account of, so διέξοδοs means 'a full account.'
- 22. Eripa rota rat, in apposition to the sentence : 'just the same.'
- 25. Evrelve, here 'to set to music': not quite the same, though a parallel use, with that in § 10, l. 47.
- 44. ὑπογράψαντις γραμμάς, 'drawing strokes as patterns': the same use of ὑπ∂ as in ὑφήγησις.

ofrue, often used after participles : 'first draw strokes . . . and *then* give him the tablet . . .'

51. e990vas, properly used only of magistrates, who after their year of office is expired have to submit to this 'account' or 'scrutiny.' The connection of this word with e090vas, 'to correct,' it is difficult to maintain in translating.

§ 18. [This is continuous with the last passage. Protagoras has to meet an obvious difficulty; why, if virtue can be taught, do good men's sons turn out ill? The answer is most ingenious. It is not, he says, as if good men were the experts of virtue, and bad men the outsiders: in a city we are *all* experts of virtue: the city can't exist otherwise. So it is just as if we were all of one trade: in that case, we should be all experts as compared with outsiders, but we should differ from each other according to natural faculty, all being taught the trade. So with virtue: we are experts as compared with outsiders, *i.e.* savages: but we are all taught virtue, and differ by natural faculty.

The argument to which Protagoras is here replying will be found in another shape below, § 27, extracted from another dialogue.]

- 5. ἰδιώτης is the 'outsider' or 'amateur' compared with ξμπειρω or δημιουργοί and διδάσκαλοι, 'the experts and teachers' of an art.
- ἐπιπλήττω, usually with dat. : here, perhaps owing to έδίδασκε, the acc. is kept.
- II. μη έφθόνει τούτου, 'and did not grudge such instruction': gave it freely and openly, and had no trade secrets to conceal as in the other arts, as he goes on to say.
- 12. Sikalwv and vopipev are neuter.
- 22. ηύξήθη, 'grown up.'
- 30. ois µhre: µh because it is generic.
- 32. Φερεκράτης, a comic poet, who produced in 421 B.C. a play called 'Αγριοι, 'the Savages,' in which some Athenians tired of Athens tried to better their lot by going to live with savages, and were presumably undeceived (Kock, Com. Frag. i. 146).
 - **48.68** α_5^{ϵ} , the technical word for bringing a play on to the stage. The poet attended the rehearsals of the chorus, and 'instructed' them. The chorus here consisted of these $\Lambda\gamma\rho\omega\omega$.
 - **Δηναίφ**, the January festival of Dionysos, one of the four Dionysiac festivals held in four consecutive months. The name is derived from $\lambda\eta\nu\delta\sigma$, the winepress.

At the *Lenaia*, and at the great city Dionysia in March, the plays were acted.

- elev is assimilated to the main verb el déor, the supposition being continued on.
- 35. ayanno aus av, 'you'd be glad enough.'
- 36. Eurybatos and Phrynondas : proverbial scoundiels. Eurybatos

betrayed his master Croesus, who sent him to get troops against Cyrus, by joining the foe.

- 36. Phrynondas.
- 37. **ividase**, *i.e.* among civilised persons: the contention is that the worst civilised man is a saint compared with savages.
- 44. οίός τ' ήν, i.e. διδάσκειν.
- 48. δλίγον belongs to διαφέρει, and is put to the front for emphasis.
- 49. διαφέρει, 'surpasses,' 'is better,' governing προβιβάσαι.
- 54. $\pi p \hat{a} \xi v_s$, 'exaction,' from the special sense of $\pi p \dot{a} \sigma \sigma \epsilon w$.
- 56-8. ἀπέδωκεν, κατέθηκεν, 'gnomic' aorists, expressing habit: 'he pays,' 'he deposits.'

§ 19. [These sentiments are in the *Gorgias* put into the mouth of Kallikles, a man of the world, who despises the Sophists, and also philosophy, which he says a young man may be expected to be interested in, but which a man ought to drop as he grows older. He treats Sokrates as a friend, but one who deserves mild censure for neglecting for the sake of philosophy the knowledge which is necessary for life and practical affairs.]

- 6. ψελλίζομαι, ' I lisp.'
- 14. ταὐτὸν πάσχω, ' I feel the same.'
- 25. 8 ποιητής, Hom. Iliad ix. 441 :

ούδ' άγορέων, ίνα τ' άνδρες άριπρεπέες τελέθουσιν.

- 26. καταδεδυκότι, 'shrinking,' 'retiring,' 'hiding.'
- 29. veavikóv, 'vigorous.'
- 32. This refers to a passage in the Antiope, a lost play of Euripides. Antiope was by Zeus the mother of Amphion and Zethos, and the wife of Lykos, king of Thebes. She was cruelly treated and thrust out, and her sons helped her to defeat Lykos and recapture Thebes. Amphion was gifted with a divine lyre and a power of song such that when he played the stones spontaneously came and made the wall of Thebes with no further trouble.

In the passage referred to here, Zethos is clearly rebuking

his brother for his unmanly devotion to music. The passage has been restored as follows from Plato and scholia and other sources :---

. . . δδε γενναίαν φύσιν γυναικομίμω διαπρέπεις μορφώματι κούτ' έν δίκης βουλαΐσιν όρθως άν λόγον προθείο πιθανόν, ούτ' άν άσπίδος ποτέ κύτει γ' όμιλήσειας ούτ' άλλων ύπερ νεανικόν βούλευμα βουλεύσαιό τι.

- 37. 'Neither in the trials couldst thou plead aright, nor find probability nor proof, nor on behalf of another give vigorous counsel.'
- 42. πόρρω, 'far on in.'
- 49. τιμάσθαι, see § 5, l. 1.
- 50. Here he is quoting the poet again-

καl πως σοφόν τόδ' έστίν, εί τις εύφυή λαβούσα τέχνη φωτ' έθηκε χείρονα.

53. ὑπὸ δὲ τῶν: the sentence ends as though τοιοῦτον ὅντα ὥστε had preceded, not δυνάμενον.

> 'Neither able to help himself nor save himself nor any other from the worst dangers, but *the sort of man to* be robbed,'etc.

- 54. aripov, 'degraded' from his position as a citizen.
- 55. 'Tho' it be rather a brutal thing to say.'
- 56. κόρρη, 'the cheek' or 'temple.' The whole phrase therefore is 'to box the ears.'
 - άλλ' & 'γαθέ. Here he begins again to quote Zethos' speech (with alterations to suit the case), which has been thus restored :--

άλλ' έμοι

πιθοῦ, κέχρησ' ὅπλοισι καὶ ῥἰψον λόρα», παῦσαι ὅ' ἀοιδῶν, πολεμίων δ' εὐμουσίαν ἀσκει. τοιαῦτ' ἁειδε, καὶ δόξεις φρονεῖν, ἀλλοις τὰ κομψά ταῦτ' ἀφεἰς σοφίσματα ἐξ ῶν κενοῖσιν ἐγκατοικήσεις δόμοις.

57. πραγμάτων δ' εὐμουσίαν, 'the harmony of business': i.e. drop your tunes, and learn a better sort of tune. manly affairs. 58. Δλλως, 'leaving to others these—shall I say follies or humbug? —[both words in place of σοφίσματα, and fitting the metre] which will make you a dweller in an empty house,' i.e. will lead only to ruin.

§ 20. [An example of the dialectic method proper. Polos represents the ordinary view that the happiest man is he who can do what he pleases *with impunity*; therefore, the absolute despot is the happiest. Sokrates stoutly maintains that justice alone can make a man happy.]

- 3. ἀποκτιννύς: the forms -κτιννυμι, -νόναι, -νός are rather favourites with Plato.
- 22. i.e. 'let me give my view, and you reply with yours.'
- 23. έν άγορά πληθούση, 'in full market,' i.e. in the forenoon.
- 27. redvíjte, 'he shall be a dead man.' See note, § 9, 1. 33.
- 28. τῆς κεφαλῆς κατεαγέναι. We say, 'to have their heads broken': the Greeks say, 'to be broken in the head,' the gen. being the old *local* use, of the region: thus in Homer, οδκ "Αργεος ηεν, ' was not in Argos'; θέειν πεδίοιο, 'to race over the plain'; ποδός έλλαβε, 'seized him by the foot.'
- 44. ήντινά σοι δοκοί, 'whatever house you preferred' [to be burnt, of course]. The opt., according to the regular use, is assimilated to the main verb.
- 51. $\delta \lambda \delta \tau i$ η and $\delta \lambda \delta \tau i$ (see § 15, l. 41) are both used to ask a question to which answer 'yes' is expected. Their origin is quite simple, though different in the two cases. $\delta \lambda \delta \tau i \eta roccis=$ 'anything else than—you are ill?' *i.e.*

'are you not ill?'

άλλο τι νοσείs = ' anything else? you are ill?' really two questions, exactly like Fr. n'est-ce pas, vous souffres?

This, therefore, is also = 'are you not ill?'

- The pronouns are here used therefore just like the accusatives raûra $d\rho a$, $\kappa al raûra$, $\xi \tau \epsilon \rho a rotaûra$, $\tau oûro \mu \epsilon r$, τd $\sigma \partial r \delta \eta$, and many other expressions, in a sort of apposition to the clause. So raûra $\delta \eta$, § 24, l. 12.
- Riddell has pointed out (*Dig.* 17) that these acc. pronouns *stand for a clause*, either unexpressed, or expressed before or after.

60. Tiva Spoy oplys, ' what line you draw,' how you define it.

72. έχθές καl πρώην, 'yesterday or the day before,' proverbial expression for 'the other day.'

- 76. Archelaos was a ruler of ability: he improved the country with roads and fortresses, 'and in various ways,' says Thuc. (ii. 100). He also patronised art and literature: the poets Euripides and Agathon among others were entertained at his court. He was, however, evidently an unscrupulous usurper.
- 96. Polos admits that he was 'unjust': and then in a vein of humorous irony describes his various successful crimes, and how 'unhappy' (according to Sokrates) he must have become.
- **II9.** dπὸ σοῦ ἀρξάμενος, 'beginning with you,' would naturally be used after a negative: and of course his ironical *lows ξστιν* öστιν is equivalent to saying 'there is no Athenian.' Translate, 'and perhaps you can find a man, among the Athenians including yourself, who . . .'

§ 21. [Sokrates argues that political art is unteachable: (1) because in *public* the assembly listens to experts on technical subjects, but to *anybody* on politics; (2) because the corresponding *private* virtue—possessed for example by Perikles—could not be taught to his sons or his ward, while all other accomplishments were carefully taught them.]

- 9. μηδέ, unusual for οὐδέ, after οὐ. The verbs of perception and thought occasionally take μή : εῦ ἴσμεν μὴ ἀν γενομένους, Thuc. i. 76 ; νομίσαντες μὴ ἀν ἰκανοὶ γενέσθαι, Thuc. vi. 102 : and both negatives together as here, οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδέν ἀν τούτων κρατύνειν μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
- 20. anobéxovra: : lit. 'accept it from him,' i.e. 'allow it.'
- 22. Tofórau. Scythian slaves armed with bows, used as police.
- 30. Ineverteless.'
- 32. μη δτι [lit. 'not (to mention) that,' 'let me not (say) that] *i.e.* 'not merely.'
- 36. Perikles' two sons and Alkibiades were present.

- 37. exerce, lit. 'held on to,' i.e. 'depended on,' 'concerned,' 'had to do with.'
- 39. Sacred animals turned loose to graze were called άφεται [lit. 'let loose'].
- 44. iv 'Apiopovos, like iv "Aidov, etc. : olky understood.
- 45. ἀπέδωκε : i.e. Ariphron is called in another dialogue (Alk. i. 118 E) 'a wild man'-μαινόμενος άνθρωπος.

§ 22. [This passage is from the famous 'myth' of Er the Pamphylian with which the *Republic* ends. Er was buried with other corpses after a battle, and being disinterred, came to life and related what he had seen in the other world. The spectacle of the souls of those who had lived before choosing new lives was one incident. The lives were not only human lives of all sorts, but also the lives of all manner of animals.]

- 7. **Gavarov**: for Orpheus had been slain by Thracian women because for love of the lost Eurydice he scorned all other loves. Verg. *Georg.* iv. end.
- 8. Thamyras: an ancient mythical bard of Thrace, who challenged the Muses, and being defeated was made blind.
- εἰκοτήν, '20th,' because the souls drew lots for order of choice.
- 13. **κρίστως**: for Odysseus and Aias, after the death of Achilles, competed for his armour, and it was adjudged to the former.
- 16. Atalante: a maiden who was to be won by her lover beating her in a race: but she outran them all, and was only won at last by Milanion, who dropped golden apples on the course, which she swerved to pick up.
- 18. Epcios built the wooden horse which took Troy.
- 20. Thersites : the buffoon of the Iliad.
- 31. Ιπιδή . . . ήρησθαι. Greek idiom allows in Oratio Obliqua even dependent clauses, after relatives or conjunctions, to be acc. infin. See §§ 24, 35, 40.

- 33. Saluova, 'Destiny.'
- 35. ov is subject of dyaw : 'He, the Destiny, first led . . .'
- 36. ἐπιστροφήν : for Klotho the Fate was twisting the Distaff which spun men's destinies.
- 39. 'Making the destinies spun [by Klotho] irreversible': for the meaning of Atropos is 'unturning.'
- 41. διεξελθόντα is the δαlμων, but the addition of the second clause, ἐπειδή και οι άλλοι διήλθον, makes the rest of the sentence naturally plural.
- 42, 45. 'the plain of Forgetfulness' and the 'river of Indifference' are naturally in the place of the dead.
- 46. orfyew, 'holds': used equally of keeping out or keeping in.
- 52. airós : Er the Pamphylian, who is telling the tale.

§ 23. [Sokrates is arguing for simplicity of life, and attacks the valetudinarianism or invalidism of the present day —the excessive care of the body, and the habit of being always in the doctor's hands : this, he says, is unworthy of a man, and the greatest obstacle to a man doing his duty and performing his part in life.

In the old days, he says, it was not so; and illustrates his point with a reference to Homer: first to the case of Eurypylos, to whom when wounded the sons of Asklepios (god and inventor of healing) gave a stimulant—a kill-orcure drug: and secondly, in the passage before us, to the case of Menelaos, where simples were used, but no *regimen* prescribed as for an invalid.]

- 2. Slaira is 'manner of life.'
- 3. amokekpiµévov, 'distinct,' 'definite,' 'specific.'
- την είωθυίαν . . . δίαιταν, i.e. made no special prescription for a change of manner of life, as to a chronic invalid.
- άπαντλοῦντα καὶ ἐπιχέοντα, 'drawing out and pouring in ': the protracted regimen would be slowly exhausting the bad humours and pouring in remedies—which he objects to.
- IO. Erepa rolaîra, 'like himself.'

- 12. περιόδφ καθεστηκυία, 'regular round of duties.'
- 14. wates. The sons of Asklepios were Podaleirios and Machaon, the leeches of the Iliad, who were good soldiers too.
- ixpufforarre, dual, as often with plural verb, 'sucking out.' The line is from *Iliad* iv. 218.
- 24. The κυκεών or 'mixture' is described, *Iliad* xi. 639, as made of Pramnian wine with goat's cheese grated over it, and white barley-meal sprinkled on it; according to Plato, rather a 'feverish' drink for a wounded man.

[In the *Iliad*, the draught was not, as Plato evidently thinks, given to Eurypylos, who was tended by Patroklos; but Nestor and Machaon drank the *kukeóv*. Plato has confused the story. However, as Machaon was wounded when he drank the *kukeóv*, it would have done just as well for Sokrates' point.]

30. This refers to the story that Asklepios was killed by Zeus for restoring Glaukos to life. See Agam. 1022.

§ 24. [An example of Plato's dramatic openings—from the Symposium or 'banquet,'—giving an account, as related to the speaker by Aristodemos, a friend of Sokrates, of a great banquet once held at Agathon's house, where were present Agathon the poet, Aristophanes, Alkibiades, Sokrates, and others.]

- 5. incivos : Aristodemos, who told the story to Apollodoros.
- 10. τόν, 'he.' See above, § 11, l. 19.
- II. ἐπινίκια, 'the celebration of his victory'—Agathon having won his first prize in the theatre by the exhibition of a tragedy.
- 2. ταῦτα δή, ' that is the reason, therefore, why I . . . '—a pronominal apposition. See § 20, l. 51.
- 7. 'Let us refute the proverb, changing it to this, that . . . etc.' The proverb is aυτόματοι δ' άγαθοι δειλῶν ἐπὶ δαῖταs taoır, i.e. 'good men go uninvited to the feasts of cowards'—a brave man is welcome anywhere. But Apollodoros proposes politely to substitute άγαθῶν for δειλῶν—with a playful reference to Agathon's name.

The Homeric allusion which follows is also playful. In Iliad ii. 408 Agamemnon makes a sacrifice and then 'Menelaos of the loud war-cry came to him unbidden' ($a\dot{v}rb\mu aros$). Again in II. xvii. 588 Apollo calls Menelaos $\mu a\lambda \theta a \kappa \delta s a l \chi \mu \eta r \eta s$, 'a feeble warrior.'

30. Another playful reference to Homer. Diomedes, about to attack the Trojan camp, asks for a-comrade, quoting the proverb :---

σύν τε δύ' έρχομένω καί τε πρό ό τοῦ ένόησεν:

'two going together,—and one sees before the other,' *i.e.* 'two heads are better than one' (*lliad* x. 224).

- 32. arra : Attic form for rivá.
- 33. ἐαντῷ πως προσέχοντα, 'attending to himself,' a vivid phrase for 'wrapped up in his thoughts,' 'in a fit of abstraction.'
- 35. yevéo ta: for inf. see § 22, l. 31.
- 36. καταλαμβάνειν, 'found.'
- 42. els aδθis, 'to some future time': preposition used like έξ ότε, and somewhat like ξωs όψέ.
- 45. καλώs ποιών, colloquial : 'quite right too.'
- 53. ἀπονίζειν : before the guest reclined on the sofa for dinner, he sat down for the slave to take off his shoes and wash his feet.
- 58. καl ốs ἔφη εἰπεῖν, 'and the other (Aristodemos) said he replied.'
- 63. παρατίθετε may be imperat., but it goes rather more naturally as indic. 'In any case you serve up what you please when no one gives orders—which I have never done. Now therefore . . .,' etc. The remark is parenthetic, nominally spoken to the slaves, but really describing his easy-going household arrangements playfully to his guests.
- 69. ovk lav, 'dissuaded': the regular mild meaning of the phrase.
- 71. μάλιστα, 'about,' with μεσοῦν.
- 81. TILL 'I value.'
- 88. τρισμυρίοις, the conventional number of the Athenians. The total hoplite force of Athens at the beginning of the Peloponnesian war was 29,000, excluding 1200 knights. But at the plays there would be also boys present, and foreigners, and women : and the Dionysiac theatre is said to have been large enough for 50,000.

- 94. After the meal and before the drinking they poured libations (σπονδαί) and sang a paian (ξσαντας).
- 95. τάλλα stands for the other participle which you expect here : 'after singing, and pouring libations, and — all else that was usual.' See § 20, l. 51.
- 104. ῥφστώνην παρασκευάζεσθαι, ' find some ease or rest from our drinking,' i.e. to escape from the rigid rule of deep drinking, the ἐπάναγκεs mentioned l. 129.
- 105. βαπτίζω, 'to dip,' evidently slang for potations. It is also used of debt, and of a man overwhelmed with questions.
- 100. 'Epualov, 'a windfall' or 'godsend': from Hermes, god of luck.
- 116. Eryximachos is a famous doctor.
- 126. μη δια μέθης ποιήσασθαι την συνουσίαν, *i.e.* 'not to turn the gathering into a mere drinking-bout.'
- 131. The 'flute-girl' was a regular institution at dinner parties. Plato speaks contemptuously of them in *Prot.* 347; 'where the company is refined and superior, you won't see flute-girls, nor dancing-girls, nor harp-girls, but they are satisfied with each other's society.'
- 137. The line he is playfully referring to is quoted thus :

οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα.

Plato elsewhere quotes or parodies this line, no doubt in ridicule of its prosaic simplicity (*Apol.* 20; *Alc.* i. 24).

- 146. καταλογάδην, i.e. 'in prose.'
- 147. Ilpóδικos. See above, note on § 8, l. 43.
- 149. i.e. 'where I found salt extolled to the skies for its usefulness.' The orators and teachers used to practise themselves by writing encomiums and attacks on all manner of things, and this we may suppose is an extreme instance.
- 150-3. This sentence is exclamatory, and spoken with indignation : 'to think that . . .'
 - 155. "pavos was 'a contribution' or 'subscription' for various purposes, private or public. It is here metaphorical: 'to give my contribution'=to assist or support.
 - 160. ἐπὶ δεξιά : the guests reclined on couches, leaning on a cushion with their left arm. The man at the left of the couch thus overlapped his neighbour, and the left-hand man was thus πρώτοs. Here Phaidros was πρώτοs, and the turn passes ἐπὶ δεξιὰ, towards the right.

- 166. Διόνυσον και 'Αφροδίτην. Aristophanes as comic poet is naturally a special worshipper of Dionysos, as it is at his feasts that he exhibits plays : and the festal god Dionysos is naturally connected with Aphrodite.
- 170. τύχη άγαθή, an expression of a wish : 'and good luck go with him !'

§ 25. [Agathon praises Love in his turn, at the same banquet described above. The drift is: Love is young, and beautiful, and soft, and graceful, and of fair complexion: and just, and temperate, and brave, and a poet, and the creator of life and origin of all good.]

- 7. φεύγειν φυγή is an idiom : 'to flee with all one's might.'
- 12. The proverb is first in the Odyssey, xvii. 218: ώs alel τον δμοῖον ἄγει θεδs ώs τον δμοιον, i.e. ' birds of a feather flock together.'
- 13. 'Iaπerós was a Titan, son of Ouranos and Gaia; and is often playfully spoken of, like Kronos, as a type of what is ancient. Phaidros had only said that 'Eρωs was eldest of the gods.
- 16. Phaidros had said that Hesiod and Parmenides both testified to the age of Eros.
- 18. 'Mutilations and chains' refer to the treatment of Kronos by his son Zeus. Kronos, knowing it was fated he should be dethroned by a son, began devouring his children: Zeus escaped, and took violent measures against his father.
- 26. The quotation is from *Iliad* xix. 91 (Homer has τŷ, and otδeι). The meaning there is that Destruction walks softly so as to come unseen on men: and 'steps on the heads of men,' *i.e.* destroys them.
- 40. typos, 'yielding,' flexible,' buxom.'
- 57. ol πόλωs βασιλής νόμοι, 'the laws which are kings of the city.'
- 60. Note the ingenious and graceful quibble by which Love is made out to be temperate and brave.

- 76. πάσαν ποίησιν depends on άγαθός, 'accomplished in all manner of poetry.'
 - την κατά μουσικήν is added to limit the rather general word ποiησιν to artistic production. He immediately passes to another kind of πoiησιs, the generation of animals.
- 82. ἀπέβη, gnomic aorist : 'turns out.'
- 84. Plato only means that Apollo acquired these because he desired them so much.
- 86. Μοῦσαι μουσικῆs : the sense is carried on from Ἐρωτοs ἀν εἰη μαθητήs : 'Apollo learnt [his arts] from Love, and must be the pupil of Love, and so the Muses (are pupils of Love) in music, Hephaistos in forging,' etc.
- **90.** κάλλουs, governed by "Ερωτοs.
- **96.** τοιούτων, *i.e.* beautiful and good.
- 102. τὰς τοιάσδε ξυνόδους . . . τιθείς ξυνιέναι, acc. cognate : 'making us meet in all such gatherings as these.'
- 106. 'The joy of the good, the wonder of the wise, the amazement of gods' (Jowett).
- IIO. κυβερνήτης, ἐπιβάτης, 'to guide you, to fight for you.' ἐπιβάτης, properly a soldier on board ship, and is no doubt suggested by κυβερνήτης, as it suggests παραστάτης, 'comrade.'

§ 27. [Menon and Sokrates are inquiring into the nature of virtue: neither of them knows what it is: Menon says, 'How will you inquire into what you do not know?' Sokrates replies (at the opening of our passage), that that argument would stop all inquiry: but meets it by saying that the soul *has lived before*, and seen truth, and only needs *reminding* of it.]

- δοκείν : consec. inf., common in qualifying phrases, like ώs είπεῖν, ξυνελόντι είπεῖν, etc.
- 15. The 'priests and priestesses who had taken pains to be able to give account of the subjects they treat of 'would be instructed in diverse mysteries, and specially in the f life in the other world.

Sect.

- - 24. olor, a dative after δέχομαι, an Epic use: 'to take for a person,' i.e. 'receive from him.'
 - 26. ανδιδοί: Doric for αναδίδωσι.
 - 38. 8 δή: the antecedent to δ is draµrησθέντα: ' There is nothing to prevent a man, if he only is reminded (which process men call learning) of one thing, from finding out,' etc.
 - **45.** $d\lambda\eta\theta\epsilon$ according to the regular idiom follows the case of $\dot{\varphi}$.

§ 27. [For the doctrine cf. § 18 above. The argument is simple enough: it is that in so many cases the sons of men eminent for wisdom and virtue (the two are identified by Sokrates here as often elsewhere) are well taught in all that masters can teach, but have not learned the wisdom and virtue of their fathers—which they certainly would have been taught had it been teachable.]

- **12. ESECUTION** (in the taught to be,' a common use of the middle. $l\pi\pi i a d\gamma a \theta \delta \nu$ is *proleptic*, *i.e.* gives the result of the teaching.
- 16. \$\vec{4} \xeta_{\vec{ro}}\$, lit. 'held on to,' i.e. 'was connected with,' 'depended on.'
- 19. φύσιν, 'natural aptitude.'
- 31. TOLOÛTOS, i.e. 'so bad.'
- 32. ἐν τοῦς ἄριστον: a curious idiom common with superlatives: it always means 'among the best,' though it is difficult to see how it came to mean that. It almost looks like an attraction from ἐν τοῦς ἀρίστοις ὅντα.
- 33. 'Apiotelons, see § 8, 1. 30.
- **48.** $\mu\eta$ oix η bibarrow, 'I fear it is not teachable,' a common way of expressing a misgiving or fear, without any principal verb. The $\mu\eta$ is enough to show the character of the sentence, and the verb of fearing is not required. Similarly

 $\delta\pi\omega s$ with future is used, to express a caution or command, the verb $\delta\rho a$ being equally easy to supply.

51. Thukydides son of Melesias is meant, a distinguished public man, contemporary and rival of Perikles.

54. 880KE, i.e. ' to teach.'

57-60. The $\mu \epsilon \nu$ and the $\delta \epsilon$ are each repeated twice, once in the relative and once in the principal clause, to keep the antithesis emphatically clear.

The sense is plain : he would never have taught them the less important things at some expense, and failed to teach the more important things which he could do for nothing. oùx $& \pi \ \sigma \tau e$ influences the whole sentence.

68. 'But the fact is, my friend, I fear virtue is not teachable.'

§ 28. [A digression in the dialogue called *Phaidros*. Sokrates had just said that they must consider the question of how to write well; and 'we require to question,' he said, 'Phaidros, or some other distinguished writer about this point.' Phaidros enthusiastically assents: such pleasures, he says (in the first line of our extract), are what makes life worth living. Sokrates then makes his remark about the crickets.]

3. ῶν προλυπηθήναι δεί ή μηδὲ ήσθήναι, 'pleasures from which it is needful to receive pain first or else not to enjoy at all': *i.e.* 'pleasures which we can only enjoy at the cost of previous pain.'

The grammar of δv is intricate: it is attracted into the genitive by *incluve*, from an accusative δs , cognate with $i\sigma \theta \eta \nu a$.

- 7. ώς έν τῷ πνίγει, 'as usual in the sultry heat.'
- 15. Zeipfivas : see note § 9, 1. 120.
- 21. τῶν πριν Moύσας γεγονέναι, 'of those who lived before the birth of the Muses.'
- 29. The four names that follow are four Muses.
- 3⁶ $\pi \epsilon \rho i$, 'concerned with,' 'delighting in.

§ 29. [One of the few beautiful descriptions of scenery in the classics.]

- 2. 'Ilurov': a small river north-east of Athens, then always flowing, now often dried up by irrigation of gardens, etc.
- 5. It was one instance of Sokrates' hardiness that he never wore shoes. Most Athenians wore them for outdoor walking, though, as we see here, they often left them off in hot weather.
- 15. Oreithyia, daughter of Erechtheus, was carried off by Boreas, the north wind. The story is well known to English readers by Swinburne's magnificent chorus in his drama of *Erechtheus*.
- 22. "Aypa, a local name of Artemis, who had a temple here.
- 28. φαίην is still under the influence of the dν : cf. the well-known line of Agamemnon (1049), πείθοι' άν, εί πείθοι', ἀπειθοίης δ' ίσως.
- 29. Dappakelq, a nymph with whom Oreithyia was sporting.
- 35. οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός: i.e. the man who should give such a rational explanation of one myth would be forced to go on and explain them all, and so would be 'not a very fortunate person,' as Sokrates says with delightful irony.
- 37. Chimaira was, according to Homer, 'in front a lion and behind a snake, and a she-goat in the middle.'
- 40. als, etc.: 'and if a man is to disbelieve these, and try to explain each case according to probability ...'
 - προσβιβάζω, lit. 'to bring over,' generally means 'to persuade': here it seems to mean 'accommodate to reason,' 'explain,' 'rationalise.'
- 44. Referring to the famous maxim written up on the temple at Delphi: γrŵθι σεαντών.
- 49. Tupicvos: Typhon or Typhoeus, the hundred-headed firebreathing monster, son of Tartaros and Gaia, who rebelled against Zeus.
- ξο. ἐπιττθυμμένον, 'inflamed,' from ἐπι-τύφω, referring to the name Τυφών.
- 57. dyvos, a tall willow-like tree, vitex.
- 58. 'In what beautiful bloom it is, so as to make the place most fragrant,'lit. 'how it would make most fragrant.' &ν παρέχοι

is the ordinary conditional, and ώs is purely relative. So a still clearer instance in Gorgias, 453 C... Γνα οδτω προξη [δ λόγοs] ώς μάλιστ' αν καταφανές ποιοῦ περί δτου λέγεται.

61. 'Aχελφos, the river-god, from the famous river in Epeiros.

The $\kappa \delta \rho a \iota \kappa a \iota \dot{a} \gamma \delta \lambda \mu a \tau a$, 'images and offerings,' would be in the little shrine near the fountain.

62. el δè βούλει: see above, § 9. 35.

67. έξενάγηται, from ξεναγέω, 'to guide strangers.'

§ 30. Kritias tells Sokrates the story which Solon told to the elder Kritias, grandfather of the speaker, who told it to his grandson and namesake, the present Kritias. The tale first describes how the Athenians have lost the history of ancient days, owing to various convulsions of nature, such as fire, floods, and earthquakes; a history which has survived by tradition in Egypt alone, where Solon learned He then proceeds to tell of the great power whose it. centre was the island of Atlantis, situated long ago outside the pillars of Herakles; this empire reached also far over the Mediterranean. But the Athenians of that day resisted the attempt of Atlantis to conquer Hellas and Egypt, and other lands bordering on the Mediterranean. They repelled the invader, and set free the lands inside the Pillars of Herakles. Soon after a great earthquake occurred, which destroyed both the Athenians of that day and the island of Atlantis.]

- τῶν ἐπτά, 'the Seven Sages,' whose names were Bias, Cheilon, Kleoboulos, Pittakos, Periandros, Solon, Thales.
- ήμων ethical dative with προπάππου: 'a connection and intimate friend of Dropidas our great-grandfather.'

The Kritias who is speaking was the well-known disciple of Sokrates, a gifted, able, and unscrupulous man; after he had left Sokrates he became a violent oligarch, was one of the Thirty Tyrants, and was killed finally fighting against the democrats who had been expelled. He was called (by a common Athenian custom) after his grandfather Kritias, the son of Dropidas.

- 6. eltrev, i.e. Solon.
- 7. δ γέρων, the elder Kritias: τήσδε goes with τής πόλεως.
- 10. ἀποδοῦναι χάριν, ' pay our debt of gratitude,' for Sokrates, the day before, had been recounting to the company, of whom Kritias was one, the conversation about the Republic.
- II. την θεόν, Athene; for the dialogue is supposed to take place on the day of the Lesser Panathenaia, or festival of Athene.
- οίόνπερ ὑμνοῦντας 'as though singing,' i.e. as though it were a hymn in her honour.
- 14. λεγόμενον : i.e. 'not a mere tale.'
- 19. Κουρεώτις. The Apatouria was an annual festival of the Phratries or Clans at Athens, celebrated for three days in October: and the third day was called κουρεώτις or the 'Registration of Children,' as it was the day for the clans to formally register the children, born since last meeting, as members of one or other of these Phratries. [φρατρίαι is from the same stem as Lat. frater: and 'Απατούρια is from a-πατήρ 'children of one father.']
- 22. ραψφδία, 'recitation' of poetry.
- 25. Sokoûv, acc. abs. : 'because he thought so.'
- παρέργφ, 'as secondary occupation': *i.e.* not the main business of his life, as other poets do.
- 33. **στάσειs**: for after giving laws to Athens, Solon, according to the tradition, travelled for ten years, and on his return to Athens, found his laws disregarded, and the city distracted by faction: his relative Peisistratos conspiring to make himself tyrant.
- 36. Δν with δικαιοτάτης ούσης: 'a deed which would by rights have been most famous of all.'
- 40. Sifpkere, 'survived.'
- 45. Zaïs, according to Herodotus ii. 59 the most famous city of the Delta, known by a yearly festival to Neith, identified with Athene. *Amasis* king of Egypt in sixth cent. B.C. built a magnificent portico to the temple of Neith at Sais.
- 47. άρχηγόs ' foundress.'
- 53. is inos elaciv with the negatives : see § 2, l. 60.

- 57. Permutus. Phoroneus, a river god of Peloponnese, supposed inventor of many arts and ordinances of civilisation (hence called 'the first'), and father of Niobe.
 - Ni6βη, not the great Niobe, but a nymph beloved by Zeus.
- 58. Deucalion, the Greek Noah, who, with his wife Pyrrha, survived the deluge which Zeus sent for the impiety of men, and afterwards repeopled the earth.
 Survivorro, 'survived.'
- 60. τὰ τῶν ἐτῶν ὅσα ἡν οἶs ἐλεγε, [he attempted to count] ' the number of the years, how many had passed since the events he was telling of.'
- 66. δι' άρχαίαν ἀκοὴν παλαιἀν δόξαν, 'ancient opinion due to long tradition.'
- 76. τῶν περί γῆν... φθορά: 'a swerving of the bodies that move in heaven and round the earth, and destruction by fire of everything in the earth at long intervals,' *i.e.* the heavenly bodies at certain intervals leave their orbits and set fire to the earth.
- 79. norapois, dat. after mpos-olk.
- 81. tóte, i.e. on occasion of these fires.
- 83. λυόμενος: 'setting us free.' In the literal use, the middle is used of the ransomer (who gets a prisoner released), the active of the owner (who releases): and thus the middle naturally used of the rescuer in the metaphorical sense, as here.
- 86. ἀνωθεν, 'from above,' i.e. from heaven : the water always comes 'from below,' from the Nile.

The general sense is: other countries suffer from *fire*, which affects the hill people, and those who dwell in 'dry' parts: and from *flood*, which destroys the people who dwell in vales by rivers and low lands by the sea. Egypt is free from both: the river preserves them from fire: and as they have no rain, they do not suffer from flood.

89. τάνθάδε σωζόμενα λέγεται παλαιότατα, not for λέγεται είναι, for it is traditions not relics he is thinking of: 'the stories preserved here are the oldest.' It is literally 'the [tales] preserved here are told most ancient.'

- 91. πλέον, τότε δε Ελαττον, 'greater, or at other times less': sometimes one and sometimes the other.
- 96. ἄρτι... ἄπασιν, 'have always been recently established, with written records and everything else required': i.e. always as soon as civilisation gets to the point of written records, down comes the flood again.
- 101. olov véo, 'like a new generation': all has to be learned afresh.
- 107. $i\pi$ divergence of the substraint of the s
- 1(8. Tà vûv, adv.
- 111. γράμμασι ἀφώνους, lit. 'speechless in respect of writings,' i.e. without written record.
- 112. ὑπέρ, 'beyond,' i.e. before.
- II9. Acc. inf. τον . . . φάναι, because Solon is repeating what the priest said.
- 122. ^A την ύμετέραν... έλαχε, lit. 'who has got your land (γην understood) for her share,' *i.e.* 'who has under her protection...'
- 123. προτέραν, 'earlier,' practically adverbial, as these adjectives of time or position so often are.
- 124. Hephaistos being the god of fire, this story no doubt means to suggest the philosophic idea that the living body was com pact of earth and fire.
- 126. διακόσμησις, 'constitution': for in the teaching of the philosophers the mind of God 'orders' or 'constitutes' everything.
- 130. Tò akpißés, 'the particulars,' 'the details.'
- 132. τοὺς νόμους, i.e. 'the Athenian laws' of old. πρός, 'by the light of.'
- 136. Exactor sc. yévos, 'each class.'
- 141. Ετι δέ . . . δοράτων. The sense is obvious, and the grammar is most easy if we suppose the verb to be ἐστί : ' the fashion of their armour is one of spears and shields.'

- 144. καθάπερ ἐν... τόποις, 'as in those parts (Asia)': i.e. as she taught us first of all those in Asia [to which Egypt is here treated as belonging, though below, 180, to Libya], so she taught you first of Europeans.
 - 146. inoingrano, i.e. o vouos.

134

- 147. περί τε... ἀνευρών, a difficult passage which seems to mean: 'Finding out everything connected with the constitution of things, down to prophecy and medicine, with a view to their health, adapting them from their divine character to human circumstances, and acquiring all other, etc.'
- 153. «ikpaoiav, 'the proper tempering.'
- 162. γι μήν, 'however,' strongly adversative particles, always thus used.
- **164.** ββρει πορευομένην, lit. 'advancing with violence'; 'threatening a violent invasion.'
- 168. The στόμα and the 'Pillars of Herakles' are the straits of Gibraltar.
- 169. Ηπιβατόν έγίγνετο, 'there was a passage'[lit. 'it was passable']. He does not explain whether he means literally that they were joined (in which case the word *islands* is out of place): or, what is more probable, that it was easy to pass by crossing a narrow strait.
- 172. 'The great sea' is the Atlantic, of which the Mediterranean is treated as a gulf.
- 181. Tuppyvía, Tuscany or Etruria.
- 187. τα μέν . . . τα δέ, 'sometimes . . . sometimes.'
- 206. οἰκ ἀπὸ σκοποῦ ξυνηνίχθης, lit. 'not off the mark you agreed,' i.e. you agreed very closely.
- 207. Sid Xpowou, 'after the long interval' that had elapsed : 'after all that time.'
- 212. πρέποντα τοιs βουλήμασι, 'suitable to their wishes.'

rourou, 'this,' is the whole sentence λόγου... ὑποθέσθαι, resumed in one word for the sake of clearness.

inolista, 'to submit,' 'to put before them.'

- 215. dvidepov, 'repeated.'
- 216. inuraniv, 'considering.'

- 219. σύκ αν οδδ' εί δυναίμην : αν misplaced according to a wellknown colloquial idiom for σύκ σίδα εί δυναίμην αν, 'I don't know if I should be able.' So Alc. 49, ου γαρ σίδ' αν εί πείσαιμί σε.
- 224. ἐγκαύματα ἀνεκπλύτου γραφήs, 'the branding of indelible writing,' *i.e.* 'letters indelibly branded,' as we should rather say.
- **230.** χθές, see note on 10.
- 234. ἀπφίδευν, 'to be out of harmony with,' to be inconsistent : musical metaphors being common in Greek.
- 237. τὸ πρέπου οἶs ἐπέταξας ἀποδοῦναι : 'to respond suitably to your instructions': the (attracted) dative ols being dependent on ἀποδοῦναι rather than on πρέπου : though either is grammatically possible.

§ 31. [Without going into the philosophy, the general idea of this extract from the *Timaios* may be explained as follows:—The air being the finer and higher element, the earth the grosser and lower, the animals which breathe air and live more in the heaven (birds) are of a higher class than those who walk on the ground. Of the latter, some have four legs; some, still more earthly, have more than four (*insects*). Lower still come the *worms*, and reptiles without legs, entirely on the earth. Lowest of all come the *fishes*, who do not (according to Plato) breathe air at all, but water.

Now the spirits of men who have not lived lives of lofty and pure thoughts on earth, at their second birth pass into one or other of these. The best life of all is that of the real philosopher, who is devoted to lofty thoughts, and trained to the perception of Truth by inner faculties of the soul: those who are unable to do this, and trust too much in the external faculty of sight—whom he calls 'inoffensive and light-minded' men—become *birds*. Those who do not look up to high things at all, but have earthward thoughts, become *quadrupeds* or *insects* with many feet, according as they are less or more earthly. Those who are still more senseless grovel completely on earth as *worms*. The most ignorant and low-minded of all are turned into *fishes*, who breathe no air, and so are absolutely devoid of the higher element.]

- 2. μετερρυθμίζετο, 'was changed in form,' i.e. underwent the change into birds.
- 3. **dkakos**, 'inoffensive': used in a slightly contemptuous sense, as the English word often is.
- μετιωρολογικών μέν, ήγουμένων δέ, 'people who are concerned about heavenly things, but think . . .'

Plato is here attacking (playfully) the physicists or materialists, whose knowledge too much depends on the evidence of the senses. The true philosopher *also* 'is concerned about heavenly things,' but it is his soul, not his senses, from which he learns truth.

- 7. alpoúvrov, 'considering.'
- πέρι governs φύσεως: being accented on the first, because it follows its case.
- 9. ταίs ἐν τῦ κκφαλῦ περιόδοις, 'the currents in the head, for Plato regards the activities of the soul as currents or movements in various parts of the body: the rational activity in the head, as the highest and noblest part, the passion and appetite in the lower parts.
- 10. ήγφμόσιν is predicative: 'to follow as guides the parts of the soul which lie about the breast,' i.e. the lower movements, impulses, or activities of passion and desire.
- 12. els γῆν . . . ῆρευσαν, 'they planted on the earth,' the legs on the ground, the head towards the ground, he means.

Evyyevelas, because they are earthly and gross in their spirits.

13. **προμήκαs**, etc. The idea here is this: the human head is the noblest shape, spherical, and its 'current' was correspondingly noble. The lower animals have flattened and irregularly-shaped heads, with corresponding 'currents' or 'motions.'

th this mpopáreus.

16. Báres, 'props,' playful word for 'legs.'

20. σόδλα χρείας σύστης, 'having no need,' the dative τοῦς ἀφρονεστάτοις depends in thought on χρείας οδοτης, the structure being a little loose and colloquial.

iλυσπώμενα [lλύs, 'mud,' σπα-] 'wriggling in the mud.'

- Notice the double superlative μάλιστα ἀνοητοτάτων, like our 'Most Highest.'
- 24. την ψυχήν, acc. respect after intransitive έχόντων.
- 29. ioxáras, i.e. in the most out-of-the-way places.

§ 32. [Sokrates has expressed a wish to talk to Charmides; Kritias accordingly has sent a messenger to tell him to come to speak to a doctor about the headache he has been suffering from. Meanwhile Kritias suggests to Sokrates to assume the part of the doctor.

When the boy comes, Sokrates pretends at first to be bashful : finally recovers and talks to him as related.]

- I. el entoraluny, indirect question, 'whether I knew.'
- 7. ἀπογράψομαι, 'I will take a copy.'
- II. akpibols, 'give accurately.'

€;

÷.

30 :

- 18. ola µ) δύνασθαι, see § 6, 1. 3.
- 26. Sualraus, 'rules of life,' 'regimen': our word diet is narrower, being confined to food only.
- 29. Myourl re sal exes, raûra being supplied again (nom.) to exes.
- 37. Ζάμολξις or Ζάλμοξις, a king of Thrace, to whom divine honours were paid, and who was regarded as the inventor of diverse charms.
- 43. διαφεύγαν, 'escaped' the physicians : *i.e.* the latter were unable to deal successfully with them.
- 49. ⁵σπερ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὰ δμματα, ' as from the head the eyes are affected ' by pain or inflammation.
- 59. ὅπως μηδείς σε πείσει, the regular construction after verbs of precaution: the verb has here, as often, to be supplied: 'see that no one persuades you.'

. I

- 62. Xupis ination, ' of each separately.'
- 65. μηθίνα είναι, μή not ού, because it is a charge: 'that there must be no one.'
- 72. Hermes was the god of good luck ; so "Eppeacor is a ' windfall.
- 74. την διάνοιαν with βελτίων.
- 77. où, ' to produce which,' gen. of relation with $\epsilon \pi \varphi \delta \eta r$.
- 79. Note the double superlative πλείστον σωφρονέστατοs, § 31, 1. 22.
- 82. Suppoper v, lit. 'to differ,' used by a regular Greek understatement for 'to be superior to.' So again, 1. 90.
- 85. ik tŵr eikotwr, 'probably.'
- 87. Δρωπίδου: see Introduction to § 30.
- 90. τῆ ἄλλη λεγομένη είδαιμονία, 'everything else that is usually considered to be happiness'; the whole expression by an idiom attracted into the gender of the predicate είδαιμονία.
- 91. πρός μητρός, 'on the mother's side,' the mother of Charmides being the sister of Pyrilampes, a man famous for his splendid personal appearance.
- 93. ήπείρφ, Asia Minor.
- 205. "Δβαρις, a famous mythical Scythian, supposed to have made a collection of oracles and charms.
- II4. τὰ ἐρωτώμενα, acc. after ἐξάρνφ εἶναι, which is equivalent in sense to a verb, ἐξαρνεῖσθαι.
- 119. imax bis, 'bad taste.'
- 127. τούτου ένεκα, ' as far as that goes.'

§ 33. [The investigation as to the nature of $\sigma\omega\phi\rho\sigma\sigma\nu\eta$, which the above dialogue prefaces, results in a series of tentative definitions all refuted by Sokrates. The latter then playfully blames himself for the failure.]

- 9. où ξυμβαίνοντα, 'which do not follow,' 'which are not valid.'
- 20. ἐπιστήμην ἐπιστήμης: for Kritias had said σωφροσύνη was 'to know yourself.' 'Then it is a knowledge,' said Sokrates; 'and what of ?' 'Of itself and of ignorance,' said Kritias. 'Then it is a knowledge of a knowledge,' said Sokrates.

11. Ral rawry as, etc. This refers to Sokrates' next quibble.

Admitting that $\sigma\omega\phi\rho\sigma\sigma\sigma'$ is a knowledge of knowledge, he shows that you don't by its aid know any other particular knowledge : for a knowledge of health you require larpurt, not $\sigma\omega\phi\rho\sigma\sigma\sigma'$, for a knowledge of harmony you require µousuch, not $\sigma\omega\phi\rho\sigma\sigma'$ is o that you must add the functions of other **interfipul** (rd rŵr dadwr interfipular i pya) to make $\sigma\omega\phi$. any use.

- 30. μηδέ τί σ' ἀφελήσει, ' and if it shall not profit you at all.'
- 36. elvas, i.e. olopas, carried on from line 34.
- 38. λήρον, 'rubbish,' 'nonsense.'
- 47. τὸ γ' ἐμὸν ούδὲν κωλύει, ' as far as I am concerned there is no hindrance.'
- 51. παρέχης, i.e. σεαυτόν.
- 54. Kritias was the guardian of Charmides.
- 58. ούδ' ἀνάκρισίν μοι δώστις, 'won't you ever allow me a preliminary inquiry?' a legal term for the investigation to see whether the action proposed would lie, an inquiry which it was the archon's duty to grant if he saw fit.
- 59. ώs βιασομένου, lit. '[act] as though I were going to force you,' i.e. ' make up your mind I shall use force.'

§ 34. [Sokrates, talking to the youth Lysis, playfully adopts the line of showing him how little position and how little wisdom he has, to counteract the effect of the extravagant praises which Lysis gets from his other friends who are present.]

- κοινά τά γε φίλων, 'common property between friends,' a proverb, first in Eurip. Orest. 735.
- 14. έδόκει γάρ μοι ἰεροποιῶν τυγχάνειν: in the passage previous to the extract we are told that the boys had been sacrificing to Hermes.
- 19. ψ μηδέν έξείη. The indefinite optative, instead of the normal subjunctive, with the primary principal verb (δοκεῖ), is occasionally found in absolutely general statements, as here. So Soph. O. T. 314, άνδρα δ' ώφελεῖν ἀφ' ῶν ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων: O. T. 979, εἰκή κράτιστον ζῆν ὅπως δύναιτό τω.

- 23. δπως Δν εύδαιμονοίης, 'as to how you might be happy,' the Δν εύδαιμ. being ordinary potential.
- 32. où μέντοι, 'certainly not'; μέντοι confirmatory.
- 37. opikoù (evyous, ' pair of mules.'
- 39. iper, the dr being carried on in thought : see above, § 29, 1. 28.
- 51. $\mu\omega\nu \mu\eta$, used like $\mu\eta$ or $\mu\omega\nu$ singly: 'Do they too . . .?'
- 55. δν' αὐτῆ μακάριος ής, αὐτῆ ethical dat. ' that she may see you happy.'
- 57. σπάθη, 'the weaver's stick,' the blade of wood with which the weaver drove home the threads, so as to make the stuff close.

κερκίς, 'shuttle.'

- 66. όλίγου, 'almost.'
- 68. ούδλυ όφελος, with the gen. and without έστι, as usual: 'there is no use in your money,' 'your money is no use.'
- 72. μη ού τοθτό σε κωλύη, 'I'm afraid it isn't this that stops you.' The construction of μη with subj. (or indic.), which naturally is used to express misgiving with verbs of fear or caution, is not unfrequently found, as here, without any verb. So e.g. Meno 89 C, μη ούκ έν τῷ άρτι μόνον δέη αὐτό δοκεῦν καλῶs λέγεσθαι, 'I fear it is not just now only that the statement must seem satisfactory . . .' Gorg. 462 E, μη άγροικότερον ῷ τὸ ἀληθέs εἰπεῦν, 'perhaps it may be rather impolite to say the truth.' See §§ 27, 48.
- 73. τό γε τοσόνδε, 'as far as this goes [which I am going to mention],' in the following instance': explained by δταν γάρ βούλωνται.
- 76. rivá, neut. plur. 'some words,' 'a passage.'
- ψάλλω is to play with the fingers, κρούω with the rod or plektron.
- 92. & avrds öpos, lit. 'the same definition or limit': i.e. 'the same rule or principle.'
- 96. avróv, subject, 'direct it himself.'
- 106. κάν εἰ βουλοίμεθα δραξάμενοι τῶν ἀλῶν, lit. '[he would allow us] even if we wished taking handfuls of salt [to throw it in].' *i.e.* 'he would allow us to throw in the salt even by handfuls if we pleased.'

The dr of rdr belongs to drawn, but it is idiomatically placed with the el; this sometimes occurs even though the principal verb does not want dr.

§ 35. [Sokrates professes to be reporting a speech, for the funeral of soldiers killed in battle, delivered to him by Aspasia, who taught rhetoric to many men (he says), and, among others, to Perikles and himself.]

- 21. αύτό τὸ νῦν παρόν, i.e. the funeral : because it showed the children that their fathers had not spared their own lives.
- 30. τούτου λειπόμενα, 'apart from this,' 'without this.'
- 45. καταχρησόμενοι, 'to misuse': it would be a misuse of their fathers' glory to reap the benefit of it in being esteemed by others, if they added nothing to it themselves.
- 48. 'That there should be honours paid to their parents is a great treasure,' etc.
- 50. καl χρημάτων καl τιμών : idiomatic and compendious way of introducing a simile or comparison : we should say 'to use up a store of honour, as of money, is disgraceful,' etc.

§ 36. [Sokrates in this passage is half playfully exercising his ingenuity in explaining names. The Greeks had of course no glimmering of any real philological knowledge of their tongue : and the significance of names had great attraction for their curiosity and even superstition, as we see from the poets. At the same time Sokrates is no doubt satirising the theories about language which the philosophers were beginning to put forward.]

- I. The extract begins rather abruptly and requires a word of explanation. He says that Homer had a meaning in calling the father Hector and the son Astyanax, both meaning 'the ruler.' Just as a lion's cub must be called 'lion,' the young of a horse, 'a horse,' and so forth, so a king's son will be naturally a king, and must be so called.
- 7. τψ ίδιωτικώς έχοντι, 'to the unprofessional person' the difference of syllables may conceal the real identity of names.

- 15. 'or even if the meaning of the name is expressed in letters entirely different.'
- 17. "Εκτωρ meaning 'he who has [έχειν] or rules,' so is equivalent to 'Αστυάναξ, 'king of the town,' or to 'Αρχέπολιs, 'ruler of the city.'
- 28. κατά φίσιν γιγνομένοις, 'born in the natural course,' i.e. resembling their parents in qualities and characteristics.
- 44. 'Opforτηs he derives from δρος 'mountain': as being 'a wild man.'
- 52. 'Αγαμέμνων he derives from άγαμαι—μένω, 'the marvellously enduring man.'
- 53. olos, c. inf. See note on § 6, 1. 3
- 57. 'Arpeo's he derives from $d\tau\eta$ 'ruin,' 'fatality,' or from $d\tau exprises$ or $d\tau peoros$: the history of the family of Atreus was one horrid record of crime. Atreus slew his half-brother *Chrysippos* at the bidding of his mother: Thyestes, the brother of Atreus, committed adultery with Aerope, wife of Atreus: and the latter, pretending reconciliation, asked his brother to a banquet where he served up to him his own son's flesh to eat.
- **61.** παρακλίνει, lit. 'swerves or leans aside,' *i.e.* is inexact.
- 66. έμμέτρως, 'suitably.'

IIEAOV is still more fancifully derived from $\pi \epsilon \lambda as$ 'near,' $\delta \pi$ - 'see,' because he saw what was near, his immediate advantage, and did not see what was far, the calamity his crime would bring on his family.

The crime was this: Pelops wished to marry Hippodameia daughter of Oinomaos, whose charioteer Myrtilos was the most skilful of all. Oinomaos, hearing an oracle that his daughter's husband would prove his death, ordered that all her suitors should race with him first in chariots. Pelops bribed Myrtilos, who drove Oinomaos in an old chariot which broke down and killed the king. Pelops therefore won, but rewarded Myrtilos by throwing him from a rock into the sea. All the other crimes of the family were punishment for this, according to the Greek poets.

81. Šν καl τέλος ή πατρίς, etc. τέλος stands in apposition with all the rest of the sentence : 'the last of which (disasters) was that his whole country was overthrown.' **dwerpdwero**: an epic aorist passive (of the form in later Greek called middle) used here and Theorr. viii. 90 in its epic passive sense.

83. Tavralela, 'balancing.'

Tantalos' sin is variously recorded : the commoner account is that he served up his son Pelops at a feast of the gods. His punishment is also variously recorded : to be eternally thirsty, and sit up to the chin in water which retires when he tries to drink : to reach at grapes close above him, which always elude him : to have a huge rock ever about to fall on him. The latter is the version adopted here.

The name is derived here from (1) rarradela 'balancing, (2) radárraros, 'most wretched.'

- 92. Δία and Zήνα, so called, he says, because he it is owing to whom ' (δι' δν) ' life' (fiv) is given to all.
- 104. oùpavós he derives from $\delta \rho$ 'look,' $\delta \nu \omega$ 'up.'
- 105. 'The upward vision is rightly called this name obpavla,' the construction being, as frequently in Greek, attracted into the *personal*, instead of saying 'it is right that the upward vision,' etc.
- III. ໂως dπεπειράθην, past indic., idiomatically assimilated to the principal verb ούκ ἀν ἐπαυόμην : 'I should not have stopped till I had made trial, etc.'
- **ΙΙ2. τί ποιήσει,** i.e. ή σοφία.

amepei, fut. of ameinor, ' whether it would grow weary.'

§ 37. [Sokrates and Polemarchos have been discussing Justice: and Thrasymachos, a hot-headed and confident man, has been listening with impatience to the questions of Sokrates and admissions of Polemarchos, and bursts in as the extract describes.]

- 2. Insura, in its logical sense 'nevertheless.' So again below, 32.
- 5. συστρέψας έαυτόν, 'gathering himself for a spring.'

3

- 7. Sokrates with his usual irony describes the teiror he felt at Thrasymachos' demeanour and attack.
- 10. **έποκατακλινόμενοι**, 'truckling to each other,' 'grovelling before each other.'
- 15. δπως μοι μή έρεις, 'mind you don't tell me.' § 32, 1. 59.
- 21. el μη πρότερος ίωράκη. Referring to the superstition that if if a wolf caught sight of a man first, before the man saw him, the man was rendered speechless.

Note the Attic form of pluperfect éwpárn.

- 27. General sense: 'if it was gold we were seeking, we should not give way to each other and so lose our object: so don't suppose we should do so when it is justice we are seeking after.'
- 33. οδου γε σύ, κ.τ.λ. 'Think so if you like, my friend : but the fact is, we can't.'
- 36. σαρδάνων, a 'bitter' laugh: Homeric word of uncertain origin.
- 48. μὴ ἀποκρίνωμαι, 'must I not answer?' A good example, showing how the deliberative subjunctive is really an interrogative form of the imperative.
- 52. ώς δη δμοιον, 'just as if the cases were alike.' Literally, 'How like of course one is to the other.'
- 56. άλλο τι, see § 20, l. 51.
- 58. our du baupáraup', 'I should not be surprised if I did.'
- 60. παρά, 'besides': not very common but quite idiomatic sense.
- 64. ilővs, satirical as usual : 'you're a nice fellow !'
- 66. ξνεκα άργυρίου, 'as far as money goes,' *i.e.* don't be uneasy on that score.
- 73. areipypévov, acc. absol.

GRAMMATICAL AND GENERAL INDEX TO THE NOTES.

Accusative, internal, 7. 1. respect, 22. 76. ,, absolute, 30. 25; 37. 73. •• cognate, 26. 102. ,, after verbal, 1. 11. .. after efápry elrai, 32. 114. anacoluthon, 2. 25. aorist, after verbs of saying, 10. 89. aorist, gnomic, 18. 56; 26. 82. aposiopesis, 17. 9. άγορά πλήθουσα, 20. 23. άλλο τι, 20. 51. dλλà δή, 7. 37. ,, γάρ, 9.42. dy, habitual, 2. 57. ,, repeated, 3. 15. ,, carried on, 29, 28. ,, with partic., 30. 36. ., with future, 7. 20. dreîλe, 2. 7. dEtos, with dat., 7. 16. άποκτυνύs, 20. 3. άτὰρ κ**αί**, 10. 49. άτεχνώς, 1. 20; 3. 5. atra, 24. 32. attos attoi. 12. 20. aperol, 21. 39. άφοσιοῦσθαι, 10. 57. colloquialism, 2. 41; 10. 42.

1

dat., after δέχομαι, 27. 24. ,, Ethic, 30. 4; 34. 55. Doric, 26. 26. dual and plural, 23. 19. δαιμόνιον, 8. 33.

el βούλει, 9, 35 ; 29, 62. ἕνδεκα, 10, 16. ἐντείνω, 10, 47 ; 17, 25. ἐπείνα, logical, 21, 30; 37, 2. ἐρήμην κατηγορεῖν, 1, 20. ἕρμαον, 24. 109. ἐστήξω, 9. 33.

fut. mid. as pass., 7. 42.

gen. local, 20. 28. ,, partic., after alσθάνομαι, 2. 67. γε μήν, 30. 162.

θαυμαστός όσος, 8. 18; 9. 15. θόλος, 4. 15.

indic. assimilated, 36. 111. inf. consec., 2. 47 ; 27. 13. ,, restrictive, 26. 13. ,, suboblique, 22. 31 ; 24. 35. ral raira, 5. 20. radios roide, 24. 45. KataNów, 14. 20. KUKEWF, 23. 24. uér. 'at any rate,' 2. 31; 6. 30. μή, after άνάγκη, 1. 98. ,, 'charge,' 32. 65. .. ,, delib., 37. 48. ,, generic, 2. 36; 5. 10; 10. 99; 14. 37. , indic. 10. 100. ,, no verb, 27. 48; 34. 72. μή ότι, 6. 15; 21. 32. μή with ήγοθμαι, 21. 9. optat. indef., 2. 4. primary, 34. 19. .. assimilated, 18. 32; 20. 44; .. 34. 19. **b**, demonstrative, **11**. 19; 24. 10. ,, er tois, 27. 32. olos, attracted, 9. 13. ,, for borre, 3. 19; 6. 3. δπωs μή, with fut., 32. 59. ös, demonstr., 10. 96, 222; 15. 2.

δτι, orat. rect., 2. 21. δ,τι μαθών, 5. 4 ; 15. 16. ού μή, subj. 15. 29. ουδείs δοτις ού, 10. 198. ούκ αν οίδα, 30. 219. ούτο, after partic., 17. 44.

personal const., I. I. playful use of Homer, 24. 30. pregn. const., IO. 138. pronouns in apposition, 17. 22; 24. 2, 95. πάσχα, 2. 24. πρίν with opt., 5. 14. πρός μητρός, 32. 91.

superlative, double, 31. 23. swan at death, 10. 105.

τεθτήξει, 20. 27. τιμασθαι, 5. Ι; 19. 49. τοξόται, 21. 20.

ώs after μάλλον, 5. 23. ώs år with opt., 29. 58. ώs έποs είπεῦν, 2. 60 ; 9. 99.

Printed by T. and A. CONSTABLE, Printers to Her Majessy, at the Edinburgh University Press.

• .

, • .

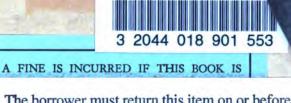

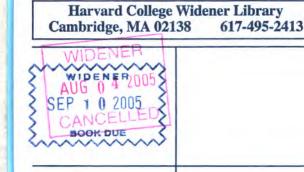

*

The borrower must return this item on or before the last date stamped below. If another user places a recall for this item, the borrower will be notified of the need for an earlier return.

Non-receipt of overdue notices does not exempt the borrower from overdue fines.

Please handle with care. Thank you for helping to preserve library collections at Harvard.

